

תנ"ך (כתובים)

כתב יד ברלין On Qu. 680. ניו יורק J.T.S. 510

BIBLE - HAGIOGRAPHHA

Codex Berlin Or. Qu. 680 — Codex New York, JTS 510

אשר יסוף אליו יעקב

ומציון יסעוד

ועולתו יקטלה

כל צדקו

בן זשוק אהרן

הנשיא ביהודה

שע יבטנו

סיהור אהרן

יהוה יושע

יהוה

תשעה לראשון

אחד ימות עולם

הוד והדר תשחה עליו

תחדהו בשמחה את פניו

ובחסד עליו בל ימוט

ימינו תמינא שטינך

באפי יביעם ותאכלם אש

ודעם שבני אהרן

חשיבו מימיה בל יכלך

במיתריוך תכוננו עד כלהם

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

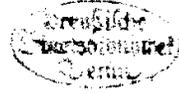
היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

היה ביהודה אהרן

בְּיַד הַמַּלְאָכִים הַשְּׂמַיִתִים
וְהַמַּלְאָכִים הַיְרֵבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹתִים

וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים

וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים

וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים

וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים
וְהַמַּלְאָכִים הַנִּיבִים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ

26 : גַּלְתָּ אֶת-אֲמֵנוּ
 27 : בְּלוֹתֵי וְלִבִּי
 וְהוֹדֵה לִפְתֵי בְּאֵמֶתְךָ
 וְעַם-עֲלֻמִּים לֹא אֶשְׁבַּח
 וְעַם-דְּשָׁעִים לֹא אֶשְׁבַּח
 וְאֶמְצָא אֶת-בְּרִיבֹחֶיךָ יְהוָה
 וְלִסְפֹּר כֹּל נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וּמִקוֹמֵהּ מִשְׁמַח בְּבִרְיֶיךָ
 וְעַם-אֲנָשִׁים רִמְיָם הֵיוּ
 רִמְיָם בְּלִמְעַד שְׁחֹף
 פְּרִצֵי חֲזֹנֶיךָ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֱלֹהֵינוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ

שִׁבְעַת עָלֵי הָעוֹלָם

29 ליהוה כבוד ועד
 יהוה בקדושת קדוש
 אל הכבוד הדיעום
 יהוה כבוד קול יהוה שמו
 ישבד יהוה את ארצי הלבעז
 לבנוז ושדיון כמובן דאנמיז
 קול יהוה יחול מדבר
 קול יהוה יחולל אילוז
 ובהיכלו מלו אמר כבוד
 ישב יהוה מלך לעולם
 יהוה יברך את עמו בשלום

יהוה כבוד
 יהוה שמו
 קול יהוה שמו ארזים
 יהוה שמו כבוד
 קול יהוה העב להבות אש
 יהוה שמו מדבר קדוש
 יהוה שמו יערות
 יהוה שמו לביבול ישב
 יהוה שמו ליבול יבן

מזמור שיר המנוח הבית לדוד

זלמ שמיחת מלך

זלמ שמיחת מלך

עוד עולבד דוד וכו' בשם עיה ברכה אמי והעמדהו בשנים כייעו שחזר

מחבב...
שכיל יהוה חופני
הפכת מטפרי לכה
למען יהמך בבוד

בעיקתך פלג
היה לי אשר מע
כי סעי ומעוזי אלה
תווצאע מרשתא טכע לי
יהוה אל יהוה אל אמרת
ואני אל יהוה בעדות
אשר ראית את עני
ולא הסגידת לי כאלה
תנני יהוה כי עני לי
על צדוקה ושנות בהודו
אל צדוקה חייני והפ

כי יהוה חסיד
אשר אלי איך מהרה העלני
לכבוד מעדות להושיעני
ולמען שמי תסדע ותנהלני
כי אהבתי את ברוך אלקי יהוה פדית אותי אל אמרת
שנאתי השמרים הכלי שוא
אנילה ואשמחה בחסדך
יהוה בעדות עני
העמדת בעדות רגלי
עשיה מכיני עני כפשי ופכתי
בשל בעותי כחיו עני עשיה

היך בקוסל רחמי עני בחסדך ב יספ ומו תולק הארץ

וְיִשְׂרָאֵל
 הָיָה לְיְהוָה
 שִׁירָו לוֹ שִׁירָו
 כִּי יִשְׂרָאֵל דִּבְרַי יְהוָה
 אֲהַב עֲדֵיקָה וְלִישָׁמַם
 בְּדַבְרֵי יְהוָה שְׂמִי סִבְעָה
 בְּנֵם נָפִי בְּלִישָׁמַם
 הִירָא כִּי הוּא יְהוָה
 כִּי הוּא אֲמַר וְיְהוָה
 יְהוָה הַפִּיר עֵצֵי גֹיִם
 עֵצֵי יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמִיד
 אֲשֶׁר־יִגְדֹּי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִשְׁמַיִם הַבִּיט יְהוָה
 מִמַּבּוֹן סֻבְלוֹתָי הַשְׁבִּיחַ
 הַעֲרֵי יְהוָה לְבָם
 וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּדַבְרֵי יְהוָה

וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי
 מִתְּנֵה אוֹ עֵרֶת הַמִּשְׁפָּחָה
 מִמֶּנִּי מִיּוֹד כִּי יִשְׂרָאֵל
 הוּא יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל
 הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת שָׁמַיִם
 מִחֲשָׁבוֹת לְבַב־אָדָם וְיִשְׂרָאֵל
 הֵעָם בָּרוּךְ לְעוֹלָם לֹ
 רֵאדָה אֵת כֹּל פִּי אֲמַר
 אֵל כֹּל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 הַמִּבְּרָךְ אֵל כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם
 גְּבוּרָה לֹא יִנְעַל בְּיָדֵיהֶם

וְיִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי מִתְּנֵה אוֹ עֵרֶת הַמִּשְׁפָּחָה מִמֶּנִּי מִיּוֹד כִּי יִשְׂרָאֵל הוּא יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת שָׁמַיִם מִחֲשָׁבוֹת לְבַב־אָדָם וְיִשְׂרָאֵל הֵעָם בָּרוּךְ לְעוֹלָם לֹ רֵאדָה אֵת כֹּל פִּי אֲמַר אֵל כֹּל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל הַמִּבְּרָךְ אֵל כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם גְּבוּרָה לֹא יִנְעַל בְּיָדֵיהֶם

Fragment of an ancient Hebrew manuscript with two columns of text. The script is highly stylized and difficult to decipher due to the high contrast and damage of the image. The text appears to be arranged in two columns, with some lines being more prominent than others. The fragment is irregularly shaped, suggesting it is a piece from a larger document.

אל רעוב עני
כל עעמתי
זרשע רעו

ולא יד

היה יהוה נפש עני

לח

לדוד ריבוי הודו והתיר

החזיק מגן רצוה וקומתו בדרונו:

וכבר לקראת רדפי

יבשו ונמלכו בקשי נפשי

יהיו פמק לפני רוח

יהי לויכם חשך והלקלקות

כי חנם נמנו לו שחת רשתם

תבזיהו שואה לא ידע ורשתו אשר נמנו

תגלצוהו

כל עעמוני תאמדה יהוה מי כמק

עצובאביון מגילו

אשר לא ידעו ושאלוני

שבת לפני:

עשוע בעוכ נפשי

כמע כאח לי היתה לבתי

אמר לנפשי ישרעות

יסגו אחור ויזפרו חשבונות

ומלאך יהוה דוחה

ומלאך יהוה רדפי

חנם חפרו לנפשי

תלבדו בשואה ילצה

תשיש בישועתו

מעיל עני מחזק נמנו

יקומון עדי חמם

ישלמוני רעה תחזת טובה

ואני בחלותם לבושי שק

ותפלתי על חיקי תשוב

כאבל אפ קריר שחוזני

תעמלו כלא שחוקי אהוני בדין כמע יעני תו תלפזבלין ובידעו נייוב

כִּי חָרַדְתָּ לִּי כִּי
 אִין מַתַּם בְּלִשְׁרֵי מִפְנֵי
 כִּי שָׁעַרְתָּ עַלְדֵי דְאִשִּׁי
 הַבֵּא יִשְׁוֹן מִמֶּנּוּ חֲבֵדוֹתַי
 לְעֵינַי שְׁחֵתִי עַד מְאֹד
 כִּי כִסְתָה מְלֵאָה מִקְלָה
 נְפֻגוֹתַי וְנִיכְוִיתַי עַד מְאֹד
 אֲדִיעַ נֶגְדְךָ כֹּל תְּאוֹתַי
 לְבִי סוֹחֲרֵךְ עֵיבַעַתְּ כְּחוֹ
 אֲהַבֵּי דִיעֵי מִנְגֵד נֶעַעַי יַעֲמִדוּ
 וַיִּתְּקֵן שׁוֹ מִכְקֵשֵׁי נַפְשִׁי וְדִרְשֵׁי דַעֲתֵי דִבְרוּ הַזֹּת וּמִלְמֻתָּם כִּי הָיִיתָ
 וְאֵנִי כַחַד שְׁלֵא אֲשַׁמַּע
 וְאֵהִי כְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע
 כִּי לֶךְ יְהוָה הַחֹלֶתִי
 כִּי אֲמַדְתָּ פֶן יִשְׁמַחוּ לִי
 כִּי אֶעֱלֶה נִכְוֹן
 כִּי עֵת אֲנִיד
 וְאִיבֵי הַיּוֹם עֲצֻמוֹ
 וּמִשְׁלָמֵי דַעַה תִּחַת טוֹבָה
 אֵל תַּעֲבֹכֵי יְהוָה
 חוֹשֶׁה לַעֲהֵדוֹתַי

תהלים קס"ד

דרכ

כֹּל הַיּוֹם
 וְאִין מִינֵי
 שֶׁאֲגִתִּי מִפְּנֵי
 וְאֲנַחְתִּי מִמֶּךָ לֹא אֶנְי
 וְאוֹר עֵינַי בְּגַם הָיָה אִין
 וְקִרְוֵבִי מִדְּרוֹק
 וְיִתְּקֵן שׁוֹ מִכְקֵשֵׁי נַפְשִׁי וְדִרְשֵׁי דַעֲתֵי דִבְרוּ הַזֹּת וּמִלְמֻתָּם כִּי הָיִיתָ
 וְכֵאלֵם לֹא יִפְתְּחֵן פִּי
 וְאִין בְּפִין תּוֹכְחוֹת
 אֲדַעַה תַּעֲנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי
 בְמוֹט דְגִלּוֹ עַל הַגְּדִילִי
 וְכֵאלֵם לֹא יִפְתְּחֵן פִּי
 אֲדַאֲגֵ מַחֲטָאוֹתַי
 וְדַבְּרוּ שְׁנֵאֵי שִׁקְרֵי
 יִשְׁטַנּוּנִי תַחַת דִּיּוֹפֵי טוֹב
 אֱלֹהֵי אֵל תּוֹחֵק מִלֵּעַ
 אֲדִיעַ תְּשׁוּעָתִי

כל היום ואין מיני שאגתי מפני ואנחתי ממך לא אני ואור עיני בגם היה אין וקרובי מדרוק ויתקן שו מכקשי נפשי ודרשי דעת דברו הזות ומלמותם כי הית ואלם לא יפתח פי ואין בפין תוכחות אדעה תענה יהוה אלהי במוט דגילו על הגדילי וכאלם לא יפתח פי אדאג מחטאותי ודברו שנאי שקרי ישטנוני תחת דיופי טוב אלהי אל תוחק ממני אדיע תשועתי

עלי יושבתי
 אכלי חמו הגדיל על עקב
 ואשלמה להם
 לא ירוע אבני עליו
 ותעצבני לפניך לעולם
 מה עולם ועד העולם אפני ואמני

והקדמי
 ופני
 ופני

כנפשי תעטף אלירי אלהים
 שותי אבוא ואראה פני אלהים
 באמר אלי כל היום אלהי אלהיך
 פי אעבר בסוד אלהים
 בקול ניה ותולד
 הוה לא יהיה
 אלהי עלי נפשי תעטף
 וחרכמנים נסוד מצע
 על משבוריך תלך על עבר
 וכל מה שיהיה עמך
 ומה קודם לך
 באגדים אלי כל היום אלהי אלהיך
 ומה ותהי עלי

נפשי תעטף קרוב
 שותי על אפני פני
 נפשי אלהים עלי ווי
 היטה לי רמישת לחם וינכה תלמי
 אלהי אבואה ואשכבה עלי נפשי
 עי בית אלהים
 נסוד שתוחחי נפשי ותהמי עלי
 כי עול אחיכו משועות פכו
 עלכן אינכרך מלך ירוח
 ותנום אל ותנום קודם לקח
 ונבטו כמנוחה חסוד וכל מה שיהיה עמך
 אומילה לא עלע למה שכותני
 ברעו בכנכותי הרפתע עוררי
 נמה ותהי עלי

Ee 1

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 אֱלֹהִים וְקָדַם לְפָנֶיךָ
 מִנוֹד הָאֵשׁ מִלְּפָנֶיךָ
 וּבְשֹׁרֵת כְּפֹרֶת
 מִפְּנֵי אֵרֶץ מִצְרָיִם
 וְלֹא שָׁחֲתָהּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יִנּוֹק
 וְתָכַם עֲלוֹנֵי בְּנֵי מִצְרָיִם
 וְנָפֵישׁ בְּפִינוּ לְאִסְפָּד
 כִּי הוּא יָדַע תַּעֲלֹמֹת לֵב
 כַּחֲשָׁבֶנּוּ כַּבְּהֵמָה טְבוּחָהּ
 הַקִּיעָה אֶל־מִצְרָיִם לְנֶפֶשׁ
 תִּשְׁבַּח שִׁבְט וְחַצְצִיטָה
 הַיָּקָה לְאֶרֶץ בְּטוֹנָה
 וּפְדִיעַ לְמַעַן חֲסִידֶיךָ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 אֱלֹהִים וְקָדַם לְפָנֶיךָ
 מִנוֹד הָאֵשׁ מִלְּפָנֶיךָ
 וּבְשֹׁרֵת כְּפֹרֶת
 מִפְּנֵי אֵרֶץ מִצְרָיִם
 וְלֹא שָׁחֲתָהּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יִנּוֹק
 וְתָכַם עֲלוֹנֵי בְּנֵי מִצְרָיִם
 וְנָפֵישׁ בְּפִינוּ לְאִסְפָּד
 כִּי הוּא יָדַע תַּעֲלֹמֹת לֵב
 כַּחֲשָׁבֶנּוּ כַּבְּהֵמָה טְבוּחָהּ
 הַקִּיעָה אֶל־מִצְרָיִם לְנֶפֶשׁ
 תִּשְׁבַּח שִׁבְט וְחַצְצִיטָה
 הַיָּקָה לְאֶרֶץ בְּטוֹנָה
 וּפְדִיעַ לְמַעַן חֲסִידֶיךָ

מִשְׁכַּח שִׁיר
 אָמַר אֲנִי מֵעַתָּה
 יִפְיֶיךָ מִבְּנֵי אֱלֹהִים
 שֶׁבֶן מִבְּכָר אֱלֹהִים יִגְדֹל
 צִמּוֹד הוֹדֵךְ וְהַדִּירֶךְ
 וְהַדִּירֶךְ עֵלְיָהוּ

לְמַעַן עַל שְׁשָׁנִים לְבִנְיָן קָרָה
 רָחֵשׁ לְבִי דְבַר טוֹב
 לְשׁוֹכֵן עִשָׂה סוֹפֵר מַחֲזִיר
 הוֹעֵק חוֹן בְּשִׁפְתֵיךָ
 חָטֵר חֲדָבֶךָ עַל יָדֶךָ
 הוֹדִיר עֲלוֹ רֵכֶב שְׂאֵלֶיךָ

יְיָ אֱלֹהִים
וּבְשׂוֹמְרוֹ עֲלֵימוֹ לְשׁוֹמֵם
אֱלֹהִים וַיְגִידוּ פֶעַל אֱלֹהִים
עֲלֵיהֶם כִּי הָיָה וַחֲסֵה בְּוֹ

לְדָה
וּלְךָ יֵשׁ
כָּל

מִזְמֹר
יְיָ תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּעֵינֶיךָ
בְּלִי עֲרִיךְ

פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה יָדָבֵר
אֲשֶׁר תִּבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲעֲרִיךְ נִשְׁבַּח בְּטוֹב צִדִּיק קִדְשׁ
וְאֹת צִדִּיק תִּעַנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִצַּטָּח כָּל קַעֲוֵי אֲדָמָה וְיִם רַחֲמֵיךָ
כִּי הָיִים בְּלַחֲוֹ

כָּל הַיָּמִים
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה תִרְעַן
רַבַּת תַּעֲשֶׂר נָפֶלֶת

מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גְּלוּתָם
וְיִצְחָק וְיִשְׂבִי קִצְוֹת מֵאוֹתֵיךָ
מִקְדַּשׁ הָאָרֶץ וְתִשְׁקֶקֶיָהּ
כִּי אֱלֹהִים מִלֵּא מֵיִם

תִּלְכִּין וְיָגֹם כִּי בְּוֹ תִכְוֶה
בְּרַב־כֹּחַ תִּמְגַּנֶּה עַמְּךָ תִבְרַךְ
וּמֵעַתָּה יִרְעַפּוֹן דִּישׁוֹן
וְגִיל גְּבוּרֹת תַחֲגִירָנָה
יִתְרוֹעַע אֶף יִשְׁוִרוּ

וְיִתְרוֹעַע אֶף יִשְׁוִרוּ
וְיִתְרוֹעַע אֶף יִשְׁוִרוּ

יְיָ אֱלֹהִים בְּלִי הָאָרֶץ :

וְיָשָׁרְךָ אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מִן הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁמָעְךָ אֲרָמְנוֹתֵינוּ
 מִן הַשָּׁמַיִם כִּי אֵלֶיךָ אֵלֵינוּ
 יִמְלֵט נַפְשׁוֹ מִיַּד שָׂאֵל עַל
 נִשְׁבַּעְתָּ לֵדוֹד בְּאֲמוֹנוֹתָ
 שְׂאוֹת בְּחִיקוֹ כֹּל רַבִּים עַמִּים
 אֲשֶׁר חָרַטְתָּ עֲקֻבוֹת מִשִּׁיחָךְ
 אֲמֵן וְאֲמֵן
 תְּפִלָּה לְכִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹדִים

אֲדֹנָי מַעֲוֹן אֲדֹנָי
 פְּטֹרֵם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵם אֲרִיץ וְתַבְּלֵם אֲמַעֲלֵם עַד עוֹלָם אֲחִירֵם אֵל
 תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבִבֵּי
 כִּי אֵפֶךְ שַׁעַם בַּעֲנֵךְ שׁוֹם אֲתַמּוֹל כִּי אֲעַכֵּר
 חֲרִיתִים שִׁמּוֹ הָיוּ
 בְּצִוְךָ יַעֲקֹב וְחִלֶּךְ
 כִּי כָלוּם בְּאֶפֶס
 שִׁשִׁתָּ שְׁנֹתַי וְלֹא עָצָרְךָ
 בְּכֹל יָמַי פֶּן צַעֲדִיךָ
 מִן שְׁנֹתַי בְּהֵם שְׁעִים יִשְׁנֵה
 חֲרִיתִים עַל וְאֵן
 מִן הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁמָעְךָ אֲרָמְנוֹתֵינוּ
 מִן הַשָּׁמַיִם כִּי אֵלֶיךָ אֵלֵינוּ
 יִמְלֵט נַפְשׁוֹ מִיַּד שָׂאֵל עַל
 נִשְׁבַּעְתָּ לֵדוֹד בְּאֲמוֹנוֹתָ
 שְׂאוֹת בְּחִיקוֹ כֹּל רַבִּים עַמִּים
 אֲשֶׁר חָרַטְתָּ עֲקֻבוֹת מִשִּׁיחָךְ
 אֲמֵן וְאֲמֵן
 תְּפִלָּה לְכִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹדִים

שְׁמֵנוּ
 יְרֵאָהוּ
 וְיִהְיֶה
 בּוֹנֵה עֲלֵינוּ

וְיִהְיֶה
 וּבְעֵשֶׂה יְרֵאָהוּ
 וּבְעֵשֶׂה יְרֵאָהוּ

ידיט אן ג
 בנאכי

יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלֵינוּ
 אִמֵּר לִיהוָה מַחְסֵי וּבִמְעוֹדָי
 פִּי הוּא יַעֲלֶךְ בְּפֹחַ יַקוּשׁ
 בְּאַבְרוֹת יֶסֶךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְפֵי תַחֲסֶה
 לֹא תִירָא מִפְּחַד לֵלֵה
 מִדְּבַר בְּאִפְלֵהֶלֶךְ
 יִפֹּל מִיַּדְךָ אֵלֶיךָ בְּבֹה מִיַּדְךָ
 יִקַּח בְּעֵינֶיךָ תְּבוּטָה
 עֵי אֵתָה יְהוָה חֲסִי
 לֹא תִירָא מִפְּחַד לֵלֵה
 פִּי בְּלֹא אֲבוֹתָי
 עַל כַּפֵּי יְרֵאָהוּ
 עַל שְׂחָל וּפְתוּחַ
 כִּי בִּישָׁק חֲסִי עֲלֵינוּ
 וְיִקַּח אֵת וְאֵעֲטֵנוּ עִמּוֹ אֲנִי

בְּעַל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּ
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ
 מִדְּבַר הַחַיִּים
 עֲנֵה וְסַחֲרֵה אֲמָתוֹ
 מִחֶץ יַעֲוֹף יוֹמָם
 מִקֶּטֶב וְשׁוֹר עֵהֲרִים
 אֵלֶיךָ לֹא יֵגֵשׁ
 וְשַׁלְּמֵת רִשְׁעִים תִּרְאֶה
 עֲלֵינוּ שְׂמַת מִשְׁנֶךָ
 וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהֶלְךָ
 לִשְׁמֶרֶךְ בְּכָל הַיָּמִים
 פֶּן תִּגַּף בְּאֵבוֹ וְיִגְלַךְ
 תִּרְמַט כְּפִיר וְתִצֵּן
 אֲשַׁנְּהוּ כִּי יִדַּע שְׂמִי
 בְּעֵרִה אֲחַלְעֵהוּ וְאֲנַכְדֵּהוּ

שנת משנת חיש עוק סה

כג.ו.ד

אחך ימים אשביענהו

שמואל ב' פסוק י"ג

מזמור שלמה ליהוה שבת

טוב להחיות ליהוה
 להצד בצדק חסדך
 על פשוט ועל נבל
 כי שמתני יהוה בפעלך
 מהציל מעשך יהוה
 אוש צער לא יגיע
 בפירד רשעים פנו עשם
 להשמידם שכי עדי

ולומר לשונך עליון
 ואמונתך בלילות
 עלי הצדן בכבוד
 במעשה ידך ארצ
 מאד עמק מחשבתך
 וכסול לא יבין את דאת
 נחם כל פעלי און
 ואוס לבוא לעלם יהוה
 יאבדו יתחדדו כל פעלי און
 בלתי בשמן רענו
 תשמענה אוני
 כארז בלבנון ישא
 בחצרות אלהינו יפרחו
 רשנים ויעננה חזן
 עור ולא עלתה בו

כי הפה אביך יהוה כוהנה איביך יאבדו יתחדדו כל פעלי און
 פראם קרני
 תבט עיני פשוט בקמים על מדעים
 עיניך נתמר יפרח
 שתולים בבית יהוה
 עוד ינובון בשיבה
 להצד כי ישר יהוה

לבוש יהוה עז התאמר

נכון כסאך מאד מעולם אתה
 יראו נהרות זבים
 אדיר במרום שנת
 יהוה להצד ימים

יהוה מלך גאות לבש

אך תפון תבל כל תפוש
 נשא נהרות יהוה נשא נהרות קולם
 מקלות מים רבים אדירים משבר
 עתה נאמנו מאד לצדק נהרה קרש

אל נקמות יהוה
 : השב גמול על גאים
 : עד מתו רשעים ועלזו
 : יתאמרו כל פעלי און
 : ונחלתך .. יעט
 : ונתמים ורעחו
 : ולא יבין אלהי יעקב
 : ובסילום מתו תשכילו
 : אם יער עין הלא יבוט
 : המלמד אדם דעת
 : כי המה .. הכל
 : ומתורתך תלמדנו
 : עד יכרה לרשע שחת
 : ונחלתו לא יעזב
 : ואחריו כל ישרי לב
 : מיהתי נבלי עב פעלי און
 : כמעט שכנה דומה נפשו
 : חסדך יהוה יסעדני
 : תנחומיך ישעשע נפשו
 : יער עמל עלי חק
 : ודם נקו ירשיעט
 : ואלהי לעזי מחסי

אל נקמות יהוה
 הנשא שופט הארץ
 עד מתו רשעים יהוה
 יפוש ידברו עתק
 עכך יהוה ידכא
 אלמנה וד יחלגו
 ויאמרו לא יראה ית
 בית בערים בעם
 הנטע חזק הלא ישמע
 היסר גוים הלא יוכיה
 יהוה ידע מוח שבות אדם
 אשר הגבד אשר תיסרנו יה
 להשקיט לו מימי רע
 כי לא יטש יהוה עמו
 כי עד ערק ישוב משפט
 מי יקום לו עם מדעת
 לולי יהוה עזרתה לו
 אם אמיתו מטה ודלי
 ברב שדעפי בקרבי
 היתבוקך כסא הוות
 יגדו על נפש עדיק
 ויהי יהוה לו למשגב

ענין השם
 נבי יצר דקום

כבוד

דקום

שירי בנשן ברב כחניודע על כל יום גדיק גסיפרא

עליונים עליונים וברכותם יענייתם יעמיתם יהוה אלהים

צריעה לעזר ישעני
 בזמירות נרוע לו
 ומלך גדול על כל אלהים
 ותועפת הרים לו
 ויבשת ידיו יערו
 לפע יהוה עשט
 כיהוה אלהינו ראנחנו עם מרעיתו ועאו ידו היום אמבקלו תשמע
 פיום מסה במדבר
 בחנוני גם ראו פעלי
 אה יבאו אל מנוחתי

לבו נרונה ליהוה
 נקדמה פניו בתודה
 פי אל גדול יהוה
 אשר בירו מחקרו ארץ
 אשר לו הים והוא עשהו
 באו נשתחוו ונכרעה נכרעה
 כיהוה אלהינו ראנחנו עם מרעיתו ועאו ידו היום אמבקלו תשמע
 אל תקשנו לבצכם כמריבה
 אשר נפוני אבותיכם
 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעו לבצ הם והם לא ידעו דרכי
 אשר נשבעתי באפי

שירולי יהוה כל הארץ
 בשדומים ליום ישועת
 בכל העמים נפלאותיו
 נורא הוא על כל אלהים
 ויהוה שמים עשה
 עו ותפארת במקדשו
 האו ליהוה בצוד ועו
 שאו מנחה וצא לחצרותיו
 חילו מפעו כל הארץ

שירו ליהוה שיר חדש
 שירו ליהוה ברכו שמו
 פפיו בצנים כבודו
 פי גדול יהוה ומה לל מאד
 פי כל אלהי העמים אליהם
 הוד והודר לפניו
 האו ליהוה משפחות עמים
 האו ליהוה כבוד שמו
 השתחוו ליהוה בהדרת קדש

על כל אלהים גדול כבודו

הריש לקול זכור
 הריש לקול זכור
 תכל וישבי צה
 יחד הרים ירנו לפני יהוה כי צא לשפט
 ועמים במישורים

זכור ליהוה בצפור
 בחצרות וקול שופר
 ירעם הים ומלאו
 נהרות ימחאו כף
 הארץ ישפט תכל בעדן

ישב פרוצים תנט הארץ
 ורם הוא על כל העמים
 ועו מלך משפט אהב
 משפט ועדקה ביעקב אתה עשית
 והשתחוו להרם רגליו קדוש הוא
 ושמאל בקראי שמו
 בעמד ענו יצבר אליהם
 יהוה אלהינו אתה עשיתם
 ונקם על עלילותם
 כי קדשו יהוה אלהינו

יהוה מלך ירבו עמים
 יהוה בעיון גדול
 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא
 אתה כענת מישורים
 רוממו יהוה אלהינו
 משה ואהרן בלהין
 קראים אל יהוה והוא יענם
 שמרו על דתו וחזק נתן לנו
 אל נשא היית להם
 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להו קדשו

הריש ליהוה כל הארץ
 באו לפני ברננה
 כי יתנה השם אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו ועאן מרעיונו
 באו שערך בתורה העדותין בתורה הודין לו מרב שמו כי טוב יהוה
 ועד יש הדי אמנותו

מזמור לתורה
 עבדו את יהוה בשמחה
 לעולם חסדו

לדוד מזמור

רוממו יי אים הין בדין והשתחוו גדין והרם אל גדולתו ונהגו אליו

שפט ז' ^ל

לה בדרך תמים

אתה לך בתם לפני בקרב ביתי :

הדר בל על עשה סטים שנאות

לצב עקש יסור ממני

מלושני בסתר רעהו אתו אעמית

אתו לא אוכל :

הלך בדרך תמים

לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקדים

לצקרים אעמית כל רשע ארץ להכרות מעור יהוה כל פעלי אוז :

תפלה לעני בני יעקב

יהוה שמעה תפלותי

אל תסתר פניך ממני

ונה אלי אונק

כי כלו בעשו ימי

חובה לעשב ויבש לבי

מקול אנהתי

דמיתי לקאת מדבר

שקדתי ואהיה

כל היום חרפוני אויבי

כי אפר בלחם אכלתי

מפני זעמך וקצפך

שטע ברוך מהללי וישמות

לך יהוה אזמדה

מתו תבוא אלי

לא אשית לנגד עיני

לא ירפק בי

רע לא אדע

גבה עינים ורחב לב

עני בכאמני ארץ לשבת עמדי

הוא ישרתני :

לא יסב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקדים

לא יכונן לנגד עיני :

ולפני יהוה ישפך שוחו :

ושועתך אליך תבוא

ביום ער לי

ביום אקרא מהר עבני :

ועעמותי כמו קד נחרו

כי שכתתי מאכל לחמי

לבקה עעמי לבשרי

הייתו ככוס חרבות

בעפור בודד על גג

מהוללי כי נשבע

ושקויי בבכי מקדתי

כי נשאתני ותשויכני

בזוד גמסן

בדי דקו

דק כסיפ

מי בעד נטווי
 ואתה יהיה לעולם תשפ
 אתה תקום תרחי עיון
 כירעו עבדיך את אבנה
 וייראו גוים את שם יהוה
 פי בנה יהוה עיון
 פנה אל תפלת העלער
 תכתב דאת לדור אחרון
 כי השקיף ממדום קדשו
 לשמע אנקת אסיר
 למפר בעיון שם יהוה
 בהקבץ עמים יחדו וממלכות
 ענה בדיך כחו קעד ימי
 בדרך דודים שנותך
 ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבד יבין
 כלבוש תחליפם ויחלפו
 בני עבדיך ישכנו

כמי

לדוד

פרכו נפשו את יהוה
 ברכו נפשו את יהוה
 המלך לכל עונו
 הגואל משחזת חייכו
 המשושפת גנות עדיך

וזכרך לדוד ודוד
 כי עת לרחננה כי בא מועד
 ואת עפירה יחננו
 וכל מלכו הארץ את כבודך
 נראה בכבודו
 ולא בזה את תפוחים
 ועם נכבד יהוה
 יהוה משמים אל ארץ הביט
 לפתח בני המותה
 ונתה לתו בירושלם
 לעבד את יהוה
 אמד אלי אל תעלני בחעי ימי
 לפנים הארץ יסדה
 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבד יבין
 ואתה הוא ושנותך לא יתמו
 וזרעם לפנך יבין

וכל מלכו הארץ
 דוד כפי

וכל קרבו את שם קדשו
 ואל תשכחו כל גמולין
 הרפא לכל תחלואיכו
 המעטלכי חסד זרחמים
 תתחדש בנשר נעוריוכו

וכא לינו
 הגול

רוח וחנו יהוה
 לא לנעח ירכב
 לא כחטאינו עשה לנו
 פ כגבה שמים על הארץ
 פרחק מרחק מפעב
 כוחם אב על בנים
 פי הוא ילע יצרנו
 אנוש פחניר ימין
 פו רוח עלה בנו ואינו
 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
 לשמרו צרייתו
 יהוה בשמים הליו כסאו
 ברכו יהוה נבאכיו
 לשוע בקול הברו
 משדלנו עשי רצוננו
 גבל מקומות ממי שלמו

ומשפטיו לכל עשוקים
 לצני ישראל עלילותיו
 ארך אפים ורב חסד
 ולא לעולם יטור
 הא בעונותינו גמל עלינו
 גבר חסדו על יראיו
 הרחיק ממנו את פשעינו
 רחם יהוה על יראיו
 זכור פי עפר אנחנו
 כעוץ השדה כן יעוץ
 ולא יכירנו עיף מקומו
 ועד קתו לצני בניס
 ולזכרו פק דין לעשותם
 ומלכותו בכל משלה
 גברו כח עשי דברו
 ברכו יהוה כל יצבאו
 ברכו יהוה כל מעשיו
 ברכו נפשי את יהוה

ברכו נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מצותי הור והדר לפשת
 ענה אור פשלמה
 המורה בנים עליותו היטע עבים רכבו המהלך על בנפי רוח
 משרותו חס ליהו

פתח מנחת ועת לרחק דק חסם פתח ין ב ויחסי פקיון כח נאמקם של גב
 ויהי רם כ גאמקם ויעתק הממקד על גאים ימרו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ
 וְהָיָה לָּךְ שָׂלוֹם
 וְקָנְאוּ לְמִשְׁחָה בְּמַחְסֵךְ
 תְּפֹתֶיךָ אֶרֶץ וּתְצַלְעֵדֶיךָ
 וּתְצַלְעֵר אִישׁ בְּעַד־תָּם
 יֵעָשׂוּ עִל בְּחֹרֶב
 וְיִמְדוּ אֶת כְּבוֹדִים
 שָׁמַיִם אֵל מְשִׁיבִים
 נְפִילֹת בְּאֶרֶץ חָם
 וְיִאמְרוּ לְהַשְׁמִימִים
 עֲמִיד בְּפֶרֶץ לִפְנֵי
 וְיִבְרָאוּ בְּאֶרֶץ חֲמִידָה
 וְגַם בְּאֶרֶץ לְהֵם
 וְדֹא יִדְּוּ לְהֵם
 וְלִהְיוּ לְרַעַם בְּנֵים
 וְיִצְמְדוּ לְבַעַל פְּעֹד
 וְיִבְעִיטוּ בְּמַעֲלֵיהֶם
 וְיִעֲמִידוּ פְּנֹתָם וְיִפְלִי
 וְיִחַשְׁבוּ לוֹ לְעִדְיָה
 וְיִקְרִיבוּ עָלָיו בְּיָדָה
 בִּיהִמְדוּ אֶת רִחוֹ
 לֹא וְיִשְׁמְדוּ אֶת הַעַמִּים
 וְיִתְעַבְּבוּ בְּנֵים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ
 וְהָיָה לָּךְ שָׂלוֹם
 וְקָנְאוּ לְמִשְׁחָה בְּמַחְסֵךְ
 תְּפֹתֶיךָ אֶרֶץ וּתְצַלְעֵדֶיךָ
 וּתְצַלְעֵר אִישׁ בְּעַד־תָּם
 יֵעָשׂוּ עִל בְּחֹרֶב
 וְיִמְדוּ אֶת כְּבוֹדִים
 שָׁמַיִם אֵל מְשִׁיבִים
 נְפִילֹת בְּאֶרֶץ חָם
 וְיִאמְרוּ לְהַשְׁמִימִים
 עֲמִיד בְּפֶרֶץ לִפְנֵי
 וְיִבְרָאוּ בְּאֶרֶץ חֲמִידָה
 וְגַם בְּאֶרֶץ לְהֵם
 וְדֹא יִדְּוּ לְהֵם
 וְלִהְיוּ לְרַעַם בְּנֵים
 וְיִצְמְדוּ לְבַעַל פְּעֹד
 וְיִבְעִיטוּ בְּמַעֲלֵיהֶם
 וְיִעֲמִידוּ פְּנֹתָם וְיִפְלִי
 וְיִחַשְׁבוּ לוֹ לְעִדְיָה
 וְיִקְרִיבוּ עָלָיו בְּיָדָה
 בִּיהִמְדוּ אֶת רִחוֹ
 לֹא וְיִשְׁמְדוּ אֶת הַעַמִּים
 וְיִתְעַבְּבוּ בְּנֵים

ויהי כהם למשקש
 לשוים
 הם בניהם ובעוליהם
 ותחנה הארץ פנימים
 ויזעו פניעלל יהם
 ויזעב את נחלנו
 וימשלו בהם שניאיהם
 ויפגעו תחזת ידם
 וימפן בעונם
 ויזכר להם בריונו
 לפי כל שוביהם
 וקבעינו מז הגים
 לה שתפח בותחלתך
 מן העולם ועד העולם
 אמן הללויה

פולעולם חסרו
 אשר גאלם מויל ער
 מעפון ומים
 עיר מושב לא מעאו
 נפשם בהם ותעפון
 ממעוקן ונתהם יעולם
 ללכת אל עיר מושב

ויזעו אתם כי יתעון כי בטרבנס

ואלם והמה ימרו בעעתם
 פשמעו את רנותם
 ויתן אתם לחמים

ביד גלים
 ותאויביהם
 ויהיו להם
 ויהיו להם
 ויהיו להם
 ויהיו להם

והיו לזהו כי טוב
 יאמרו גאול יהוה
 ומאלעות קבני ומזרח וממערב
 תעו במדבר בושיתו ודך
 דעבים גם עמאים
 ויזעקו אל יהוה בער להם
 ויזריבם בידך ישראל

חסרו דין וקו כח וסוראי מוספין דיבי את
 והשתכח הוסיין

ויצעו על שעריו מות :
 גמעקו תענה ושיענה :
 ויכלוט משוחיתותם :
 ונפלאותיו לבט ארים :
 ויספרו מעשיו ברנה :
 עשי עמם ביום רבים :
 ונפלאותיו באלה :
 ונפלאותיו באלה :

ויצעו על שעריו מות :
 גמעקו תענה ושיענה :
 ויכלוט משוחיתותם :
 ונפלאותיו לבט ארים :
 ויספרו מעשיו ברנה :
 עשי עמם ביום רבים :
 ונפלאותיו באלה :
 ונפלאותיו באלה :

וישגא אכיון מעונו
 ידאן ישמים וישמחו
 מי חכם וישמד אלה
 נבון לפני אלהים
 עושה הנבל וכנה
 אודין גידיהו
 פיצר מעל שמות חסדן
 ויגה על שמות אלהים
 וכל עושה קטן
 ויתבוננ חסדי עושה
 שיר מזמור לדוד
 אשירה ואזמרה את כל ימי
 אשורה עושה
 ואזמור כל אשם
 ועל כל חסד
 ועל כל חסד
 ועל כל חסד
 ועל כל חסד

וְלִנְסָה דְבִי אֵלֶיךָ
 הִנֵּה יִסְדְּתֵךְ בְּיָמַי
 כּוֹשֵׁל יִקְיִמוּ מִגִּידִי
 כִּי עָתָה הִבּוֹא אֲשֶׁר וְהָאֵל
 הָאֵל דִּי אֲתִיק בְּמִלְחָמָא
 זָכַר נָא מִן אֲתִיקִי אֲבָדִי
 כְּאֶשֶׁר רָאִיתִי חֲרִישֵׁי אֲמִן
 מְעַשְׂמֵת אֱלֹהִי יִאֲבֹדֵנִי
 שְׂמֵרֵת אֱלֹהִי וְקוֹל יִשְׁחַל
 לִישָׁא אֲבָד מִבְּלִי מִדְּרָקִי
 וְאֵלֵי וְבִרְאֵי אֲנִי
 בְּשֵׁעֲפֹסֵי מִתְּחִילֵי עֵת לֵאלֹהִי
 פְּחֹדִי קִרְחֵת וְכַעֲשֵׁי
 יְרוּחַ שְׂפָפֵי יִתְקַף
 זָבִיבִי וְלֹא אֶסְמַךְ מִשְׁמַחוֹ תִּמְוֶסֶה לְנַגִּי עֵינֵי
 הָאֲנִישׁ מֵאֱלֹהִי יַעֲרִיק
 הֵן בְּעֵבְרִין לֹא יֵאֱמָר
 אִף שֶׁפֶן עַל חֲמַד אֲשֶׁר בְּעַפְרֵי יִסְחִים
 מִבְּקָד לְעַרְבֵי יִבְתֵּן
 הֵן גְּשֵׁעִיתֵיהֶם בְּמִן
 קִיָּא נָא הִישְׁתַּבְּחֵךְ

תְּקוּמָתִי
 וְאִפְסֵה
 חֲרִיעַ עֵינַי
 וּמְדוּחָ אֲפִי
 וְשֵׁפֶן כְּפִרְיִים נִסְתָּרִים
 וּבְנֵי לְבַיָּא תִּתְבַּרְךָ
 וְתִקַּח אֵלֵי שִׁמְךָ מִטֵּם
 בְּנַפְלֵי מִדְּרָבְרָא עַל אֲנָשִׁים
 זָרִב עֵינֵי עֲבֵדֵי הַפְּחֹדִי
 תִּסְמַךְ שְׂעֵרֵת בְּשֵׁרֵי
 אִם מִינְשֵׁיהוּ יִתְבַּרְךָ גְּבִיר
 וּבְגַלְגָּלֵי אֲבִי יִשִּׁים וְתִתְבַּרְךָ
 דִּלְכָאִים לִפְנֵי עֵשׂ
 מִבְּלִי מִשִּׁים לִנְעַח יִאֲבֹדוּ
 תִּמְוֶסֶה לִּמָּן כְּחִכְמָה
 הִלְכְּתִי מִדְּרָבְרָא לְפָנֶיךָ

ופסח ד' ופסח ד'
 ואקב ידו פ' א'
 וידע או ב' ידו ואק' יעל
 ויקחו ידו ואל מעצב יקחו ידו ואל מעצב יקחו ידו
 וימאד מ' יעמח עמ'
 ובני רשן ציחו עוף
 ואל אלהים אשים דברת
 נפל אוח ע' און מספר
 וסלה מים על הפ חועת
 וק'רים שגבו ישע
 ולא תעשה ידו ויע' ה'
 ועצת נ'תלים נמקח'
 ובלילה י'ת' שמו ב'ת'
 ובניד ח'ת' א'
 ופלוה ק'פ' ע'ת'
 ומסד ש'ד' י'ת' א'
 ויחץ וידו וידו
 ובשכ' ע'ת' א'
 ובמ' ח'ת' א'

ג' בעש
 א' אול משד'ת'
 נ'ז משע
 א'שד צ'דו יע'ב י'ת'ל ואל מעצב יקחו ידו ואל מעצב יקחו ידו
 ב' ל' י'ת' מעפ'ר און
 ב' א'ד'כ י'ת'מל י'ת'ל
 א'ל'ם א'ע' א'ד'ש א'ל'א
 ג'ש'ה ג'ל'ות ח'ת'ן ח'ק'ר
 ק'נת'ן מ'ט'ר ע'ל פ'ע א'ר'ץ
 ש'וכ' י'ת'ם ל'מ'רו'ם
 י'ת'ר מ'ח'ש'ב'ת ש'ר'ת'ם
 ב'ד' ח'ת'ים ב'ש'ת'ים
 ח'ת'ב' ח'ת'ב'ת ח'ת'ב'
 ח'ת'ב' מ'ח'ת'ב' מ'ח'ת'ב'
 ח'ת'ב' ל'ח'ת' ח'ת'ב'
 ח'ת'ב' א'ש'ר' א'ע'ש' י'ת'ח'ת' א'ל'ה'
 ח'ת'ב' ח'ת'ב' ח'ת'ב'
 ח'ת'ב' ח'ת'ב' ח'ת'ב'
 ח'ת'ב' ח'ת'ב' ח'ת'ב'

חזית השדה
 ופקדת נגד ולא תהי
 נעאעאך בעשב
 כעלות ברעש בעת
 שמענה ואתה דע
 ויען איוב נאמר
 והיתי במאזנטם ישאג יחד
 עלבן דבורי לש
 שתה רוחי בעותי אלה ועש
 אם יצעה שור על בללו
 אם יש טעם בידר חלמות
 הניה כדור לחמ
 והמנות יתו אלה
 יתר ידו ויב יפוע
 לא תחלה לא תחלה לא תחלה
 ומה קעי כי אערך נפי
 אם בערתי כח
 והשיה טיחה
 ידאת שדו ועש
 כחפוק נחום יע
 ויהי עתה

אין

בחדמו נדענו ממקומם

יעלו ביהו ויאבדו

הלוכת שבא קו לכו

באו עליה וחפרו

תראו חרות ומלחמה

ומכחם שחורו בעיני

ומיד עיניהם תפדוני

למה שגרתו גבנו ל

ומה עולמו הוכח גבנו

לרוח אמרו טעם

ותלדו על ריעכם

ועל פניכם אם אכזב

ושבי עוד עדיק ביה

אם חכי לא ילך חרות

וכינע שביד ימין

ומשכיר יקוח פעול

ולילות עמל מנו לו

עודי רוצע ומחאם

ויבין ביהם חסם

ויבין ביהם חסם

ויבין ביהם חסם

ויבין ביהם חסם

ויבין ביהם חסם

ויבין ביהם חסם

את חרבנו נעמנו

עלנו ארחות דרכם

בביתנו ארחות תמא

בשו כי בטח

כי עתה הייתם לא

הכי אמדות הבו ל

ומלשנך מיד עד

הורוני ואני אחרוש

מהנמר עו אכר יושד

הלוכח מלים וחשבו

אף על יתום תפילו

ישנה הואלו פני

ש.ם נא אל תהי עולה

היש בלשונך עולה

הלח ענה להטש על ארץ

כעבד ישאף על

כן העלית ל ירחי יסוא

אם שבבתי ואמדות מות אונים ומדדי עורב ושבעתי נדדים עדי נש

לבט בשחורמה ועשו עפר

ידי קו מנ אל

אם שבבתי ואמדות מות אונים ומדדי עורב ושבעתי נדדים עדי נש

לבט בשחורמה ועשו עפר

ידי קו מנ אל

אם שבבתי ואמדות מות אונים ומדדי עורב ושבעתי נדדים עדי נש

לבט בשחורמה ועשו עפר

ידי קו מנ אל

אויב

אויב

לא ושב עוד לביתנו
 גם אני לא אחשך פי אדברה בער רוחי
 הים אני אם תען
 כי אמרתי תנחמני ערשי
 וחרתני בחלמות
 וחסדך מחנך נפשי
 מאסתני לא לעולם אחיה
 מה אנוש כי תגדלנו
 תלקחם לבקרים
 כמה לא תשעה ממני
 חטאתי מה אפעל לך נצרי האדם למה שמתני למפגעך ואהיה עלי
 למשא: ומה לא תשא פשעי
 כי עתה לעפר אשב

זלא יפירנו עוד מקומנו
 אשיחה במד נפשי
 כי תשים עלי משמר
 ישא ציחוי משכביו
 ומחדיתות תבעתני
 מות מעעמחתי
 חול ממני כי הכל ימו
 כי תשית אליו לבך
 לתעים תבחנו
 לא תרפני עד בלעו ריחי
 ותעבד את עיני
 ושחרתני ואני

ויעז בלדך השוחי ויאמר:

על און תמלל אלה
 האל יענות משפט
 אם בעך חטאו לו
 אם אתה תשחר אל אל

רוח נביר אמרו פיך
 ואת שדי יענות עדיך
 וישלחם ביד פשעם
 ואל שדי ותתחנן
 ושלם נות עדיך

את יד וישיר אותה כי עתה יעיר עליך

ואחרי ידך ישגה מאד
 וכי לחדוד אבותם

ואחרי ידך ישגה מאד
 וכי לחדוד אבותם

10

סב
ס

יד

: ישיבה אחו בלו ביום
 : ו... על העיר יושב
 : והקוה חנף האבד
 : ו... מבעהו
 : יחזיק בו ולא יקום
 : ועל גברו יקומו תענה
 : בית אבעם יחיה
 : וכחש בו לא יאחזק
 : ומעפר אחד יעשהו
 : ולא יחזיק בית מרעם
 : ושפתך תרעם
 : ואבל רשעים אדם

ה' יצוה צמח בלא ביער
 ערט פתחו לא יקצק
 פן איהות כל שכתו אל
 אשר יקוט כסלו
 וישעו על ביתו ולא יעמד
 רטב הוא לפני קמח
 על כל שרשין יסב
 אם יבלעט ממקובט
 הו הוא משוש הרבו
 הו אל לא ומהם תם
 שי תכלה שחוק פך
 שפתך יבשו בשר

ים איוב ותקד

: אם יחפץ לריב עמו
 : חכם לבב ותגויץ פתו
 : שיעתוק היום ולא תלשו
 : המרצף ארץ ממקובט
 : המגד לחר...
 : ג... ש...

טו

איוב

התחיל

מי יאמר אליו מה תעשה
 תחתו שחחו נדרי דהב
 אכחרה וצדי עמו
 למשפטי אתחנן
 לא אאמין כי יאזין קולי
 והרבה פעמי חנם
 כי ישבני ממרדמים
 וממשפט מי יועדני
 תם אני ועקשני
 אמאס חיי
 תם ורשע הוא מכלה
 למסת נקיים ילעג
 לא אפוא מיהוא
 ברחו לא ראו טובה
 כנשד יטוש עלו אכל
 אעזבה פת ואבליגה
 ידעתי כי לא תנקני
 למהזה הצל אנגע
 והרבה בצר כפי
 שלמוני

וכן יחונק מי ישיבנו
 אלה לא ישוב אפי
 אף כי אנכי אענני
 אשר אם עדיקתי לא אענה
 אם קראתו ויענני
 אשר בשעריה ישופני
 לא יתנני השב רוחו
 אם לבח אמוץ הנה
 אם אעדיק פו ורשיעני
 תם אני לא אדע נפשי
 אחת היא על כן אמרת
 אם שוט ימות פתאום
 ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
 ויבנו קלו מעי רץ
 חלפו עם הניזות איה
 אמרו אשכחתי
 כל עניני

27

28

אמר

קדא לאסיה ויענהו
 לפיכך בזה לעשותות שאנו
 ישלח אהלום לשדדית
 לאסיה הברוא אלוה ביד
 וענה השמים ויצד לך
 ויספרו לך דג היים
 פיד יהוה עשתה זאת
 ויהוה כל בשר איש
 חן אכל יטעם לו
 וארץ ישיב תבוטה
 לו עצה ותבונה
 וסגר על איש ולי לטעו
 וישלחם ויהפכו ארץ
 לו סוג ומשנה
 וספטים יהוה
 ויאמר איוור בלעג
 ויהי כן

שחן לרעהו אחיה
 שחון צדיק תמים
 נכון למועדי רצל
 וצטחות למדבחי אל
 והולם שאל נא בהמות ותק
 או שיה לארץ ותק
 בילא וידע בכל אלה
 אשר ברוץ נפש כל חו
 הלא איון מלון תבחון
 בשישים חכמה
 עמו חכמה וגבורה
 הן האדם והא עמו
 הן יעני בנים וכשו
 עמו עו ותעו
 מולך יוענים שול
 מוקד מלכס פוס
 מולך בהנים שול
 מסיר טפח לכאובים
 שופך פח על בניכום
 מלה עמקם

איוב

כג

הן כל ראתה עיני
 כדעתכם ידעתי גם אני
 אולם אני אל שדי אדבר
 ואולם אתם טפלי שקד
 מי יתן החדש תחרישו
 שמעו נא תוכחותי
 הלא תדברו עולה
 הפניו תשאון

הטוב כי יחקי אתכם
 הוכח יוכיח אתכם
 הלא ישאתו תפעת אתכם
 יכריתכם משלו אפר
 החדישו ממני ואדבריה אני
 על מה אשא בשדי בשני
 הן יקטלני לא איחל
 גם הוא לו לישועתי
 שמיני מלתי
 מה ערבותי משפט
 מה ערבותי משפט

שמעה אוני ותבן לה
 לא נפל אפני מכם
 והוכח אל אל אחפץ
 רפא אל מלכם
 ותהי לכם לחכמה
 ורבות שפתי הק שובו
 ולו תדברו רמיה
 אם לאל תרובו
 אם כהתל באטש תהתלבו
 אם בפתר פעם תשאון
 ופחדו יפל עליכם
 לצבי חמיר גניכם
 ויעצרי עלי מה
 ונפשי אשים בכפי
 אך דרש אל פניו אוכח
 כי לא לפני חכף יצא
 ואהותי בארתיכם
 ידעתי כי אני אעדרן
 כי עצה אחריש ואגוע
 אחי מפני לא אסתר

איוב

כב

לפני פניך תסתור
העלה נדף מעדן
פי תכתב עלי מדרות
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקק
הוא מרוקב ובלה
אדם ילוד אשה
פעין יצא ויקל
אף על יה פקחת עיניך
מי יתן טהור מעמא
אם הדועים ימיו מספר חדשיו אתך חקיו עשית ולא יעבר
שעה מעליו ויהל
פי יש לעץ תקוה אם יפדת ועור יהלף
אם יקין בארץ שדשו
מדיה מים יפרוח
וגר ימות ויהלש
אזלו מים מעל גם

ותח טבני לאוב
זאת קש יבש חרדה
ותקישני עונות מעו
כצד אכז עש
קער ימים ושבע רגז
ויברח בעל לא ועמו
זאתו תביא במשפט עמך
לא אחד
חקיו עשית ולא יעבר
שעה מעליו ויהל
פי יש לעץ תקוה אם יפדת ועור יהלף
אם יקין בארץ שדשו
מדיה מים יפרוח
וגר ימות ויהלש
אזלו מים מעל גם

ואיש שרבו ימים עד בלת שמיים לא יקיצו ולא יענו סעור
תקויעי יי שלב ימים
אם יפדעו ימים

איוב סד

וצור יעוץ ממקדומו
 ותקוף אנוש האבדה
 משנה פניו ותשלוהו
 וינערו ולא יבין למנו
 ונפשו עליו האבל

ואולם וד' ב' ו' ו' ו'
 אבנים שהקו מים
 תתקפהו לצעה ויהקן
 יכפרו צניו ולא יחפע
 אך בשח עליו יכאב

וישם אל יפחותי מני ויאמר

וימלא קודים בטנו
 ומלס לא יזעיל במ
 ותגרע שיחה לפני אל
 ותבחר לשון ערומים
 ושפתך יעבו בך
 ולפני צבעות הוללת
 ותגרע אליך חלמה
 תבז ולא עמט הוא
 כציר מאביך ימים
 ודבר לאט עמך
 ומה ילדמך עיניך
 והעאת מפיק מלוק
 וכי יעדיק ילוד אשה
 ושמים לא זכו בעיניו
 ועלה

החכם יענה דעת רוח
 הולח בדבר לא יסבין
 אף אתה תפיר יראה
 כי אלקי עונך פיק
 ירשיעך פיק ולא אפי
 הראשון אדם תולד
 הבסור אלוה תשמע
 מה דעת ולא טיע
 גם שם גם ישיש צנו
 המעט בסמך תנחומות אל
 מה יקחך לבך
 תשיב אל אל יקחך

להם סדרם נתנה הארץ
 כל ימי רשע הוא מתחולל
 קול פחדים באזניו
 לא יאמין שוב מצ השף
 ערד הוא ללהב און
 יבעתהו ער ומעוקה
 כי נטה אל אל ידו
 ירוץ אלון בעואר
 כי כסה פלנו בחלבו
 השבח ערים נכחיות בתים לא ישבו למן אשר התעוררו לעולם
 לא יעשד ולא יקום חילו
 לא יסור מצ השף ינקתו תבש שלהבת
 אל יאנק בשן נלעה
 בלא יונט תמלא
 חמם נבט בסרו
 כי ערת חנף גלמוד
 הרה עמל הליד און

ש

ולא עבר יד בחובם
 זמספר שנים ענפני ערוץ
 בשלום שוחד יבואני
 ועפי הוא אלי הרב
 ידע כי נכנו בידו יום השף
 הן קפחו כמלך עתיד לפודור
 ואל שדו יתגפר
 בעלי גפי מגנו
 ויעש פומה עליו כעל
 ולא יטה לארץ מניס
 ויסור ברוח פנ
 כי שוא תויה תמורתו
 וכפוט לא רעטו
 וישלך כיות כעטו
 ואש אכילה אהלו שחל
 וכטסה תלכו מאבסה

יעפיו

ישן איוב ויאמר

שמיטתו כאלה רבות
 הקיץ לזכרי רחוק
 נבט חמם בסרו
 כי ערת חנף גלמוד
 הרה עמל הליד און

ואחרלה מהמע והלך	אם אדברה לא יושך באבי
השמות כל עדותי	אך עתה הלאני
ויקם בי כחשי בפע יענה	ותקמטני לעד היה ^{כגור}
צרו ולטש עיניו לו	אפו טרף וישטמני תכו עלו בשניו
יחד עליו ותמלאון	פערו עליו בפיהם בהרפה הכו לחיי
ועל ודי רשעים ורטי	יטגריני אל אל עניל ^{כגור}
ויקמני לו למטרה ^{דזוחס}	שלו הייתי ויפררני ואחז בערפי ויפעפעני ^{כגור}
ישפך לארץ מררתי	יסבו עליו רצון יפלה פליותי ולא יחמל
ירץ עלו כגבור ^{דזוחס}	יפרע פרץ עלפני פירץ
ועללתי בעפר קרני	שקתפידתי עלי גדתי
ועל עפעפתי עלמות	פע חמר מדה מע בכי
ותבלתי זכה ^{דזכע}	על לא חמס בכפי
ותל יהי במקום לדעקותי	ארץ אל תכבי דמי
ושקרו במרמים	גם עתה חנן בטמים עליו
אל אלוה הלפח עיני	מלויע דעי
ובן ארים לרעהו	דוכח לגמי עם הלכה
וארח לא אשוב אחלק	כי שנות מספח יארעו
קברים לי	ותי חבלה כי בוטלו
ובהמרותם תלז עיני	לשונם כעמדי
מי הוא לדי ותקע	

ח
כח
ז

ושהדי
דז וכל

24

וְתָלָה מִצַּעַשׁ עֵינָי
 יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַל זֹאת
 וַיֵּאחֶז עֲדֹיָק הִדְבֹּ
 וְאֵלֶם כָּל־מִשְׁבּוֹ יִצְחָק
 יָמֵי עֲבָרָה וְזִמְרֵי נִתְקַן
 לִלְהַלֵּל לַיּוֹם וְיִשְׁמַע
 אִם אֵקוּה שְׂאוּל בֵּיתִי
 לִשְׁחַת קִרְיָתִי אִבִּי אֲתוּה
 וְאֵיךְ אִפֹּ תִקְוֶה
 בְּדֹי שְׂאוּל תִּירְדָה

וַיַּעַר מִצַּעַל כָּל־
 וַתִּקֵּן עַל חֲנֹף יַתְעוּר
 וְטוֹהַר יִהְיֶה יִסְיָף אִמָּן
 וְלֹא אֲמַעַת צַבֵּם חֲכָם
 מִוֹרֶשֶׁת לִצְבִי
 אִוֵּר קִרְיָו מִפְּנֵי חֲשָׁךְ
 בַּחֲשָׁךְ רִפְדֵת יַעֲוֶע
 אֲמִי וְאֲחֹתִי לִרְמִיָה
 וְתִקְוֶה מִי יִשׁוּרְתָה
 אִם יִחַד עַל עֵפֶר נַחַת

וְיֵשֶׁן בְּלֶדֶךָ הַשְּׁחֹרֵת אֲמַד :

עַד אֵנָה תִשְׁכַּחַן קִנְעִי לִמְלִין
 מִדֹּעַ מִשְׁכַּחַן כְּשִׁתְּמָה
 סוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפֹ הַלְמַעֲנָךְ תִּעֲבֹב אֲרִץ
 גַּם אִוֵּר רִשְׁעִים יִדְבֹךְ
 אִוֵּר חֲשָׁךְ בְּאֵהָלוֹ
 יַעֲרֹן עֵשֶׂתִּי אֲוִנוֹ
 מִי שְׁלַח בְּרִשְׁתֵּךְ בְּרִדְגָלֶךָ
 יֵאחֶז בְּעֵתֵךְ
 כֹּכַבִּים בְּאֲרִץ הַיָּם
 מִבְּרֵיתֵךְ

תִּבְיֵנוּ וְאֲחֵרֵי סִבְדֵי
 נִטְרַמִּינוּ בְּעֵינֵינוּ
 וַיַּעֲתֵק עוֹד מִמִּקְוָמוֹ
 וְלֹא יָדָה שְׂבִיב אִשׁוֹ
 וַתִּרְוֵן עֲלֵינוּ יִדְבֹךְ
 וְתִשְׁלֹחַנוּ עֲצוֹתֵךְ
 וְעַל שְׂבִיבֵךְ יִתְהַלֵּךְ
 הִדְבֹךְ עַל־קִרְיָתֵךְ
 מִבְּרֵיתֵךְ

איוב נח

ותעניוהו למלך בלהות
 יורה על נוחו צפריה
 וממעל ימל קעורו
 ולא שמ לו על פני חוש
 ומתבל ינדהו
 ואון שריר במגוריו
 וקלמנים אחזו שער
 וזה מקום לא ידע אל

יתקן מאהלם בטהו
 תשפנו באהלו מפילין
 מתחת שרשיו יבשו
 וברו אצל מני ארץ
 יהדפהו מאור אל חשך
 לא עז לו ולא נכל בעמו
 על ימיו נשמו אחרנים
 אך אלה משפנות על

ויעז איוב ויאמר

ותפאונני במלום
 לא תבשו תהפדו לו
 אחי תליץ משותפי
 ותזכחו עלו הרפמי
 ומעורו עלו הקוף
 אשוע ואון משפט
 ועל נתיבותי חשך ישים
 ויסר עטרת ראשי
 ויסע פעץ תקולתי
 ויחשבני לו צעדין
 ויהנו סביב לאהלו

עד אנה תגיון נפשי
 זה עשר פעמים תכלימוני
 ואף אמנם שתותי
 אם אמנם עלי תגדילו
 דש אפו כי אלוה עתני
 הן אעק חמס ולא אענה
 ארחו צרד ולא אעבד
 כבודי מעלי הפשיט
 יתני כפיסדאלך

ויעז איוב ויאמר

לעבדתי קראתני ולא יעסה
 רוחי זרה לאשותי
 גם עוילים מאכזר בני
 תעלונ כל מדתי סורו
 בני יורו ונבשרי דבקו בנמי
 חנני חנני אתם רוצו
 למה מרדפוני כמו אל
 מי יתן אפן ויכתלון מלי
 בעיני עפרות
 ואחר ^{בשיר נמוך} נקפו וזאת
 אשתי יתה לי ועני ראיה זר
 פתאום מה עני לו
 מרו לבם מפני חרב כי חמה ענות חרב
 יענו נפשי הנעמתי ויאמר
 לבן שעפי ישיבות
 מוסר בלמתי אשמע
 הואת ידעת מעני ער
 פ' לבנה רי

: כמו פ' אוחזנו לו
 : והטרי לבני צמני
 : אקומה וידברו צי
 : וזה אהבתי והפלו בי
 : ואת מלטה בעור שני
 : כי יד אלוה נגעה בי
 : ומבשרי לא תשבו
 : מי יתן בכפר
 : לער
 : ואחרון עני
 : ומבשרי אהבה
 : כלו כליתי בחקני
 : ושרש דברי נמנית
 : למען תדעון שדין
 : ובעבדתי חושי בני
 : רוח מביצת ענני
 : מען שיס אום יאריך
 : טמחת חקני

אָיִב

וְיָדִין תְּשִׁבֶנָּה אוֹנוֹ
 וְעִמּוֹ עַל עַפְרָת תִּשְׁכַּב
 יִכְחִידֶנָּה תְּחֹת לִשְׁנוֹ
 וְיִמְנַעֶנָּה בְּתוֹךְ חֻבּוֹ
 מִדְּוֹרֹת פְּתוּחִים בְּקִרְבּוֹ
 מִצַּטְנוֹ יִרְשָׁנוּ אֵל
 תְּהַרְדֵּהוּ לִשְׁנוֹ אִפְעָה
 נְהַרְיֶנָּה לִי דָבָשׁ וְחִמְאָה
 כְּחֵיל תְּמִמְדֵּתוֹ וְלֹא יֵעָלֶם
 בַּיּוֹם גִּזְלֵהוּ וְלֹא יִבְנֶהוּ
 צְחִמְדֵּהוּ לֹא יִמְלֹט
 עַל סֵן לֹא יִחַדֵּל טוֹבּוֹ
 כִּל יֵד עֲמֵל תִּצְלָהוּ
 וְיִמְטֵר עֲלֵימוֹ בְּלִחוּט
 פָּהוּ קִשְׁתֵּי חַוְשֵׁהָ
 הַחֵץ עֲלֵיו אֲמִים
 יִדַּע שְׂרִידֵי בְּאֵחָלוֹ
 וְאִדַּע מִתְּקוּמָתָהּ לוֹ

בְּעֵינֵי יְרֵעוּדִים
 עֲבָמֹתָיו מִלֵּאֵל עֲלֹמָיו
 אִם תִּמְתִּיק בְּפִי רִעְיָה
 יִחַמֵּל עֲלֶיהָ וְלֹא יִשְׁבַּע
 לְחַמּוֹ בְּמִעֵינֵי הַרְפָּךְ
 חֵיל בְּלַעַן יִקְרָא
 שְׂפָתַיִם יִצְקֶנּוּ
 בְּלָגוֹת
 יִבְלַע
 וְעֵשֶׂלֶוּ בְּצִטְנוֹ
 שְׂרִידֵי לֵאבָלוֹ
 אֵל אֹתֵי שִׁמְקוֹ יֵעַר לוֹ
 יִהְיֶה לְמֵלֵא בְּטֹכֵי וְשִׁלְהוּ בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ
 יִבְרַח מִנְּשִׁקֵי מִדָּל
 שֶׁלֶף וְיִשְׁמַעֲנָה וְיִצְקֵן מִמִּדְּוֹרֵתָהּ
 כִּל חֶשֶׁן טִמְיוֹן לְעִפּוֹלֵה אֵלֶיהָ וְאֵשׁ לֹא נִפְחָה
 יִדַּע שְׂרִידֵי בְּאֵחָלוֹ
 וְאִדַּע מִתְּקוּמָתָהּ לוֹ

איוב

: ואם מדוע לא תקעד רוחי
 : ושימוי על פה
 : ואחז בשדו פלעות
 : עתק גם גברו חול
 : ונא עאווהם לעיניהם
 : ולא שבט אלה עליהם
 : תפלט פיותה לאת עבלי
 : וילדיהם ירקדון
 : וישמחו לקול עוגב
 : וברגע שאול יחתו
 : ודעת דרצון לא חפעט
 : ומה נועיל כי נפגע בו
 : עעת דשעים רחקה מע
 : ויבא עלימו אודם חבלים יחלק באפו
 : וכמץ גנבתו סופה
 : ישלם אלון ותיב
 : ומחמת שדו ישוטה
 : ומספר חד'סיו חפעט
 : והוא רמים יפוט
 : עלו שלא...

: והאנכי לאדם שיחיו
 : פני אלו והשעט
 : ואם זכרתי ונבהלת
 : מדוע רשעים יחיו
 : ורעם נכון לפניהם עמים
 : בתיהם שלום מפחד
 : שורו עבד ולא וגעל
 : ישלחו בעאו עוליהם
 : ישאו בתף וכטר
 : יבלו צטוב ימיהם
 : ויאמרו לאל סוד מקט
 : מה שדי כי נעבדו
 : הולא צידם טובם
 : כמה כי רשעים ידע ויבא עלימו אודם חבלים יחלק באפו
 : יהיו כתרבן לפעירוה
 : אלה יעפן לבני אונ
 : ידאו עיעו כידו

כי מה קפעו בביתו אחריו
 הלא ילמד השעת
 יה ימות בעעם תמו
 טפן לאחלה

כא

איז

ומזמות עליה תחמסו
 ואיה אהל משפנות ישעום
 ואותתם לא תנכדו^{חמס}
 ליום עברות יובלו
 והוא עשה מי ישלם ח
 ועל בדיש ישקוד^{שבע}
 מותקו לו רגלי כחל ואחדיו כל אדם ומשוך ולפניו אין מספר
 ואין תנחמונו הכל
 ותשובתוכם משאר מעל
 ויעז אלופי התמינו ויאמר

הדי עתי מחדש לחניכם
 כי תאמרו איה בית נליב
 הלא שחלתם עונדו לרך
 בו ליום איך יהשך לע
 מי יגיד על פניו דרכו
 והוא לקברות יובל
 מותקו לו רגלי כחל ואחדיו כל אדם ומשוך ולפניו אין מספר
 ואין תנחמונו הכל

כי יסכן עלימו משכיל
 ואם בעע כי אתם דרכיך
 יבוא עמך במשפט
 ואין קץ לעונותיך
 ובגדי ערומים תלשיט
 ומרעב תמנע לחם
 ונשוא פנים יטל בה
 ודרעות יהמיו ידע א^{חמס}
 ובהלך פחד פתאם
 ושפעת מים תכסף
 וראה ראש פוללים בירמו
 דבער ערמו יעמו

הלא יסכן גבר
 החפץ לשדי פי תעדין
 המוראתך יביתך
 הלא רעתך רבה
 כי תחבל אחיך חנם
 לא מים עוף תשקה
 ואיש דועלו הארץ
 אלמנות שלחת ריחם
 על בן סביבותיך פחים
 אוחשך לאתמא
 הלא אלה גבה שמים

חצי
לסיני

3

וּמָה יַפְעֵי שְׂדֵי לְמוֹ
 בַּעֲתֵי רִשְׁעִים רַחֲקָה מִנִּי
 וְנָקִי יִלְעָב לְמוֹ
 וַיִּתְרַם אֹכְלָה אִשׁ
 בָּהֶם תִּבְוֹאוּךְ טוֹבָח
 וְשִׁים אֲמַרְיִן בְּלִצְבָן
 תִּרְחִיק עוֹלָה מֵאֲהֶלְךָ
 וּבְעוֹר נְחֹלִים אוֹפִיר
 וְכֶסֶף תּוֹעֵפוֹת לָךְ
 וּתִשָּׂא אֵל אֱלֹהֵי פֶתַךְ
 וְנִדְרֶיךָ תִּשְׁלֵם
 וְעַל דְּלִיכְךָ נָגָה אוֹר
 וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשֵׁעַ
 וְנִמְלֵט בְּבֶרֶךְ כִּפְיֶךָ

כג

כב

יְדֵי כְבוֹדָה עַל אֲחֵזתִּי
 אֲבוֹא עַד תִּכְוֶנְתִּי
 וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכְחוֹת
 וְחִשְׁבֵי מִי יִתְּנֵנִי לִי
 לֹא אֶךְ הוֹי

ד עזרת הכותב
והכוננת הקושל

איוב

אֲשֶׁר קִמְטוּ וְלֹא עֵת
 הָאֲמַרְיִים לֹא לְסוֹר מִמֶּנּוּ
 הוּא מֵלֵא בְּתִיהֶם כּוֹחַ
 יִרְאוּ עַד־יָזִים וַיִּשְׂמְחוּ
 אִם לֹא נִכְחַד קִימְטוּ
 הַסִּכּוֹ נָא עִמּוֹ וְשִׁלְמֵם
 קַח נָא מִפִּי תוֹלָה
 אִם תִּשׁוּב עַד שְׂדֵי תִבְנֶה
 וְשִׁוִּית עַל עַפְרֵי מַעַר
 וְהִיָּה שְׂדֵי בְעֵרְךָ
 כִּי אֵי עַל שְׂדֵי תוֹתַעֲנֵנִי
 תַעֲתִיר אֱלֹהִים וַיִּשְׂמְחֵנִי
 וְהִטָּר אֲמַר וַיִּקָּם לִךְ
 כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתִאֲמַר גִּוְהַ
 יִמְלֹט אֵי נִקִּי

ויען איוב ויאמר

גַּם הַיּוֹם מָרוּ שְׂדֵי
 מִי יִתֵּן יַד־יְדֵי תִי וְאֲמִיעֵאֲחוֹ
 אֲעַרְכָּה לְעַבְדִּי מִשְׁפַּט
 אֲדוֹנָה מִלִּית יַעֲנֵנִי
 לֹא אֶךְ הוֹי יִתְּנֵנִי לִי

Library
George Yarrow, Beirut

יעטף ימין ולא אר און
 בחנני כזהב אעא
 דרפן שמרתי ולא אט
 מחקי עפנתי אמדי פי
 אנפשי אותה ויעש
 וכהנה רבות עמו
 אתב וכן ואו זד ממנו
 ושהי הבהילני
 ומפע כסה אפל
 וידעו לא חזו ימנו
 עדר גילו וידעו
 יחבלו שור אלמנה
 יחל חני און עניי ארץ: הו פראים
 נרבהלו לחם לעמרים
 וברם רשע ילקשו
 ואין פסות בקרה
 ומבלי מחסה חבון עור
 ועל מווי יחבון
 ורעבים שאו עמ
 וקצים דרכ וועמית
 ואליה ל...

ונפשו

וידעו

שמו
 באשרו אחיה רגלי
 מעות שפתו ולא אמיש
 והוא באחד ומי ישיבנו
 פי שלם חקי
 על פו מפנו אבהל
 ואל הרך לצי
 בלא נעמתי מפע השך
 מדוע משוי לאנעפנו עתים
 גבלות ישיגו
 חמור יתומים ינהגו
 יטו אבינים מקורן
 במדבר יעאו בפעלים משחרי לטרף
 בשדה בלו יקעירו
 ערום ילנו מבלי לבוש
 נידם הדים ירעבו
 יגזלו משוי יתם
 ערום הלכו בלי לבוש
 וישורתי עתה
 ו...

וידעו

4

זכרונה יהי צנצנ

יקנה האציון

ועתה אמת שמרה נשף לאמר לא תשורנו עין וסוס פנים ישים

חלל שף בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור

פי יפיר ביהות עלמות למו עלמות

קל הוא ללפע מים חלל חיקתם בארץ לא יפנה דרך בלשם

עיה גם הם יצילו מימי שלג שאול חצואו

ישפחו רחם מתקן רימה ע"ד לא יזכר יצבר כעץ עולה

רעה עקרה לא תלד זכר מנה לא יטוב

ומשך אצורים בכחו יקום ולא יתחין בחיין

יתן לו לצעה וישען וענינהו על הרביהם

רומן מעט ואיננו והמכו פל יקפעון וכראש שבלות ימלן

ואם לא אפו מי יכזיבנו וישם לא מלת

כד

ועתה בלדף השחי ויאמר

המשל ופחד עמו

היש מספר לגד חין

ומה יצדן אנוש עם אל

לא ער ורח ולא יאהיל

אף מי אנוש רמה

עטה שלום במרומין

ועלמי לא יקום אורהו

ומה יזכר ילוד אשה

אכולבים לא יכו בעיניו

ובו אדם תלעד

כ

ועתה איוב ויאמר

הויטע דרוע לא ער

נוהרת ללא כח

כו

איב

: והיו פסותי אצלך
 : תהי ארץ על פלי מה
 : ולא נפיקע עבן החתם
 : פרשי עליו שני
 : על הכלית חיי עם חשך
 : ויתמרו מעשרותו
 : ובתבונתו מחק דהב
 : חללה ידו נחש ברה

ערום שאול נגדו
 נטה עפון על תהו
 ערד מים בעציו
 מזהו פני כפה
 חק חג על פני מים
 עמודי שמים ירופפו
 בפתו מעתה ים
 ברוחו שמים שפלה

גביהות

: הן אלה קעות הרכו ומה שומץ הימי נשמע כבודם גבורתו מי ותבונן
 : ויסף איוב שאת משל לעי אמר

: ושני המר נפשי
 : ורוח אלוה באפי
 : ולשוני אם יהגה רמיה
 : לא אמיר תלונני ממני
 : לא יחוק לי צדי מימי
 : ומתקוממי כעיד
 : כי ישל אלוה נפשו
 : כי תבוא עליו ענה
 : יקרא אלוה בכל עני
 : אשר עה שדו לא אפחתי
 : חללה ידו חשך ברה

: די אל המיר משפטי
 : כי כל עוד נשמתי נני
 : אם תדברתי שפתי עולה
 : חלילה לי אם אעדיק אתכם עד אגוע לא אמיר תלונני ממני
 : בעדקותי החוקתי ולא ארפה
 : יהו פרשע אופי
 : כי מה תקות חתם כי ציע
 : יתעקרו שמע אל
 : אם על שדו יתעב
 : אייה אתכם בוד אל
 : הן אלה קעות הרכו ומה שומץ הימי נשמע כבודם גבורתו מי ותבונן

ישי

וְכִן וְשִׁימוּ לַפִּיהֶם
 וְלִשְׁוֹנָם לְחֹכֶם וְדַבְרָה
 וְעֵין רֵאיוֹתָ הַתְּעִיבֵנִי
 וַיִּתּוֹם וְלֹא עֵזֶר לוֹ
 וְלֹב אֶלְמֶטֶה אֲרִינוֹ
 כַּמֶּעַן וְלֹא כַּמֶּעַן
 הַגִּבּוֹר לְפָנָיו אֵם
 חֹבֵלֵי יָדַי אֲחֻקְדֵהוּ
 וּמִשְׁנֵי אֲשִׁלּוּךְ טָרֶף
 וְכַחֲוֹל אֲרִיפֶה יָמַי
 וְכֹל יִלּוֹךְ בְּקִיעֵדָי
 וְקִטְעוֹתַי בְּדֵי תַחְלִיף
 וַיִּלְמַט לִמֵּן עֵצוֹתַי
 וְעֵלִימוּ תַכְתּוֹ מִלֹּתַי
 וּפִיהֶם פִּעְרוּ לְמַלְקוֹשׁ
 דָּאֹר פֶּנֶי לֹא יִפְלוּן
 מִמֵּנִי לְיָמִים אֲשֶׁר
 לְעֵת עִם סִבֵּי עֵתִי
 עֵלִימוּ אֲבֹתַי
 אֲשֶׁר מִלְּפָנֶיךָ

שְׁמֵי שָׁמַיִם וְעֵלְיָם
 קִלְקִלִים מְקִיָּא
 פִּי אֲחֵן שִׁמְעֶה וְתֹאשֶׁרֶנִּי
 פִּי אֲמַלֵּט עִנִּי מִשְׁנֹעַ
 מִדַּת אֲבִי עַל תְּכַח
 עֲדִיק לְפִשְׁתִּי וְיִלְכָסֵנִי
 עֵינַי הַיּוֹתִי לְעֹד
 אֵל אֲנֹכִי לְאֲבִיוֹנִים
 וְאֲשַׁפְּדֶה מִתְּלֵעוֹת עוֹלָם
 וְאֹמַר עִם קֶנֶן אֲגִיעַ
 שֶׁדִּשׁוּ פִתּוֹחַ אֱלֹהִים
 פְּבֹדֵי חֹדֶשׁ עֲמִידִי
 לוֹ שִׁמְעוּ וַיִּחַלּוּ
 אַחֲרָי וְצִדְדֵי לֹא יִשְׁטוּ
 וַיִּחַלּוּ כְּמִסְדֵּי לֹא
 אֲשַׁחֵק אֱלֹהִים לֹא תֹאמְרוּ
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וְאֲשֶׁר רָאִיתֶם
 וְעֵתֵיכֶם שִׁחֵק פִּלִּי עֵדוּרִים
 מֵאֲפֹתֵי אֲבוֹתֵיכֶם
 גַּם כִּי יִשְׁמַע לִי לֹא
 בְּחַד לְבָבִי מִלְּפָנֶיךָ

בערוץ נהלים לשפן
 בין שיחים יקדקן
 עם נבל גם בני בלי שם
 ועתה נצטתם הייתי
 תעבובי רחוק מני
 כי יתרו פתח ויענע
 על ימין פרחו יקומע רגלי שלחו
 נתמו טעבתי להיחן ישלח
 כפרץ רחל יאתרו
 ההפך עליו בלהות תרדף פרוח נלצתי
 ועתה עלו השתפך נפשי
 לילה עינמי נקד מעלי
 ברב פה יתחפש לבושי
 הרע לחמר
 אשהע אליך ולא תענע
 תהפך לאכזר לי
 תשיגעני אל רוח תרפצוני
 כי ידעני מות תשיגעני
 אך לאכזר ישלח וי
 אם לא גבתי לקשה חס
 כי טוב קומע ויבא רע
 מה יתעבובי ויבא רע
 קלתי ויבא רע

יתרו
 פרוח יקדקן
 תמו
 ב לפתע
 רחוק

חדי עפר וכלים
 מדת חדול יספחו
 נבאו מוהארץ
 ואהי לים למלה
 ומפני לא חשבו ריק
 ורסן מסע שלחו
 ויסלו עלי ארחות אנדע
 לא עוד לבני
 תחת שאה התגלגלו
 ולעל עלדה ישעתי
 יאחזוני יבני עמי
 וערקו לא ישפכו
 כפי כתעתי יאזרני
 ואתמשל בעפר ואפר
 עמדתי ותתבנן בני
 בעעם ירך תשטמני
 ותמגני תושוה
 לבית מועד לכלתי
 אם בפודיו להן שוע
 עגלה נפשו לאביון
 ואיחלה לאור ויבא אפל
 יבני עמי

רכבע
 יתמו
 כמדין
 רחוק
 תושיה

ורע לבנות יענה
 ונעמי חיה מפ חרב
 ועגבי לקול בנים
 ומה את צונן על בתולה
 ונחלת שדי ממרמס
 ונכד לפעלי אח
 וכל עעדי יספור
 ותחש על מרמה רגלי
 וידע אלה תמתי
 ואחד עיני הקד לבי

ונאעתי ישרשו
 ועל פתח רעי ארבע
 ועליה יכרעון אחריו
 והוא גזן פלילים
 ובבל תבו אתי תשרש
 ברבם עמדי
 וכי יפקד מה אשיבם
 ויכנע גידים אחז
 ועית אלמס אכלה
 ולא חל ענין

עשטכדזחמ
 בגסן כמעט

אה ותינתן תעם
 טורי שחר מעל
 ויהי לאבל כפי
 שיות כרתו לפני
 ומה חלק אלה ממעל
 הלא איד לעל
 הלא הוא יראה דרכי
 אם הלכתי עם שוא
 ישקלנו כמאיני עדיק
 אם תטה אשתי מני הדיך
 ובכפי יבק מאומה
 ארעה ואחר יאכל
 אם נפרתה על לב על אשה
 תטחון לאחר אשתי
 כי הוא זמה
 כי אש היא על אבדון תאכל
 אם אמאס משפט עבדי ואמתי
 ומה אעשה כי יקום אל
 הלא צבטן עשני עשהו
 אם אמצע מחפץ דלים
 וחבל שני לצדי
 מי שפתי תלפזז

סא

ז מאות

היא

חלעני
 אם לא ברכו^{כג} חלעני
 אם הניפותי על יהוה יי^י
 כדפי משכמה תפול
 פי פחף אלי אודי אל
 אם שמדני זהב כסלו
 אם אשמה פי רבחולו
 אם אדראה אוד פי יהל
 ויפת בפתר לבי
 גם הוא עון פלילי
 אם אשמה בפיד משנאי
 ולא נתתי לחטא חבי
 אם לא אמרו מתי אהל
 בחוס לא ילון גר
 אם כסיוני כאדם פשעי
 פי אערוץ המון רבא
 וארץ לא אעא פזח
 הן תון שדי יעני
 אם לא על שנמי אשצנו
 מספר עשדי אגילנו
 אם עלי אדמותי תועק
 אם כחה אגלותי בלו קסף
 ותחת חסדו גנא חות

ומגז כבשי יזחמם
 כי אראה בשער עותני
 ואורעי מקחא תשצ^ד
 ומשאותו לא אוכל
 ולשתם אמדתי מבטחי
 וכי צציר מעאה יי^י
 וידה יקר הולך
 ותשק יי^י לפי
 כי כחשתי לאל ממעל
 והתעדרתי פי מעאורע
 לשאל באלה נפשו
 מי יתן מעשדו לא נשבע
 דלתי לארץ אפתח
 לטמון בחבי עוני
 ובוד משפחות יחתי
 מי יתן לו שמע לו
 מספר כותב איש רובי
 אענין עטרות לו
 כמו נגיד אקרצנו
 ויחד תלמיד יבכיון
 ונפש בעליה הפחתי
 ותחת שערך באשה^ד

וְשָׁמַעְתָּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִ
 בְּעִצְרוֹ: ^{וַיַּחַד אִף אֵל}
 מִמִּשְׁפַּחַת דָּם בְּאִיּוֹב חָרָה אַפּוֹ עַל עַד
 וְשָׁלַשְׁתָּ רַעְיוֹן חָרָה אַפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא מַעַל
 אִיּוֹב: וְהָלִיחוּ חִפּוֹת אֵת אִיּוֹב בְּדַבְרֵיהֶם כִּי יִדַּק
 וַיֵּדָא אֱלֹהֵיהֶם כִּי אִין מַעַד בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים
 וַיֵּעַן אֱלֹהֵיהֶם בֶּן בְּרַכְיָהוּ הַפַּחַח
 עֲנִיד אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יִשׁוּ שָׁמַיִם עַל בֶּן יוֹ

מחזות דעי אתלכם:

אמרתי ימים ייבררו

אלו רוח היא בתקש

לא רעים יתקללו

לפי אמרת שמעה לי

ארבע שנים ידוע
 ונשמתי שדי הברע
 וקנעם יבינו משפט
 אחזה דעי אף אני

עד תבונתיכם עד תחקרון מלום:

ענה אמרתי מכם: אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

אל יתפנו לא איש

לב

ואל אדם לא אהבתי ^{ביוצא}
 כמעט ישאני על שני
 וכל הברי האחינה
 ופירה לשוני בחפז
 ודעת שפתי ברוח מללו ^{דמס}
 ונשמות שדי תחייני
 ערבה לפני הדניעבה
 מחמד קר עותי גם אני
 וחכפי עלוי לא יכבד
 וקול מליון אשמע
 חף אנכי ולא עון לי
 חשבי לאויב לו
 שמר כל ארחותי
 פי ירבה אלוה מאניש
 כי כל דבריו לא יענה
 ובשתים לא ישורטה
 בחלום והיה לילה ^{בנפ} תרדמה על אנשים בתנומות עלי משפל
 ובמסדרם וחיתם
 וגוה מגבר יכפה
 וחידתו מעבר בשלח
 ורוב עעמיו ארץ ^{סובט}
 וקולו יתקן ^ב
 וקולו יתקן ^ב

מלו

וכל תבעתיך
 באוני
 ועצו פשע
 ודגואות עליו ומעיה
 ישנו כפדו רגלי
 ה' יאחזה עינת אעק
 מדוע אליו ריבות
 כי צאתו ירצה אל
 בחלום והיה לילה ^{בנפ} תרדמה על אנשים בתנומות עלי משפל
 אהיה חן אנשים
 להסיר אדם מעשה
 וקולו יתקן ^ב
 וקולו יתקן ^ב

התקדש שמו נפשו
 אם יש מליץ מליץ אחי מפני אלה
 והתנני ואמר פני עתה מידות שחת
 רטפוש צערו מנער

יעתר אל אלה וירעו וירא פניו בתרושדו וי
 ישר על אנשום ויאמר חטאתי ויטר הש

פדא נפשו מעבר בשחת נפשו

הן כל אלה יפעל אל

להשוב נפשו מני שחת

הקטב איוב שמע לי

אם יש מליץ השיבני

אם אין אלה שמע לי

הפני אלוהא ויאמר:

וידעים האוינו ל

והך יטעם לאכל

נדעה זינוב מהטוב

ואכל הקדש ואשתו

אנושו עתה בלתי

מזונה לעני מנו

וללבו צנה אנשי

בדעתי את אלה

שלה לזה ואלה

שמעו חכמים מלי

פי און מליץ הנחון

משפט נדורה לנו

פי אמר איוב עדקתו

על משפטו אכזב

מי גבר באיוב

וארח לחבריה עם פעלו און

כי אמר לא יעברו גבר

לכן ישנו לא יעברו

ושרי לא תגות משפט :
 ומי שם תגל בלח :
 רוחו ונשמתו אליו יאסף :
 ואדם על עפר ישוב :
 האיתה קול מלך :
 ואם עדין בעיר תרשוע :
 רשע אל טיובים :

תת :
 חבוש :
 על

שרים ולא נפר שוע לפני לל פי מעשה ידיו בלם :
 לולה יגעשו עמו עברו ויסירו אפיר לא ביי :
 וכל עשיו יראה :
 להסתיר שם פעלי און :
 להלך אל אל במשפט :
 העמד אחרים תחום :
 והעך לולה וידכאו :
 במקום ראים :
 וכל דרכו לא השפולו :
 ועמקת עניים ושמע :
 ויסתר פנים ומי ישורנו :

דרכו איש :
 ואין עלמות :
 א על איש ישים עול :
 יע פכירים לא הקר :
 יכן יפיר מעבדיהם :
 תחת רשעים ספקם :
 אשר על כן סרו מאחרי :
 להביא עליו עמקת לל :
 והוא יתקן ומי רשע :

יתקן בראשית :
 יתקן על כן

ועל גוי ועל אדם יחוד : ממלך אדם חנק ממקשו עם :
 כי אל אל האמר נשאתי : לא אחבל :
 בלתי אחיה אותה הלכי : אם על פעלתו לא אסוף :
 התיבן ושל ממשותפם אונה תסוד ושל זכר יתעורר :

וְצִיּוֹן לֹא תִשְׁכַּח
 עַל תִּשְׁכַּח בְּאֲנָשֵׁי אֲוֹן
 בְּנִינֵנו יִשְׁפֹּק וְיִרְבַּ אֲמִיץ לְאֵל
 וְיֵשֶׁן אֱלֹהֵינוּ וְיִאמְרֵנוּ

וְיֵשֶׁן אֱלֹהֵינוּ וְיִאמְרֵנוּ
 אֲפִי אֲנִי אֵיבֹב עַד לַעֲוֹן
 כִּי יִשְׁפֹּק עַל חַטָּאוֹתָיו פֶּשַׁע

יִסְמַח שֶׁלֹּב
 לֵאמֹר

אֲמַדֵּת עֲדִיקֵי מֵאֵל
 מִה אֵעִיל מִחַטָּאוֹתַי
 וְאֲדֹת רֵעֵךְ עִמָּךְ
 וְשׂוֹר שֹׁחֲקִים גָּסְהוּ מִמָּךְ
 וְרַבֹּ פֶשַׁעֶיךָ מִהֲתַעֲשֶׂה לָּו
 אִם מִה מִדָּךְ יִקָּם
 וְלִבִּי אֲרִים עֲדִיקוֹתֶיךָ
 יִשׁוּעָו מִזְרוּעַ רִבִּים
 נָתַן זִמְרוֹת בְּלֵאלֶה
 וּמִעַף הַשָּׁמַיִם יִחַמְנוּ
 מִפֶּנֶע גִּזְזוֹ דַעֲנִים
 וְסִדְוֵנו לֹא יִשׁוּרֵנו
 דִּיז לִבִּנוּ וְנִתְחַלֵּל לָו
 וְלֹא יִדַע בְּפֶשַׁע בִּי אֲד
 כִּבְלֵנו חֵשֶׁת מִלִּין יִלְפֵנו

הַזֹּאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפָּט
 כִּי תֵאמַר מִי־יִסְכֹּן לִךְ
 אֲנִי אֲשִׁיבֶךָ מִלִּין
 הֲבֵנִי שְׁמַיִם וְרֵאֵה
 אִם חַטָּאוֹת מִהֲתַפְעֵל בִּנְו
 אִם עֲדִיקוֹת מִהֲתִתֵּן לָו
 לְאוֹשׁ כִּמֶּנּוּךְ רִשְׁעֶךָ
 מִדַּבֵּר עֲשׂוֹתִים יִהְיֶיךָ
 וְלֹא אֲמַר אִי־הָאֵלֹהִים עֲשׂוֹ
 מִלְּפָנֵינוּ מִבְּהִמּוֹת אֲרִיעַ
 שֵׁם יַעֲקֹב וְלֹא יַעֲנֶה
 אִךְ שׂוֹא לֹא יִטְמַע אֵל
 אִךְ כִּי תֵאמַר לֹא תִשׁוּרֵנו
 וְעֵתָה כִּי אֵין פֶּקֶדֶת אֲפִי
 וְאֵיבֹב הַכֹּל יַעֲנֶה פִּיהוּ

וְיִסְפֹּק אֱלֹהֵינוּ וְיִאמְרֵנוּ

כִּי עֵת לֹא אֵלֹהִים מֵלֹאִם
 וְיִסְפֹּק אֱלֹהֵינוּ וְיִאמְרֵנוּ

כִּי עֵת לֹא אֵלֹהִים מֵלֹאִם
 וְיִסְפֹּק אֱלֹהֵינוּ וְיִאמְרֵנוּ

פתח כח לב
 ומשפט עניים יתן
 ילכו ברחלי עני
 ופשעיהם כי נתגברו
 ויאמר פי ישובו מאון
 ושניהם בענימים
 ויגועו בכלי יענת
 לא ישועו כי אסרם
 וחיותם פקד שוים
 ואף הסיתך מפני ער
 ועתה שלחנך מלא יסן
 ויז ומשפט יתמכו
 ורב כפר אל יסך
 וכל מאמצי כח
 לעלות עמים תחתם
 כי על יה בחרת מעט
 מי כמותו מורה
 ומי אמר פעלת עולה
 אשר שדרו אנשים
 אנוש יצטו מדחוק
 מעמך יצטו לא תקרי

הן אל כבוד ולא ימאס
 לא יהיה רשע
 לא ירע מעד יק עניו ואת מלכים לכסא ישובם לנעו ויגאון
 ואם אסורים בקוים
 ויג להם פעלים
 ויגל אינם למספר
 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בצבוב
 ואם לא ישמעו בשלח יעבדו
 וחנפי לב ישימו אף
 תמת בער נפשם
 יהלע עני בעניו
 ויגל בלחץ אונם
 דחב לא מועק תחתיה
 ודין רשע מלאה
 כי חמה פן יסיתך בספק
 היעד שועך לא בער
 אל תשאף הלילה
 השמר אל תפן אל און
 הן אל ישגיב בקחו
 מי פקר עלין דרכו
 יצר בן תשגיא פעלו
 כל אדם חסו בנ
 הן אל יאמרו ויגועו

האמר יחל שחקים
 אף אם יצין מפרשי עב
 וזו פריש עליו אורו
 כי גם ידון עמים
 על פנים כסה אור
 יגיד עליו רעו
 אף לזאת יחרד לכו
 שמעו שמוע ברגו קלו
 תחת כל השמים ישדו
 אחרי יושא קול ירעה בקול
 ירעם אל בקולו נפל צות
 כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מסד
 ביד כל אהים הותום
 ותבוא היה צמו אדב
 מזו החרד תבוא קופה
 מנשמת אל יתן קרה
 אף בדי יטריק עב
 והוא מסבות מתהפך
 כל אשר יעום
 אם לשצט אם לארעו
 האוינה זאת אקב
 הוט עבשות אלה

ירעפו עלי אהים רב
 תשואות ספדו
 ושדשי היס כסה
 יתן אכל למכפור
 ויען עליה במפגע
 מקסה אף על עולה
 ויתר ממקומו
 והנה מפיו יצא
 דאורו על כנפות הארץ
 עשה גדלות ולא מיע
 וגשם מטרות עזו
 לדעת כל אנשי מעשהו
 ובמענותיה ותשמו
 וממזרום קרה
 וידב מים במורק
 פיצ ענת אורו
 בתחבולות לפעלים
 על פני תכל ארעה
 אם לחסד ימעשהו
 עמד והתשטן נפלאות
 ויהי עמו

במחבולותיו

בה שקט ארץ מלחמה
 חזקים פלאי מועץ
 לא מעריך מפני חשך
 אם אמר איש לי יבלע
 ורוח עבדה ותסהרם
 על אלוה נודא הוד
 שגיא בך
 לא יענה
 לא יראה כל חכמי לב

ועתה יהיה ארץ מלחמה
 חזקים פלאי מועץ
 לא מעריך מפני חשך
 אם אמר איש לי יבלע
 ורוח עבדה ותסהרם
 על אלוה נודא הוד
 שגיא בך
 לא יענה
 לא יראה כל חכמי לב

אשר בליך חמים
 תדקוע עמו לשחוקים
 הודיענו מה גאמר לו
 הוספר לו ס ואמר
 זעתה לא ראו אור בידך הוא בשחוקים
 מעפון זהב יאמנה
 שדו לא מעאנהו
 ומשפט זהב עדיקה
 לכו יראוהו אנשים

ועתה יהיה ארץ מלחמה
 חזקים פלאי מועץ
 לא מעריך מפני חשך
 אם אמר איש לי יבלע
 ורוח עבדה ותסהרם
 על אלוה נודא הוד
 שגיא בך
 לא יענה
 לא יראה כל חכמי לב

לח
 24

Handwritten notes and marginalia in Hebrew script, including the number 24 and other illegible characters.

לט

איוב

הוד נחרו אימה
 יצא לקראת נשק
 ולא ישוב נפני הרב
 להב העת ופיו
 לא יאמץ כקול שופר
 יארש כנפו לזמן
 וזו ירים קנו
 כל שח סלע ומצות
 כדק עינו יביטו
 כלילום שם הוא

שניש ככה
 וקשה לא ית
 וברטה אשה
 רובו הרג למה ארץ
 לא שכל יאמר הארץ
 כששוק יאבר קן
 אם כל כך יבילה נש
 כלע ופכו וזלע
 משם חס אכל
 זאפרון יעלעלם

מובח אלוה יענה
 ירי שמתו למו פי
 ושתים ולא אוסיף

יען יהוה את
 ודע על ידי סוד
 אען איוב יהוה ויאמר
 הן קלע גיה אש
 חתת קלעו ית

כח חרש יקו חרש
 מוסערו ויאמר
 שאלך ודחייבע

הן קלע גיה אש
 חתת קלעו ית

22

איוב

ראה כי באה הלענתו
 טמונה בעלתי יחד
 וגם את עמלי
 הנה נא פתחות אשר עשיתי עמך
 הנה נא פתחות אשר עשיתי עמך
 יחפצנו ויחפצנו
 עצמנו אפקי משה
 הוא ראשית דרכי אל
 כי צול הרוב ישאו לו
 נחת עצלים ישכב
 יסכחו עצלים עליו
 הן יעשק נהר לא יחפו
 בעינו יחטו
 ומשך לודם בחכה
 הרשים אנטן באפו
 הדיבה אלך ההנעם
 היכרת ברית עמך
 התישחךו בעפור
 יפיו עליו הקלים
 התימלא צלמו

והן פניהם חתו
 כי אושע לך
 חעדי פקד יאכל
 ואוט פשר ילוי צטנו
 גוה פחשו ישראל
 גרמו כמטול פדול
 העשו וישחרבו
 בית השווה יחזקו עם
 כחך קטה ובעה
 נטבחו ערבי נהר
 במוח כי עתה יא פיהו
 פמוק שיה ינקב אף
 כחבל וישקונו לשנו
 יהוה מקוב לחיו
 אם יאליך רמות
 תקחטו כד עולם
 והקשורו ערתיך
 היענה בין
 ובעל על דעים

איוב

איוב אומר בכל הארץ יחזק אלהים עמו
איוב אחרי זאת מאזה וארבעים שנה ויום
בנו ארבעה בנות וימת איוב וקן ירבע שנים

איוב

באלה נסאל

להבין אמרו צונה

ערוך ומשפט ומשדום

לנער דעת ומזמור

ונבנו החבלות וקנה

הבדיו חכמים והיולאים

הבשולאים והיולאים

ואל ואלה שבת אמן

דענוקו לאלהינו

אל ואלה

טורבה לים נעפטה לים חונם

והמימים פיורד יסוד

נמלא בתנינו שלל

כיס אחד יהיה לכנס

מצע קלד מוזון

וימהרו ל

איוב

איוב

איוב

איוב

איוב

איוב

שמוע כל מוסר אבין

ליות חונם לראשך

באדם כל יום חטאים

הוא יחיה ואלה

הוא יחיה ואלה

הוא יחיה ואלה

הוא יחיה ואלה

הוא יחיה ואלה

הוא יחיה ואלה

כחונג מזרה הלשון
זהו לומר ארבו
בן אריות כל בעל ציד

את

חכמות בחוץ תבינה

אש המיוות תקרא בפתחי שעריך
מתי פתוח תאהבו פתי

כסילים ישנאו דעות
דעה אביעה לכם רוחי
בן קראתי ונתתי
והפירשתי עניני

חכמה
נבונה

אשר אידיכם אשחק

אלעזר ברא פחד

בא כשאור פחדכם ואידיכם כסופה יאונה ברא עליכם

בזקה: או יקראני ולא אענה

ישחרנגי ולא ימיעאנגי

תחת פשטא דיעת

ויראת יהוה לא בחירו :

לא אבו לעיני

נאעו כל תוכחה :

ואכלו מפרי דרבה

וממעצתיהם ישבעו :

כי משיבת פתים ותהרגם

ושלות כסילים תאבדום :

וש יפול זשפן בטח

ושאנגן מפחד רעה :

בב אם תקח איתי

ומיעותי תעפן אותך

להקשיב לחכמה אינך

תפוח לבך לתוכנה

כי אם לטובה תקרא

לתוכנה תתן קולך

פתי

כחונג

עד פתי וסוכת פתים פתים ופתיים עמרו
ביתך ביום וסוכת

משל

ומצא חן וחסד טוב
 במח אל יהוה בכל לבב
 בכל דרכיך ויעה
 אל תהי זכמ בעיתך
 רפאות יהוה יליש
 כבוד את יהוה מחוקך
 וימלאו אסמך שבע

דברי
אבות

ואל
 וכל
 ירא
 ויש
 ומ

מוסר יהוה בני אל תמאס
 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח
 אשרי אדם מעא חכמה
 כי טוב סחורה מסחר כסף
 יהודה היא מפנייה
 ארך ימים בימיה
 דרכיה ירכי נעם
 עץ חיים היא למחויקים צה

ואל
 וכל
 ואורי יסוק חכמה
 ומחרוץ תבואתה
 וכל הפעיל לא ישוובה
 בשמאולה עשר זכורה
 וכל עליבותיה שלום
 ותמכיה מאשה

יהוה בחכמה יסד ארץ
 בדעתו היה ומות נבקעו
 בני אל וליו מעניך
 ויהיו חיים לנפשך
 או הליך לבטח דרכך
 אם תשעב לא תפחד

כונן שמים בתבונה
 ושחקים ורעפו טל
 נער תשיה ומזמה
 וחו לגדר תוך
 ורגל לא תרוק
 ושכבת ועירבוי שם

שעיה אל כלין אל המדכות ואל בנינוך יי וירוק אלה בני ואלה המדכות את הלים
 יי את מפנייה חייך כער ומפנייה מפנייה יכנס שינק

וּמִשְׁמַחַת הַיָּמִים
 וְשִׂמְחָת הַיָּמִים
 בְּהוֹדֹת לַיהוָה יִשְׂמְחוּ
 וּמִחֵד אֲמֵן וְיִשְׂמְחוּ
 וְהוּא יִשְׂמַח בְּטַהַר אֲנָפֶךָ
 אִם לֹא גִמְלֵךְ רַעַה
 וְאֵל תִּבְחַר בְּכָל הַדְּלִיּוֹ
 וְאֵת יִשְׂרָאֵל סִתְּוֵהוּ
 וְנוֹה עַד יִקְוִים יִבְרַךְ
 וְלַעֲבֹדִים יוֹסֵף חֵן
 וְלַסְּוִלִּים מְרִיב קִלּוֹן

וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ

וְהַקְשִׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה
 תּוֹרַתִי אֵל הַמְעַלְלֵנוּ
 דָּךְ וְיַחֲדָי לִפְנֵי אֲמֵן
 שְׂמַח בְּמַעֲשֵׂי חַיִּיהֶם
 אֵל תִּשְׁפַח וְאֵל תִּטַּמְּאוּ
 אֲהַבָה וְתַעֲרֵךְ
 וְכֵן קִינֵךְ קֵטָה צִיטָה
 תִּכְעֲדֵךְ בִּי תַחֲבַקְפֵהוּ
 עֲטוֹת תִּפְאֶרֶת תִּמְגֵנֵךְ
 וְיִדְבְּרוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים
 הַדְּרִיבֵנִי בְּנִיעְלוֹ וְיִשְׂמְחוּ

שִׂמְעוּ בָנִים מוֹסֵר אָבִי
 בִּי לִקַּח טוֹב נָטַע לְבָבִי
 בִּי צִוֵּה הַיְיֹוֵה לְאֲבִי
 עֲרַךְ דִּיאֲמֵר לִי יוֹתֵמֵךְ דְּבַרִי לְבִכְךָ
 קֵטָה חֲכֵמָה קֵטָה בִּינָה
 אֵל תִּשְׁפַח וְאֵל תִּשְׁמֵךְ
 רֵאשִׁיט חֲכֵמָה קֵטָה חֲכֵמָה
 סִלְסֵלָה וְחֲרֻמְךָ
 תִּתֵּן לְדֹאשֶׁךְ לִיתֵתֵךְ
 שִׂמְעוּ בְנֵי וְקַח אֲמֵרִי
 בְּיַדְךָ חֲכֵמָה הַדְּרִיבֵנִי

וְהַיְיֹוֵה יִשְׂמַח בְּטַהַר אֲנָפֶךָ וְיִשְׂמְחוּ
 וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂמְחוּ

בל יאמר אדם ענין
 הרוח בל יאמר אדם תרף
 בל יאמר אדם אל תפא
 עשה אל תעבר בו
 בלא יאמר אדם לא ירעו
 בלחבט לחם רשע
 וארה עדיקים באור נגה
 ודך רשעים באפלה

בני לוצרתי הקשיבה
 אל ילדיו מענין
 כי חיים הם למות איהם
 מכל משמר נער לבן
 חסד ממך עקשות פה
 ענין לנכה יפוטו
 פלם מעגל רגלך
 אל תטו ימנו ושכמאול

בני לחבמותי הקשיבה
 לשמר מזמות
 כי נפת תטפנה שפתי זרה
 ואחריתה מרה בלענה
 רגליה ורדיות ביות

ואל תא
 שטח
 ונגלה שטח
 הולך
 לא ירעו

לאמרי הט אים
 שמרם בתוך לבבך
 ולכל בשלן מרפא
 כי ממנו תועאות חיים
 וליות שפתיים הרחק ממך
 ועפעפך ישירו נגדך
 וכל דרכיך יבנו
 חסד רגלך מרע

לתבונתי הט אים
 ודעת שפתיך ינערך
 וחלק משכח חכה
 חדה כחרב פיות
 שאול ענייה יתמכו

רשעך בסיפ כי לחמו כי אמת לא יועילו לא יבון ותועבת ילדים וארה כי מייש עדיקים ישרים
 ותפנה ב דק וחם שפתי ששוקיך

גדר

הולך עק שנות פה

לך אל מלה עם
אשר יען לה קצין
תלון בקיץ לחמה
שך מתי על השפכ
מעט שנות מעט תממות
בא כמהלך ראשך

ראה

אלה בל
מתו
מעט חב
ומחסר

אדם בלי על איש און
קרק בעיט מלל ברזו
תקפלות בלבו חרש רע
על כן פתאם יבוא אידו

הולך עק שנות פה
מרה בא עצי עתק
בכל עת מדינם ושלח
פתע ישבר ואין מדפא

שש הנה שנת יהנה
עינים רמות לשון שקר
לב חרש מחשבות און
יפוח כזבים עד שקר

ושבעתו עבות נפשו
ויזים שפלות דם נקיו
רגלים ממדריות לרוץ לדעה
ומשלח מדינים בין אחים

ניער בע מעות אפוך
קשרים על לבך תמיד
תנחה אותך בשכבך תשמר עליוך
כי נר מעוה ותורה אור

ואל תטש תורת אנכיך
עמדים על גרזותיך בהתהלכך
והקיעות היא תטיחך
ודרך חיים תוכחות מוסר

וחכם בדק ראה דרכיה שמע אותה שפך בדק שטר ומשל חכ ומע שדן של קיך אשך ומחסרך
הנה רישך ומחסרך מדינים ושלח ומדון דיכמי חס גע הנה צמית שש שאומ:

ואתה אעלו אמת ואהיה שעשו
משחק בנתב ארעו

ועתה בעים שמעו לי
שמעו והכמנו ואל תפרעו
לשקר על דלתתי יום יום
כי מעא מעא חיים
וחטאי חמס נפשו

ואשר
אשר

כל מש

הלמות בנתה בנתה
טבחה טבחה מסכה יסה
שלחה נערתיה תקרא
יחד מי פתי יחד קנה
לכו לחמו בלחמי
עזבו פתאים וחיו
יסד לץ לקח לו קלון
אל תוכח לץ פו ישנאך
תו לחבב ויחבבם עורי

חיצה עמור
אף עדלה שלח
על גפי מרמי קדתי
חסד לב אמרה
ושוט ביין מסכותי
ואשרו בדרך בינה
ומוכיח לרשעים מומן
הוכיח לחכם ויאהבך
הודיע לעצוריוק ויוסף לקח

ודעת קולשים בינה
ויספיו לך שנות חיים
ולעת לבדך תשא
פתיות וכל ידעה פיה

תחלת חכמה יראת יבוה
עב ידבן ימין
אם חכמת וחכמת לך
אשרת ככולות המיה

ואשרו ב דין וירכי אנשיל

לקח בחסבס יפלץ נפשות

וישנה

על כפיא מדמוי קדוה
 ה' מ' ש' י' י' א' ר' ח' ו' ת' ס'
 וחסד לב ואמדה לך
 ולחם סתרים ינעם
 בעמקי שואל קדאיה

שלום שלמה

ובן פכיל תוגת אמו
 ועזיקה תעיל ממזות
 והות רשעים יהדף
 ויד חרוצים תעשיר
 נרדם בקעור בן מבוש
 ופי רשעים יכסה חמם
 ושם רשעים ירקב
 ואויל שפתיים ילבט
 ומעקש דרכיו ידע
 ואויל שפתיים ילבט
 ופי רשעים יכסה חמם
 ועל כל פשעים תכסה אהבה

ושבט לגו חסד לב
 ופי אויל מחותה קרבה
 מחותת דלים רישם
 תבואת רשע לחטאות
 ועב תוכחת מתעב

בזות רשע

היה עש עדיוק

בזות לראש עדיוק

עדיוק לבדכה

לב יקח מעות

הולך בתם ילך בטח

קרץ שגיתו ענבלת

מקוריהם פי עדיוק

שכח תעודה בלבים

בשפתי נבון תמצא חכמה

חכמים יעפעף ויעת

הון עשיר קדית עז

בזות עדיק לחים

לזיוע קדמה במוסר

אין נאמר שיהיה קדוה קדוה קדוה וכו' ויהיה יתרון יהיה יתרון וכו' קדוה קדוה

וְצִדְקַת עֲדֵי־יְהוָה
 וְצִדְקַת דְּשֵׁנוֹת רַחֵם
 וְצִדְקַת דְּשֵׁנוֹת תְּהוֹמִים
 וְאִישׁ תְּכַוֵּנוֹת יִחְרֹשׁ
 וְנֶאֱמָר רֹחַ מַלְכָּה לְצַדִּיק
 וְתִשׁוּעָה פְרוּצַת יוֹעֵץ
 וְשִׂמְחָה וְתִקְוָה בְּשִׂיחַ
 וְצַדִּיקִים יִתְמַכּוּ עִשְׂרֵי
 וְעַד שְׂמֵרֵי אֲכַזְרֵי
 וְהִרְעֵ עֵדִיקָה שְׂכַר אֱמֶת
 וְהִרְדֵּף רַעַה לְמַחֲזֹנֵי
 וְרַעֲוֵי תְמוֹמֵי דִלְקָה
 וְהִרְעֵ עֲדֵי־קִיפֵי נְמַלְטֵי
 אֲשֶׁר יִפְּהוּ וְסִרְתֵּי טִעַם
 תְּקוּת דְּשֵׁנוֹת עֲצֻדָּה
 וְחֶשֶׁךְ מִי־שָׂר אֵךְ לְמַחֲסוֹר
 וְמִרְוֶה גַם הוּא יוֹרֶה
 וּבִרְכָה לְדַאֲשׁ מִשְׁבַּד
 וְחֵדֶשׁ רַעַה תְּבֹאֲנֵי
 וְגִלְגָּל עֲדֵי־יָמִים יִפְרֹחַ
 וְעַבְדֵי אֱוִיִּים לְחֶסֶם לֹב
 וְלִקְחָה נְפֹשׁוֹת חֲבֵם
 אֵךְ כִּי רִשְׁעֵי חֲנֻפְטָא

וְהִרְעֵ עֲדֵי־קִיפֵי נְמַלְטֵי
 אֲשֶׁר יִפְּהוּ וְסִרְתֵּי טִעַם
 תְּקוּת דְּשֵׁנוֹת עֲצֻדָּה
 וְחֶשֶׁךְ מִי־שָׂר אֵךְ לְמַחֲסוֹר
 וְמִרְוֶה גַם הוּא יוֹרֶה
 וּבִרְכָה לְדַאֲשׁ מִשְׁבַּד
 וְחֵדֶשׁ רַעַה תְּבֹאֲנֵי
 וְגִלְגָּל עֲדֵי־יָמִים יִפְרֹחַ
 וְעַבְדֵי אֱוִיִּים לְחֶסֶם לֹב
 וְלִקְחָה נְפֹשׁוֹת חֲבֵם
 אֵךְ כִּי רִשְׁעֵי חֲנֻפְטָא

וְהִרְעֵ עֲדֵי־קִיפֵי נְמַלְטֵי
 אֲשֶׁר יִפְּהוּ וְסִרְתֵּי טִעַם
 תְּקוּת דְּשֵׁנוֹת עֲצֻדָּה
 וְחֶשֶׁךְ מִי־שָׂר אֵךְ לְמַחֲסוֹר
 וְמִרְוֶה גַם הוּא יוֹרֶה
 וּבִרְכָה לְדַאֲשׁ מִשְׁבַּד
 וְחֵדֶשׁ רַעַה תְּבֹאֲנֵי
 וְגִלְגָּל עֲדֵי־יָמִים יִפְרֹחַ
 וְעַבְדֵי אֱוִיִּים לְחֶסֶם לֹב
 וְלִקְחָה נְפֹשׁוֹת חֲבֵם
 אֵךְ כִּי רִשְׁעֵי חֲנֻפְטָא

וְהִרְעֵ עֲדֵי־קִיפֵי נְמַלְטֵי אֲשֶׁר יִפְּהוּ וְסִרְתֵּי טִעַם תְּקוּת דְּשֵׁנוֹת עֲצֻדָּה
 וְחֶשֶׁךְ מִי־שָׂר אֵךְ לְמַחֲסוֹר וְמִרְוֶה גַם הוּא יוֹרֶה וּבִרְכָה לְדַאֲשׁ מִשְׁבַּד
 וְחֵדֶשׁ רַעַה תְּבֹאֲנֵי וְגִלְגָּל עֲדֵי־יָמִים יִפְרֹחַ וְעַבְדֵי אֱוִיִּים לְחֶסֶם לֹב
 וְלִקְחָה נְפֹשׁוֹת חֲבֵם אֵךְ כִּי רִשְׁעֵי חֲנֻפְטָא

ורכייה תדיוח למגבי
 ודבר טוב ישמחה
 ודרך רשעים תלעם :
 והון אדם יקר חרוץ :
 ודרך נתיבה אל ביה :
 ולץ לא שמע גערה :
 ונפש בוקלים חמס :
 פשק שפתינו מחתה לו
 ונפש חרעים ^{חמסע} אד :
 וד שעילאוש ויחפיר :
 ודשעה תסלק חמסות :
 מונדריש ^{דמ וסל} ש והון רצ :
 ודש לא שמע גערה :
 ונר רשעים ודנגד :
 ואת נועעים חלמה :
 וקבץ על יד ורבה :
 ועץ חיים תאהב באה :
 וידא מעוה הוא ישלם :
 לסור ממקשו מות :
 ודרך בעדים איתן :
 ולסיל יפרש ארלי :
 ועיד אמונים מרפא :
 ושמר תוציח יפצף :

טוב
 פשו
 ונפש עיל
 ישמח עדין
 ודשעה תסלק
 ודש לא שמע
 ונר רשעים
 ואת נועעים
 וקבץ על יד
 ועץ חיים
 וידא מעוה
 לסור ממקשו
 ודרך בעדים
 ולסיל יפרש
 ועיד אמונים
 ושמר תוציח

ישנא בדיק עדיק בניו היש בדיק ריש וקלון ויש כמראש ועשר הווע כפ פורע צל היש
 וקלון פורע ריש כפון יכבד בדיק ויס תעמח אדניו

ויהי ערב ויהי בקרב
 ויהי חם ויהי חמים וחם
 ויהי חם ויהי חם
 ויהי חם ויהי חם
 ויהי חם ויהי חם
 ויהי חם ויהי חם

ויהי חם
 ויהי חם
 ויהי חם
 ויהי חם
 ויהי חם

חכמות נשים כעטרת בנותיה
 הולך בישור יראת יהוה
 כפי אגיל חטה גאוה
 כהן אלפים אכוס בר
 עד אמונים לא יכזב
 בקש לשן חכמה ואין
 לך מעד לאיש כסיל
 חכמת עדים הבין ודברו
 אוילים ילדן אשם
 לב יהוה עמדת נפשו
 בית רשעים ישתנה
 יש דרך ושר לבע איש
 גם בשחק יכתב לב
 מדרכין ישבע סוג לב
 פוע יאמיני לכל דבר

ואהלת צדקיהו
 ונלוז דרשיו
 ושפת חכמתיה
 ורב תבואות צבחה שור
 ויפיה כזבים עץ שדה
 ודעתה לנבון ... נקד
 וכל ידעת שפתי דעת
 ואולת כסילים מרמה
 ובין ישרים רעון
 ובשמחתו לא יתערב זה
 ואהל ישרים יפליח
 ואחרונה דרכו מות
 ואחרונה שמחה וטובה
 ומעלך אוש טוב
 ועדום יבין לא שח

תבואות כסיל עמדת אלפים טוב מעט בע עימן רב ד כסילי אכל תבונה מחולל צדקיהו
 ג ששון נהרלשנה פרישה יתקל סימן

חכם

קד

וכליל מות עמו וטובה
 ואויש מזמור וטובה
 וערוזים יכתרו ויעת
 ורשעים על שער עדין
 ואהבו עשור רבים
 ומחונן עניים אשריך
 וחסד ואמת הרשו טוב
 ודבר שפתים אך למחסור
 אולת ככילים אולת
 וטח נצבים מרכיה
 ולבנו יהיה מחסה
 לסור ממקשו מות
 ובאפס לאם מחתת רוח
 וקער רוח מדים אולת
 וריקב עצמות קסמה
 ומכברו חנן אביון
 וחסה במותו עדין
 ובקרב ככילים תוליע
 וחסד לאמים חטאת
 ועבדים ותקיה נכבש
 ודבר לעב יעלה אף
 ופי ככילים יבוע אולת
 עפות רעם וטובים

חכמים
 ע
 וירשי לע
 מנתר
 עשרם
 עת עי אמת
 מנכחו עי
 מקור חיים
 חרות קלין
 אף אפע רב חסד
 חכמים לז מרס
 עשק דל חק עשהו
 דרשנו ידוה רשיב
 בלל בון תפח חכמה
 עדין וטובים גוי
 רעו מלך לעבד משכמל
 משה סף ישיב חכמה
 לשון חכמים תיטיב דעת
 בלל כחום עני יהוה

וירשי לע עשק דל חק עשהו דרשנו ידוה רשיב בלל בון תפח חכמה עדין וטובים גוי רעו מלך לעבד משכמל משה סף ישיב חכמה לשון חכמים תיטיב דעת בלל כחום עני יהוה

מן שאל שאלת ענינים
 אהל ינאץ מוסר אביו
 בית עדיק חסו רב
 שפתו חכמים יהיו לעת
 זכרו רשעים תועבת יהוה
 תועבת יהוה דרך רשע
 מוסר רע לעזב ארח
 שאול ואבריו נגד יהוה
 לא יאהב לך הוכח לו
 לב שמח ייטב פעם
 לב נבון יבקש דעת
 כל ימי עני רעים
 טוב מעט ביראת יהוה
 טוב ארחות ירוק ואהבה שם
 איש חמה יגרה מזיון
 דרך פעל במשפחת חזק
 בן חכם ישמח אב
 אולת שמחה להסר לב
 הפרי מחשבות באין סוד
 שמחה לאיש במעסה פיו
 ארח חיים למעלה למשכיל
 בית נאים וסח יהוה
 תועבת יהוה מחשבות רע

ושת
 בסיפון
 וכתבת
 ולב פס
 ותפלות י
 ומרחק
 שוכא תופת
 אף כי לבות בך
 אל חכמים לא
 ובעצבת לב רוח ג
 ופע בסילים ירעה אולת
 וטוב לב משתה תמיד
 מאוער רב ומהומה בן
 משור אבוס ושנאה בן
 וארך אפים ישקיט ריב
 וארח ישירים סללה
 וכסיל אדם בוחה אמו
 ואיש תכונה ישר לב
 וברב יוענים ... תקום
 ודבר בעתו מה טוב
 למען סוד משאול מטה
 ויעב גבול אלמנה
 וטהרים אמרו נעם

לבת דוד
 יסוד מיעב

ואוב ב דק ומחזיק ודבר ייטיב בדמ ייעב אל אבי לב שמח דלמי יגרה ג איש חמק רחב
 נפש איש אף ובה

משלי

מסלות ישורון סוד מדע
 לפני שפך צמון
 טוב שפך רוח את עינים
 משפיל על דברי ימינא טוב
 לחכם לב יקרא נבון
 מקור חיים שכל בעליו
 לב חכם ישכיל פיהו
 עוף דבש אמרו נעם
 יש דרך ישר לפני אש
 נפש עמל עמלה לו
 איש בלי על כרה רעה
 איש תהפכות ישלח מזון
 איש חכם יפתה רעהו
 ענה עינו לחשב תהפכות
 עזרת תפארת שיבה
 טוב ארך אפים מעבור
 מחק וטל את הגורל
 טוב פת הרבה ושלוה בה
 עבד משכיל ימשל צון מביש
 מעיק לנסף וכור להב
 מדע מקשיב על שפת און
 לעג לרש חזק עשהו
 עמדת זקנים בעי בעים

כח להחיותו
ד ש

91

ומתק שפתו
 ומוסר און
 ועל שפתיו
 מתק לנפש זמר
 ואחרונה דרכו
 כי אכף עליו פיחו
 ועל שפתיו פאש צרבת
 ונרצו מפרוץ אלוף
 והוליו בו בדרך לא טוב
 קרץ שפתיו בלה רעה
 בדרך עדיקה תמינא
 ומשל ברוחו מלכד עיר
 ומיהוה כל משפטו
 מבית מלא זבחי ריב
 וברטך אחים יהלוק נחלה
 ובהו לבות יהוה
 שקר מזין על לשון הוות
 שמחה לאור לא ימקה
 ותפארת בני אבותם

פירוט בענין לב חכם נפש עמל עמלו וכו' וכו' עמל ח למה יתן במלאו נפש יתרון ושנא דיו את
 טוב היות יש און ראה חיים כרה דק רעה שחל הורב חס מרע כחל וסורחי כיוספין דאם חסי

כל נאון

בן אהרן מחריש חכם יחשב
 תאמר בקש נפרד
 לא יחפץ כסיל בתבתה
 בלא רשע באצם בוז
 בעם עמקים דברי פי אש
 מוצת פני רשע לא טוב
 שפתיו כסיל יבאו בריב
 פי כסיל מהתה לו
 דברי נדבן כמתלהמים
 גם מתרפה במלאכות
 מגדל עו שם יהוה
 הן עשיר קרית עיו
 לפני שבר יצבה לב אש
 משיב דבר בטחם ישמע
 רוח אש יכלכל מחלהו
 לב נבון יקטה דעת
 וכן אדם יחייב לו
 ידיו הראשון בריבו
 מדינית שבית הגורל
 אח נפשע מקרית עו
 מפרי פי אש תשבע בטנו

צע
 כי את
 ועם קו
 נחל נבע מקור
 להטות עדיוק
 ופיו למחלמות
 ושפתיו מוקש נפש
 והם מדוי חקרו בטו
 אח הוא לבעל משחית
 בו ירוץ ידיוק ונשגב
 וכחומה נשגבה במשכחתי
 ולפני כבוד ענה
 אולת היא לו וכלמה
 רוח נבאה מי ישאנה
 ואין חכמים תבקש דעת
 ולפע גלים יטחו
 יבא רעהו וחקרו
 ובין ענומים יפריד
 ומדינית כבריח אדמון
 תבואת שפתיו ישבע

נעת והיו

בא

ואהביה יאכל פריה
זיפק רעון מיהודה
ועשיר יענה ענות
ויש אהב וצבן מאח

מטקש שפתו והוא כסיל: **כ**
ואין פרגלים חוטא
ועל יהוה יזעף לבו
וזיל מרעו ופרד
ויפיו פזבים לא ימלע
וכל היע לאיש מהן
שמר תבונה למען טוב
ויפיו פזבים יאבד

אף כי לעבד משל בשמים:
ותפארתו עבר על פשע
ולטל על עשב ריעוט
וזלף טורד מדיני אשה
ומיהוה אשה משבלת
ונפש רמיה תרעב
בה דלציון יבמות
אמילן שלם לו
ואל המינות אל תטא נשון

אב
ש
תוע
בנפיו
על נפש לא קוב
אלים תסלק דירכו
רעיה רעים רבים
שוקרים לא יבקה
עם יחלו פני צדיק
לא אהי רש שנאה אפיני מרעו יחזקו
קנה לב אהב נפשו
עוונתקרים לא יבקה

לא נאה לכסיל תענג
שכל אלים האריך אפו
סוים כפיר יעף מלך
הות לאביו בן כסיל
בית והון נחלת אבות
ענה תפיל ודריגה
שקל ביעוף שנין נפשו
מלח יגוה וזען על
אין פן ויחזקו

אין פן ויחזקו

גרל חמה נשא ענש
 שמע עצה וקבל מוסר
 רבות מחשבות בלב איש
 האות אדם חסדו
 יראת יהוה לחנים
 טמן עץ ירו בעליות
 לץ תטה ופתי יערים
 משדד אב בריח אם
 חדל בני לשמע מוסר
 ער בליעל ילוץ משפט
 נבחו אלעים שפטים
 לץ היין המה שכר
 נהם נכפיר אימת מלך
 נבוד לאיש שבת מריב
 מחרף עץ לא יהירש
 מיה עמקים ענה בלב איש
 רב אדם יקרא איש חסדו
 מתהלך בתבין עריץ
 מלך יושב על כסא דין
 מי יאמר זכותי לבי
 אבו ואבן איפה ואיפה
 גם במעליו יתנבל נעד
 און שמיעת ועון ראה

כי אדם
 למען תהיה
 ועצת יהוה
 וטוב רש
 ושבע ילוץ בליעל
 גם אל פיהו לא
 והוכיח לנבון יסין
 בן מצויש ומחפ
 לשגות מאמר דעת
 ופירשעים יבלע און
 ומהלמות לגו כסילים
 וכל שגרה בן לא יחנם
 מתעבדן חוטא נפשו
 וכל אויל יתגלע
 ישאל בקיעור ואין
 ואיש תבונה ידלס
 ואיש אמונים מי ימעא
 אשרו בניו אחריו
 מזרה בעיניו כל רע
 סהררני מחטאותי
 חועבת יהוה גם שניקה
 אם יך ואם ישד פעלו
 יהוה עשה גם שניהם

אל פיהו כדן גם טמן קדמי כוס ב דין יער אומת טורד ב דין דלף דלף נכונו כדן שדים לעים קרמס

וְכָל־יִקְרַר שְׁפָתַי חֵימָה
 וּבְעַד עֲרִיבֵי חַבְלֹתַי
 וְאַחַר יִמְלֵא פִּיהוּ חֶמֶץ
 וּבְתַחֲבִלוֹת עֵשָׂה מִלְחָמָה
 וּלְפָתָה שְׁפָתַי לֹא תִתְעַר
 יִדְעֶךָ נְרוֹ בְּאֵי שׁוֹן חֶמֶץ
 וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא תִבְדֹּךְ
 קוֹה לִיהוָה וְיִשַׁע לֶךָ
 וּמֵאֲזַנִּי מִרְמָה לֹא שׁוּב
 וְאֵדִים מִהֲיִבִין דָּרְכִי
 וְאַחַר נְדָרִים לִפְנֵיךָ
 וְיִשָּׁב עָלַי הַסְּאֹפֶן
 חֶפֶץ כֹּל חֲדָדִי בְּסֶחַךְ
 נִסְעֶךָ בְּחֶסֶד פֶּסֶאֹר
 חֲדָדִי זֶקְנִים שִׁיבֵה
 וּמִכּוֹת חֲדָדִי בְּעֵץ
 עַל כָּל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יִשָּׁב
 וְתִבְנֶן לְבוֹת יֵהוּהוּ
 נִשְׁחַר לִיהוָה מִלִּפְנֵי
 עֵי רִשְׁעִים חֶסֶאֹר
 וְלֹאֲזַן אֶף לְשׁוֹמְרֵי

וְכָל־יִקְרַר שְׁפָתַי חֵימָה
 וּבְעַד עֲרִיבֵי חַבְלֹתַי
 וְאַחַר יִמְלֵא פִּיהוּ חֶמֶץ
 וּבְתַחֲבִלוֹת עֵשָׂה מִלְחָמָה
 וּלְפָתָה שְׁפָתַי לֹא תִתְעַר
 יִדְעֶךָ נְרוֹ בְּאֵי שׁוֹן חֶמֶץ
 וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא תִבְדֹּךְ
 קוֹה לִיהוָה וְיִשַׁע לֶךָ
 וּמֵאֲזַנִּי מִרְמָה לֹא שׁוּב
 וְאֵדִים מִהֲיִבִין דָּרְכִי
 וְאַחַר נְדָרִים לִפְנֵיךָ
 וְיִשָּׁב עָלַי הַסְּאֹפֶן
 חֶפֶץ כֹּל חֲדָדִי בְּסֶחַךְ
 נִסְעֶךָ בְּחֶסֶד פֶּסֶאֹר
 חֲדָדִי זֶקְנִים שִׁיבֵה
 וּמִכּוֹת חֲדָדִי בְּעֵץ
 עַל כָּל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יִשָּׁב
 וְתִבְנֶן לְבוֹת יֵהוּהוּ
 נִשְׁחַר לִיהוָה מִלִּפְנֵי
 עֵי רִשְׁעִים חֶסֶאֹר
 וְלֹאֲזַן אֶף לְשׁוֹמְרֵי

וְכָל־יִקְרַר
 שְׁפָתַי חֵימָה

וְכָל־יִקְרַר שְׁפָתַי חֵימָה וְכָל־יִקְרַר שְׁפָתַי חֵימָה

משל

פעל אצרות בלשון שקר
 שד רשעים יגורם
 הפכפך דרך איש וזר
 טוב לשבת על פנת גג
 נפש רשע אוחזה רע
 בענש לץ יחכם פתי
 משכיל עדיין לבית רשע
 אטם אינו מדעקת דל
 מתן בסתר יכפה אף
 שמחה לעדיין פשוט משפט
 אדם תועה מדרך השכל
 איש מחסור אהב שמחה
 כפר לעדיין רשע
 טוב שבת בארץ מדבר
 אועד נחמד ושמון פנוה חכם
 רדף עדיקה וחמד
 עיר גברים עלה חכם
 שמד פין ולשונ
 דף יחזר לץ שמו
 תאות בעל תמיתנו
 כל היוט אדת איה ותאנה
 יעה רשעים תועבה
 ער כובים יאמר

הכי
 כי מאט
 דף ישי
 מאשת מדונים
 לא יחזר בעבד
 ובה שמל לחכם יקח
 מסלק רשעים
 גם הוא יקרא ולא יענה
 ושחל בחוק חמה עיה
 ומחנה לפעלי און
 בקהל רפאים ינוח
 אהב יין ושמון לא יעשיר
 ותחת ישרים בוגד
 מאשת מדונים ולעם
 וכסיל אדם יבלעט
 ימעא חיים עדיקה וכבוד
 וירד עדימבטחה
 שמר מעדות נפשו
 עושה בעלרת לדון
 כי מאט יליו לעשות
 ועדיין יתן ולא יחסך
 אף כי בזמא יביאנו
 ואיש שמע אנעה ידבר

מדעים דבר מדויק ד טוב וזכרם למי אתי פתח לבחולת דלף ערדי טלפני טיעון דטעב גרמ
 איש חסיד יוצב אתה טיעון קרד שלו עושה כשאלע בעבדת זכ וציון

דע

וישר הוא יבין דרכיך
ואין ענה לנגד יהוה

וליהוה התשיעה
מכסף ומזהב חן טוב
עשה כלם יהוה
ופתיים עלרו ונגנשו
עשר וכבוד וחייה

שומר נפשו ירחק מהם
גם כי יזקין לא יסור ממנו
ועבד ליה לאיש מלוה
ושבנו עבדנו וכלה
כי נתן מלחמו לדל
וישבתי דין וקלוז
חן שפתיו רעהו מלך
ויסלף דברי בוגר
בתוך רחבות ארעו
ועום יהוה יפול שם
שבט מחסר ירחיקנה ממנו
נתן לעשיר אך למחסור
ולבן גשית לליתת
יפנו יחדיו על שפתין
הודיעתין היום אף אתה

התבונה

מחום מלחמה
ממעשר רב
רש נפגשו
ראת דעה ויסתר
ב ענה יראת יהוה
מ פחים בדרך עקש
לנער על פי דרכו
קשרי גרשום יבגשו
מדע עולה יקשר את
טוב עין הוא יבדק
גרש לך ויעתה מרות
אהב טהור לב

עני יהוה נערו יעט
אמר על ארי פחוק
שוחה עמקה פו זרות
אולת קטורה בלב נער
עשק דל להדבנות לו
הט ארץ ושאל נש חכמים
כי נשחיתו נשחיתו בבעתן
להיות פתוח מביתן

אשר בשכחתי עשיתי ילבי דין כעל אילך ושכח עבדתי

משל

הלא כתבתי לך שלישות
להודיעך קשט אמרי אמת

היש יב אמת

אל תגזל דל כי דל הוא
כי יהוה וריב ריבם
אל תזרע את בעל אף
פן תאלף ארחתו
אל תהי צתקעי כף
אם אין לשלם
אל תסג גבול שלם

ואל תדיבא ע
וקבע את קבעיהם
ואת איש חמות לא ת
ולקחת מוקש לנפש
בערבים משאות
למה יקח משכבך מדתחתך
אשר עשו אבותיך

חיות איש מהיר במלאכתו לפני מלכים ותיעב בל יתיעב לפני

השפיות
כי תשב לחוס את מושל
ושמת שפין בלעך
אל תדאן למטעמתיך
אל תיגע להעשיר

בין תבין את אשר לפניך
אם בעל נפש אדם
והוא לחוס פזבים
מבונתך חלל: התעף עינך
כנשר ועף השמים

בו ואתנו כי עשה יעשה לו ננפים

ואל תת אן למטעמתיך
אכול ושתה יאמר לך לבו בל עמך
ושחת דבריך הנעשמים
פי יבזר לשלל מליך
ובשדי יתומים אל תלמ

אל תלחם את לחם רע עין
כי במו שער בנפשוכן הוא
פזך אכלת תקן אמה
באזני ממיל אל תיבזר
אל תג גבול עולם

תסג רזן תפליט אל תסג ודומי

כי גאלם

משלי

כד

והיות פשוט בלב יום
 הכוני על הלחמי המונע ב יד עתו מתי ארץ ארץ
 אל תקנא באנשי רעה
 כי שד יהגה ללב
 בחלמה יבנה בית
 ובדעת חדרים ימלאו
 גדר חכם בעוז
 פי ברחובות תעשה לך מלחמה
 ראמות לאויל חכמות
 מחשב להרע
 יבית אולת חטאות
 התרפית ביום ערה
 העל לקחים למות
 פי תאמר הן לא ידענו זה
 ונער נפשך הוא ידע
 תכל בע רבש פוכח
 ידע חכמה נפשך אם מעצת ויש אחרית ותקוה לאתברות

ובש
 ואל ותתאו לה
 ועמל שפתי הים
 ובתבונה ית
 כל הון יקר זה
 ואיש דעת מאמץ
 וחשומה בלב יוע
 בשער לא יפתח פיהו
 לו בעל מזמות יקר את
 ותועבות לאדם לך
 ער פחזה
 ומקום להרג אם תחשך
 הלא תכן נשות הוא יבין
 וישוק לאדם כפיעו
 ופני כותוק על חכך
 ויש אחרית ותקוה לאתברות

אל תתרג רשע למה עיניך
 פי שבע יפול עיניך וקם
 בנפל אני בך אל השמחה
 פי יראה יהוה ורע בעיניו

אל תשחף רבצו
 רשעים יפשו ברעה
 ובפשוט אל יל לבך
 רשע יב מעליו אפיו

L

משלי עזות עיון איוב ער

אל תתרג

אל תקנא פריטעים
 נד רשעים ידעך
 עב שונים אל תתערב
 ופיר שניהם מי יודע

ולרע
 בצי ומלך
 חס איהם

גם אלה לחכמים

במשפט בל טוב

יקבחו עמים ויעמדו לאמים
 ועליהם תבוא ברכת טוב

רשע עדין אנה
 יחיו ינעם

משיב דברים נכחים

אחד ובעת בותך

חיוץ מלאכתך ועושה בשדה לך

קבחות בשפתין

אשיב לאיש כפעלו

על שם אדם חסר לב

וגיד אפניו מרסה

ועל שם אדם חסר לב

ראיתי לקחתי מוסר

מעת שנות מעט תחמנות

מעט חכך ימים לשכב

ובא בזהלך רשעך

ומחסריך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה

חוקיה מלך יהודה

אשר העניקו

ולב מלכים חקר חקר

שנים לדום וארץ לעמק

וינצח לערף בלו

הגו סוגים מכסף

ויכון בעריך כסא

הגורשע לפני מלך

חוקיה מלך יהודה

הגורשע לפני מלך

ולב מלכים חקר חקר

הגורשע לפני מלך

וינצח לערף בלו

הגורשע לפני מלך

ויכון בעריך כסא

הגורשע לפני מלך

ומלך גדך ירח את יי ריהן כ תן שאניכ בדקו של עם שאנים זכאים חקיה כול משון

רויסק ומחורין
 כמורח

כד
 כשיבולז כחס

עייז דזכע

משלי

אל תתהדר לפני מלך
 כי טוב אמר לך עלה הנה מה שפילך לפני לריב א
 אל תעא לריב מהו פן מה תעשה באחריתה בהל
 ריבך ריב את רעך
 פן יחסוך שמע
 דפוחו זהב במישפיות כסף
 נים זהב וחלו כתם
 כעפת שלג ביום קציר עיר נאמן לשלחו ונפש אהינו ישי

נשיאים ורוח וגשם אין
 בזהך אפים יפתה קענו
 דבש מעצת אכל דרך
 הקר רגלך מבית רעך
 מפיץ ומרב נחץ שען
 שן רעה ורגל מועדת
 מערה בער ביום קרה חמץ ער נתר
 איש מתהלל במיתות שקר
 ולשון רפה תשבר גרם
 פן תשבעט והקאותו
 פן ישבעך ושנאך
 איש ענה ברעהו עול שקר
 מבטוח בונד ביום עוה
 ושר בשמים על לבדע

אם רעב שנהך האכלהו לחם
 כי צחלים אותה חתה
 רוח עפון תחולל גשם
 טוב שבת על פנת גג
 גים קרים על נפש עיפה
 מעין טיפש ומקור משחת
 ואם עמא השקוהו מים
 אל ראשו ויהוה ישלם לך
 ופנים נועמים לשון סת
 מאשות מדינות וציות חצר
 ושמועה טובה מאדך מהחוק
 עדיק ממ לפני רשע

אכל

דבר דבר דין חס אפנו דין חס רעהב דין חס רעה היא שן רעה

וחקר בגדים כבוד
 איש אין מעער לרוחו
 כן לא נאווה לפסיל כבוד
 כן קלות חנם לא תבא
 ושבע לגו כסילים
 פן יהיה חכם בעיניו
 שלח דברים ביד כסיל
 ומשל בפי כסילים
 כן נותן לפסיל כבוד
 ומשל בפי כסילים
 ושכר כסול ושכר עבדים
 כסיל שונה באולתו
 תקוה לכסיל ממנו
 ארו בין הרהבות
 ועל על מטרו
 נלאה לה שיבה אלפיו
 משבעה משיבי טעם
 עבד מתעבד על רוב לא לו
 יקים חעים ומוות
 ואמר הלא משחק אני
 ובאין רג ישתה כידון
 ואיש מרונים לחרחר רוב
 והם ירדו חדרו בטן

ענין כל
כבוד

מדינות

וזכה
 ואמה
 בלטר בקיער
 כדור לשף
 מותג לחמור
 כסיל כאולתו
 רגלים חמם שתה
 שקום מפסח
 חור אבן במרגמה
 ח עלי ביד שכר
 כמתולל כל
 ככלב שבע על האו
 ראית איש חכם בעיניו
 אמר עני שחל בדרך
 הילת תשוב על עורה
 טמן עני יהו בעלחת
 חכם עני בעיניו
 מחזיק באני כלב
 כמותלה לה הורה
 כן איש רמה את רעהו
 באפס ענים תכבה אש
 פחם לבחלים וענים לאש
 דברי ניהל כמותלהמים

מאלל כחית דקטו ושכר הלן בזק וחם

משלי

כִּסְיוֹ מִיָּצִים מֵעֶפֶה עַל חֶרֶשׁ
 בְּשִׁפְתָיו יִכְרֹךְ שׁוֹנֵא
 וְיִחַד קוֹלוֹ אֶל תְּאֵמוֹ בּוֹ
 בְּכֶסֶה שֹׁנֵא בְּמִשְׁאוֹ
 כִּי שָׁחַת בַּח יָפוֹל
 שֶׁשׁוֹן שִׁקְרֵי יִשְׁנֵא דַבְּרוֹ
 וְיִהְיֶה לֵל בְּיוֹם מִחַר
 וְיִהְיֶה לֵד וְלֹא פִיךָ
 כִּי אִבֹן וְנִטְלֵה הַחֹל
 אֲכִירִיּוֹת חֲמָה וְשִׁטְף אֶף
 טוֹבֵה תוֹכַחַת מִגְלֵה
 נִאֲמָנִים פָּעֵעוּ אוֹהֵב
 נֶפֶשׁ שֶׁבַע תִּבּוֹם נֶפֶשׁ
 בַּעֲפֹר נוֹרָאִת מִן קֶטֶף
 שִׁמֶן וְקִטְרוֹת יִשְׁמַח לֵב
 רֵעֵךְ וְרֵעֵה אֲבוֹךְ אֶל הָעֵבֶר וּבֵית אַחֶיךָ אֶל תִּפְזֹא בְּיוֹם אִיֶּךָ
 טוֹב שֶׁבֶן קְרוֹב מֵאֵח רְחוֹק חֶכֶם בֵּן וְשִׂמְחָה לְבִי וְאִשׁוּבָה חֶרְפֵי דַבְּרִי
 עֵרוֹם רֵאָה רֵעֵה נִכְתָּר
 קַח בְּגָדֶיךָ בְּיָדְךָ
 מִצִּדֶיךָ רֵעֵהוּ בְּקוֹל גְּדִיל בְּמִקְדַּר הַשְּׂכִימוֹ
 דֹּלֵף טוֹרֵף בְּיוֹם כִּגְרִיר
 עֲפֹעָה עֲפֹן רוּחַ
 בְּדָל בְּכָל יָחַד

שִׁפְתָּי
 וּבִקְרָבוֹ
 כִּי שִׁבַּע תוֹעֵ
 תִּגְלֵה רֵעֵךְ
 וְגִלְלֵה אֶבֶן אֶלְיוֹן
 וְפֹה חֶלֶק יַעֲשֶׂה
 כִּי לֹא תִדַּע מַה יִּגְדֵךְ
 נִכְרִי וְאֵל שִׁפְתֶיךָ
 וְכַעַם אֲוִיל כְּבֹד מִשְׁנֵיהֶם
 וְמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָה
 מִיֵּשׁוּ מִיֵּשׁוּ מִסִּתְרוֹת
 וְנִעְתָּרוֹת נְשִׁיָּקוֹת שׁוֹנֵא
 וְנֶפֶשׁ רֵעֵבָה כָּל מֵד מִתּוֹק
 כִּי אוֹשׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ
 וּמִתְקֵן רֵעֵהוּ מֵעֵת נֶפֶשׁ
 אֶל תִּפְזֹא בְּיוֹם אִיֶּךָ
 פְּתָאִים עֲפָרוּ נֶעֱנְשׁוּ
 וְבַעַד נִכְרִיָה חֲבִלְהוּ
 קִלְלָה תִּחַשְׁבֵּלוּ
 וְאִשְׁתֵּי מִדְּרֹנִים נִשְׁתַּחֲוּהוּ
 וְשִׂמְחָה יִמְנְנוּ יִקְרָא
 וְאִישׁ יִחַד פֶּנֶי רֵעֵהוּ

מִדְּעֵם

בְּמִקְדַּר הַשְּׂכִימוֹ
וְנִטְלֵה הַחֹל

כִּי כֹל חֶסֶד מִן הַיָּד הַיְמָנִית חֲסִידֶיךָ כִּי וְהִגִּידֶיךָ מִה אֵלֶיךָ יוֹם דִּיק נְשִׁיָּקוֹת מִנְשִׁיָּקוֹת פִּיהוּ
דִּיק וְיִשָּׂא

משלי

ושמר ארצו יצדק
 כן לצ האדם לאדם
 ועיני האדם לא תשבענה
 ואיש לפי מהללו
 בתוך הריפות בעלי לא

שבענה
 והב
 האמיל במכתש

שית לבך לעדרים
 ואם צור לדור דור
 ונאספו עשבות הרים
 ומחיר שדה עתורים
 וחיים לעדרתך

כ
 ודור
 פ

דחיו ליבטרו דל

ועיניך ככפיר יבטח
 ובארים מבין ידע בן יארוך
 מטר סחף ואין לחם
 ושמרו תורה ותגרוכם
 ומבקשי יהוה יבינו כל

מס מעקש
 ונעקש נון

מעקש דרכים וחוא עשיר
 ורעה זולום יכלום אביו
 לחונן דלים וקבענו
 גם תפלתו תועבה

בשחוחו
 ק

יכול וממילא ינהלו טוב
 ויהל מבין יחקרנו

ענין אולתו
 עפני עאנך
 לעולם חסן
 ענין ונראה ישא
 ללבושך
 ענין לחם ביתך

וענין דרך רשע
 ענין רבים שדיה
 ענין ועשן דלים
 ענין תורה יהללו רשע
 ענין לא צנו משפט
 ענין הולך בתמו
 ענין תורה בן מבין
 ענין חוט בנשך ובתביבות
 ענין אצנו משמע תורה

חכם בנפץ אוש עסיר

וענין חל דשפי בגון כי ומרבית דבסא ולבנו יבין דדניא. משמע ל חס חלוק עניקות מסיר
 ל בטיס

בעל עדיקים רצה תפארת
 מלכה פשעו לא יעלוה
 אשרי אדם מפחד תמיד
 ארץ נהם ורוב שוקק
 נגיד חסד תכונות ורוב מעשקות
 אדם עשוק ברם נפש
 הולך תמים וישע
 עבד אדמוני ישבע לחם
 איש אמונות רב ברכות
 הכר פעם לא טוב
 נבהל להון איש רע עון
 מוכח אדם אחרי חן ימצא
 גחל אביו ואמו ואביו אין פשע
 רחב נפש יגיה מדון
 בופח בלבו הוא כסיל
 נוהג לרש אין מחסור
 בקום רשעים יפתח אדם
 איש תוכחות מקשה ערך
 ברכות עדיקים ישמח העם
 איש אהב חכמה ישמח אביו
 מלך במשפט תבמור ארץ
 גיד מחלוק על רעיו
 בשע איש דע צוקש

וב
 אמונה
 ומקשה
 מושל
 שנאי בעע
 עד בר ינוס א
 ונעקש ורכים יפוח
 אמרה רקים ישבע
 ואץ להעשור לא יפוח
 ועל פת לחם יפשע
 ולא ידע כי חסר יבאנו
 ממחלוק לשון
 חבד הוא לאיש משחית
 ונבטח על יהוה ילשון
 והולך בחכמה הוא ימלט
 ומעלים עינו רב מארות
 ובאבדמ ירבו עדיקים
 פתע ישבר ואין מדפא
 וכמשל רשע ואנה עג
 ורעה יונות האבד הון
 ואיש תרומות הרפנד
 רשת פריש על פעמיו
 ונריון ורון ושמה

על עם דל דם וכו' קון עם דל יבשק גחם אדם עשוק ושכח שכלת ירחם ותום והחין ירחם
 דין וחס גברת חמירותו יחוק ב דין יחוק בו ורוב יום שוקק קד חס :

רשע לא יבין דעת
 וחכמים שיבין אף
 ורגז ושחוק ואין נחת
 וישרים יבקשו נפש
 וחכם באחור ישבת
 כל משדותיו רשימים
 מאור עיני שניהם יהיה
 כסאן לעד יפון
 תער משלה מביש אמו
 ועדיקים במפלתם יראו
 יתנו מעדנים לנפשך

ושמד תורה אטדהו
 פו יבין ואין מענה
 תקוה לכסיל ממע
 ואחריתו יהיה מענ
 ובעל חמה רב פשע
 ושפל רוח יתמך כבוד
 אלה ישמע ולא יבין
 וכוטח בחוה ישג
 ומהוה משפט אוש
 ותעבת משע ישד ודך

איש אגיל

כל יום יבד שקר
 תכלים נפשו
 באמת דלום
 תוכחת יתן חכמה
 תרשעים ירבה פשע
 בן וינחך

ויהי חות יפרע עם
 ביום לא יסר עקר
 ויש אף בלבריו
 ויפוק מעד עבדו
 ויש אף יגדה מדון
 ויהי אדם תשפולכו
 ויהי עמ גב שונא נפשו
 ויהי אדם יתן מוקש
 ויהי נבך שונא פל
 ותעבת עדיקים א

ויהי חות יפרע עם ביום לא יסר עקר ויש אף בלבריו ויפוק מעד עבדו ויש אף יגדה מדון ויהי אדם תשפולכו ויהי עמ גב שונא נפשו ויהי אדם יתן מוקש ויהי נבך שונא פל ותעבת עדיקים א

משלי

יקה

80
L
=

²⁷ רביו אגור פן יקא המשא נאם הגבר
 כי בער אנכי מאיש
 ולא למדהי חלמה
 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו
 מה שמו ומה שם
 כל אמרת אלוה ערופה
 אל תוסף על דבריו
 מה שמו ומה שם
 מצן הוא להם
 פן יכיה בך וכי

שתים שאלתי מאתך
 שוא ודבר כיב הדחק ממני רש ועשר אל תתן לו הטריפני לה
 פן אשבע וכח שתי
 ופז אורש וגעתי
 אל תמנע ממני בטרה
 ואמרתני מי יהיה
 ותפשתני שם אלהי

²⁷ פן יקלך ואשבת
 ואזן אמו לא יברך
 ומעצותיו לא רחץ
 ועפעפון ינשאו
 ומאכלות מתלעתיו
 ואביונים מאדם

²⁷ אל תלשן עבדך אל אדוני
 דוד אביו יקלל
 דוד טהור בעניו
 דוד מה דמו עינו
 דוד חרבות שניו
 לאכל עניים מאדך

שלוש הנה לא תשבענה
 שאול ועער רחם
 ואשלת אמרה הון

²⁷ לעלוקה שתי בנות הבהב
 ארבע לא אמרו הון
 ארץ לא שבעה מים

יתיאל גדון ושל נאם הגבר שנתכן איתואל מייז בדק פדעה פן אשבע
 אור הכר תורש משאו הכי
 הנה בבעיפ שיש שאוש

והכז ייחדת את
ויאכילה בע נשר

וארבע לא ידעתים
דרך נחש עליו עור
ודרך צדד בעלמה

מנאפת אלה ומחותרה פיה ואמרה לא פעלתי און

זנחת ארבע לא תוכל שאת
ונבל כי יטבע לחם
ושפוח כי תירש גברתה

והמה חלמים מחלמים
ויכע בקיץ לחם
וישימו עסלע בותה
ויעא חעץ כלו
והוא צה ויכלו בלף

וארבעה מיטבי לכת
זלא ישוב מפני כל
ומלך אלקום עמט
דאם ימות יד לפה פומץ
וביץ אפים יעיד רוב

אנה אכנ
כי ימלך
שפוח כי תרש

המה הם קטני צדף
מלחם עמ לא ש
עמט כל לא עמט
מלך הון לארעה
שפוח כי תרש

אנה ומה מיטבי צדף
זלא ישוב מפני כל
ומלך אלקום עמט
דאם ימות יד לפה פומץ
וביץ אפים יעיד רוב

אנה ומה מיטבי צדף זלא ישוב מפני כל ומלך אלקום עמט דאם ימות יד לפה פומץ וביץ אפים יעיד רוב

משלי

דברי למואל מלך
 מה בדי ומה בר בטני
 אל תתן לנשים חולך
 אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
 פן ישתה וישכח מהחק
 תנו שכר לאובד
 ישתה וישכח רישו

סג

פתח פיך לאדם
 פתח פיך שפט עדין

אשת חיל מי ימצא
 בטח בה לא בעלה
 גמלתהו טוב ולא רע
 דרשה עמר ופשתים
 היתה כאניות סחר
 ותקם בעוד לילה ותתנו טרף לביתה
 זממה שרה ותקחה
 הגיה בשז מתניה
 טעמה כי טוב סחה
 ידיה שלחה בבישור
 נפה פרישה לעני

דקום

קוסא

מס

ודרפק

ולרוח

וישנה דין

ויין למ

ועמלו לא יום

אל דין כל בני חלון
 ודין עני ואביון

ורחוק מפנינם מכרה
 ושלל לא יחסר
 כל ימי חייה
 ותעש בחפץ נפיה
 ממרחק תכיא לחמה
 וחוק לנערותיה
 מפרי נפיה נטע כרם
 ותאמץ ידוערתיה
 לא יכבה בלול נדיה
 וכפיה תמכו פלך
 וידיה שלחה לאביון

תלמוד יוסף בלבי דיג כתי

נטעה

כגד

בטיעו

בר גז ויש בה ומה בדי ומה בר ויעדיך כפה ברין וקעתה פלטיה

סג

קה

מלפננו: אין זכרון לדאשנים
זכרון עם שיהיו לאחריה
ישאל בירושלם: ונתת את לבי לך ריש ולתור
תחת השמש הוא ענין רענתו אלהים לבני הא
את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל ה
מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: דברתי
לאמר הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לי
ולבי ראה הרבה חכמה ורעות: ואתנה לבי לדעת חכמה ו
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעון רוח: כי ברכ חכמה ל
דעת ווסף מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמ
בהב והנה גם הוא הכל: לשחוק אמרתי מחולל ולשמחה
עשה: תרתי בלבי למשוק ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולא
בסכלות עד אשר ארצה איה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בעתו לוי בתיים נכעתי ל
בדמים: עשיתי לוי גנות ופרדסים ונבעתי בהם עץ כל פרי: עשיתי
לוי בדיבות מים להשקות מהם יער עמיה עעים: קנותי עבדים ושפחות
ובני בית היב לי גם מקנה בקר ועאז הרבה היה לי מכל שהיו לפני
בירושלם: נסתתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי
לו שרים ושרות ותענגות כע האדם שרה ושדות: וגדלתי והוספתי
מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו
עני לא אעלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל
כי לבי שמח בכל עמלי וזה היה חלקי מכל
ופלתי אני בכל מעשי שעשו ידיו ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל

גאל תיקן
דקוחס

השם יתברך
השם יתברך

בכמה לין ונתתי תמתי כל זה ועמך: תחת השמים לבע ונמת תרתי לכו ושאל תחת השמש
או בשוק לשחוק אין טוב חלה מות נסיתי חכמה ברכות לין עשיית בחשבון:

ל 37

מש ופניתי אני לראות
 ארצי מה האדם שיבוא אחרו המלך את
 וראיתי את שיש יתרוז להכמה מן הסבלות
 חשך: החכם עינו בראשו והכסיל בחשך
 גם את שמקרה אחר יקרה את כלם ואמרתי את
 הכסיל גם את יקרני ולמה חכמתו אתו אז יתר
 שגם זה הכל: כי אין זכרון להכס עם הכסיל לעולם
 והימים הבאים הכל נשפח ואין ימות החכם עם הכסיל:
 את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש
 הכל ולעות רוח: ושנאתו את כל עמלו שאני עמל
 שמש שאניחני לאדם שיהיה אחרו: ומי יודע החכם יהיה
 כל השלם בכל עמלו שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם
 הכל: וסבותי את ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת
 השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה וביערת ובכשרון ולאדם
 חלק עמלו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה: כי מה היה לאדם
 בכל עמלו וברעיון לם שהוא עמל תחת השמש: כי כל ימיו ...
 מכאבים ורעה עינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הכל הוא: אין
 טוב באדם שגאכל ושתה וחדא את נפשו טוב בעמלו גם זה
 ראיתי את כי מיד האלהים היא כי מי יאכל וימי חוש חוש ממע
 לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ויעת ושמה ולחוטא נתן
 עין לחסר ולכנס לטוב לפני האלהים גם זה הכל ורעות
 ורעות ורעות לכל המעלות השמים
 עת ללדות
 עת להוות

הנה

וכל שיש יתרון ושלוה כל זה ראיתי הנג אשר ראיתי אשר חוטא ואמרת אני...
 עמל כל בסיף וספוטו מה היה מה יתרון יש אחר חלקך לאדם בקיפ בסיף שלם

ועת לרפוא ^{טו. כב.} עת לפרוץ ^{טו. כב.}
 עת ספור ^{טו. כב.} ועת ריקון ^{טו. כב.} עת להשליך ^{טו. כב.}
 עת לחזק ^{טו. כב.} ועת לרחוק מחזק ^{טו. כב.} עת לבקש ^{טו. כב.}
 עת לשמור ^{טו. כב.} ועת להשליך ^{טו. כב.} עת לקרוע ^{טו. כב.}
 עת לחשות ^{טו. כב.} ועת לדבר ^{טו. כב.} עת לאהב ^{טו. כב.} ועת לש
 ועת שלום ^{טו. כב.} מה יוצרו העושה באשר הוא
 את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לעשות בו: אהבה
 בעתו גם את העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
 המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: ידעתי כי א
 כי אם לשמור ולעשות טוב בחייו: וגם כל האדם שיאכל ויש
 טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: ידעתי כי כל אשר יעשה האדם
 הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה
 שיראו מלפניו: מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים
 יבקש את נדף: ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה
 הרשע ומקום העדין שמה הרשע: אמרתי אני בלבי את העדין
 ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם:
 אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לבדם האלהים ולראות שהם
 בהמה המה להם: כי מקרה בע האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר
 להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותד האדם מן הבהמה אין
 כי הכל הבל הכל חוף אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
 העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה
 הירדת היא למטה לארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם
 במעשיו כי הוא חלוקו כי מי יצאנו לראות במה שיהיה אחריו: ושבת

כרחי מורה
 וצד ורחק וחס

טפוד ריקון כניס כלומה ילדע הלן דלא איות בהון לכד בריש מלי בכל לחזק חזק כול חס ושורא
 אמרין לחזק טו. לבקש צדק עת בשל. אמרין צדק נפשית ועת. לשמור בשל. ידעתי ויעבדתי:

וישנים תחת השמש והם
 הם צמחם ומיך עשקיהם כח ואין להם
 את המותים שפכר ביתו מן החיים אשר המה
 משניהם את אשר ערך לא היה אשר לא לאה
 אשר נעשה תחת השמש: וראיתו אני את כל
 אשר עשה המלך פו הוא קנאת איש מדעה וגם זה
 המלך חפץ את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא
 מלא חפצים עמל ורעות רוח: ושבתו אני ואהיה הכל
 יושב: יש אהן שנים בן ואח אהן לו ואור קץ לכל עמלו
 אשר נעשה אשר למי אני עמל ומחסר את נפשו מטובה
 כל וענין רעהו: טובים השנים מן האחד אשר יש להם
 טוב בעולם: כי אם לא האחד יקים את חברו ואילו האחד
 יושב ואין שני להקיימו: גם אם ישקבו שנים וחס להם לאחד אין
 חס: ואם יתקפו האחד השנים יעמדו ויגדלו ויחזקו המשלש לא
 יעזובו יתקן: טוב ילך לטובן ואלם ממלך וקובכסיל אשר לא ידע
 יתקן: כי מבית הסורים יעל ממך כי גם במלכותו טלד רש:
 ויהי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד
 עמו: אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא
 יעזבו: ויהי את כל העם והעיון רות: שמר רגלך כאשר תלך אל בית
 המלך: ויהי לשמור מתת הכסילים גבה פו אינם יודעים לעשות
 עוון: ויהי על פך ולקח אל ימחור להועיל אצרך לפני האלהים פו
 יתקן: ויהי אתה על הארץ על פו יהיו וברוך מעשים: כי לא
 יתקן ענין וקובכסיל ברב וצרים: כאשר תדיר נוד לא להים אל

דגל
 ה

ויהי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד עמו: אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא יעזבו: ויהי את כל העם והעיון רות: שמר רגלך כאשר תלך אל בית המלך: ויהי לשמור מתת הכסילים גבה פו אינם יודעים לעשות עוון: ויהי על פך ולקח אל ימחור להועיל אצרך לפני האלהים פו יתקן: ויהי אתה על הארץ על פו יהיו וברוך מעשים: כי לא יתקן ענין וקובכסיל ברב וצרים: כאשר תדיר נוד לא להים אל

קה

תאחר לשלמן כי אין חס
 לא תלך בשמוריה ולא תשלם: אל דעת א
 ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יק
 וחבל את מעשה ידיך: פ' ברב חלמות והכלים ו
 האלהים ירא: אם עשך רש וגזל משפט ועדוק תרא
 תרמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמד וגזריום על
 פה הוא מלך לשורה נעבד: אהב פסק לא ישבע
 לא תבואה גם זה הכל: ברבות הטובה רבו אוכליה ומה פש
 פ' אם ראית ענינו: כדעוקה שנת בעבד אם מעט ואם הרב
 והשכר לעשיר אינו כעניו לו לישון: יש רעה חולה ויא
 השכר עשיר שמור לצלון לדעתו: ואבד העשיר ההוא כש
 והוליד בדואו כדון באומיה: כאשר יעא כעניו אנט ערום ישכ
 כשכא ומאומיה לא ישא בעמלו שולך בליו: וגם זה רעה חולה פ
 עמת שכא כן ילך ומה יתרוץ לגש עמל לרוח: גם כל ימון בחשך יאכ
 וכעם הדבה וחליו וקיעף: הנה אשר ראיתו אנו כאב אשר יפה לאכול
 ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש במספר ימי
 חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו
 האלהים עשיר ונכסים זה שליטו לאכל מימנו ולשתות את חלקו ולשמח
 בעמלו זו מדת אלהים היא: כי לא הדבה ידבר את ימי חיו כי האלהים
 מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתו תחת השמש ורבה היא על
 האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשיר ונכסים וכבוד ואיננו חסר
 לפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל מימנו כי איש
 נכדו יאכלנו זה הכל וחלו רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה

ז
 לו
 ראית
 פ

טעם חלק
 דן וחט

כא כסת

ימהר למהר לדן ולכך וינבאים מיכיהו וקיעף כדק וחליו וכדו

זרב

באגמ קבורה לא היתה
 כי כהן לא יוכל ובהשך ילך ובהשך שמו יכסו
 א יקע נחת לזה מזה: ואלו היה ארץ שנים פעמים
 אל מקום אחד הפל הולך: כל עמל האדם לפיו
 לא כימה יותר לחכם מן הצמול מה לעני יודע להק
 ד אה ענימ מוחך גפש גם זה הכל ורעותאות: מה
 גיד ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לזין עם שותף
 ש דברים הרבה מדברים הכל מה יותר לאדם יפיו וודיע
 לא רבנותו פני חסדו ויעשם בעל אשר בו יגיד
 וזהו אהיה וסוף הענין טוב שם משמין טוב ויום הצות
 לזין: טוב ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה כאשר הוא
 האדם חתי יתן לא לבן: טוב בעם משתהן כי ידע פנים יטוב לב
 חכמים בבית אכל ולל כסילים בבית משתה: טוב לשמע צערת חכם
 מאיש שמע שוד כסילים: ויפול השירים תחת השיר בן שחוק הכסול
 וזהו הכל: מידע שחן יהול חכם ויאמר את לב מתנה: טוב אחריות
 וכל מיד אשר יתן אהך דוח מנחה: אל תנהל ברוחך לנעם כי
 בעבדות כסילים יטח: אל תאמר מה היה שחיימים הדיא שופם הין
 טובה אלה פלג מחכמה שאלת על זה: טובה חכמה עם מלה
 וזהו הכל: טוב בעל החכמה בעל הכסף ויתרו דעת החכמה
 תהיה בעליה: ראוי את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עות
 ביום טובה היה בטוב וכיום רעה דעה גם את זה לעמת זה עשה האלהים
 של דבת שלא ימעא האדם אחרין מאומה: את הכל ראיתי בוכה הכל
 יש עדין אבד בעדין ויש רשע מאריך בלעתי אל תהי עדין הרבה

דקוים

דקוים

דקוים

ט

ט כבתי

סידים סיד כול

וזהו ברין חכ לעניים פיהו בשים כל עמל חולת שונא
 וכלות מעשה יום דין וכול קהלת מעשה האלהים עשה האלהים:

ואל תתחכם יותר למה תשועה
 למה תמנות בלא עתך טוב אשר תאחד
 ויך פי ירא אלהים יעא את כלם החכמה תעו
 שליטים אשר היו בעיר פי אדם אין עדין בדרך
 ולא יחטא גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן
 את עבדך מקלך נגם פעמים רבות ידע לך
 אחרים כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא
 רחוק מה שיהי ועמק עמק שומעאני סבוצי אני
 ולתור ובקש חכמה השבוצי הדי ענין שיע כפל והסכל
 ובועא אני מד כמות את האשה אשר היא מעוררים וחור
 אטורים יריה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד
 זה מינאמי אמרה קהלת אחת לאחת למינא השבוצי אשר עו
 בקשה נפשי ולא מינאמי אדם אחרי מאלף מינאמי ואשה
 אלה לא מינאמי לבד ראה זה מינאמי אשר עשה האלהים את
 האדם ישר והמה בקשו השבנות רבים מי פהחכם ומי יודע פשה
 דבר חכמת אדם ותאיר פנו ועז פנו ישפא אני פי מלך שמר ועל
 דברת שבועת אלהים אל תפחל מפנו תלך ואל תעמד בדרך רע
 פי כל אשר יחפץ יעשה באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לומר
 תעשה שאמר מעוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם
 פי לכל חפץ יש עת ומשפט פי רעת האדם רבה עליון פי אונן ידע מה
 שיהיה פי פאשר יהיה מי יעז לו אין אדם שליט ברוע ולבוא את החח
 ואין שלטון צום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט דשע אחת
 בעליו את פליה ראיתי ונתון את לפי לכל מעשה אשר נעשה רחוק

ק

אמר בדין אמונת עת דכית בלא מלך כתי השעב כסופי רשע כסוליא ימלו ידעני בסופי שומק
 מעוה שנת כדוים והסכל

השמיט

הוא האחד בראש
טוב ואחד רע

והוא

76

וישקני מנשיקות פיהו כי טוב וישקני
 שנים שנת תורן שמך על כן עלמות אהבון
 גרועה הלו אע המלך חדריו נגלה ונשמחה בך
 מיון מישרים אהבון שחורה אע ונראה
 כפאה לו קודר כירועות שלמה אל תראו שאתי --
 ששחפתני השמש בני אמי נחרו כי שמני נטרה את
 ערמו שלי לא נחתי הגדה לו שאהבה נפשי איכה תרעה
 בך ביק בחרים שלמה אהיה בעטיה על ערתי חבריך: אם
 ערתי לך היפה בנשים עאי לך בעקבי העאז ורע את גרתיך
 למשכנות הרעים: לסוסו בדרכי פרעה דמיתו
 חיות: טאו לחיך בתרים עוארך בחרוזים: תורי הלב מעשה לך עש
 סודות הלסוף: עי שהמלך במסעו נרדי סנו ריחון: ערוד המר דודי
 לו בוג שדי ילך אשכל הכפר דחיי לו בדרמי עו גדי: הנך יפה
 רשת הנך יפה עיניך יולם: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו
 כנה יקרות בתנו ארזים דהייטנו מרותים: אע והעלת השרון
 עושפת העמקים: כשושנה בין החוחים בין רעיתי בין הבנות: כתפוח
 עי היער בו דודי בין הבנים בעל המדות וישבתי ופריו מוזק לחמי:
 חמי אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכותי באש ישות רפואתי --
 חלום כי חולת אהבה אע ישמאלו תחת ראשי ויבינו תחבנני:

דודי יג
דודי

דודי יג
דודי

סמכותי
רפואתי

וישקני מנשיקות פיהו כי טוב וישקני
 שנים שנת תורן שמך על כן עלמות אהבון
 גרועה הלו אע המלך חדריו נגלה ונשמחה בך
 מיון מישרים אהבון שחורה אע ונראה
 כפאה לו קודר כירועות שלמה אל תראו שאתי --
 ששחפתני השמש בני אמי נחרו כי שמני נטרה את
 ערמו שלי לא נחתי הגדה לו שאהבה נפשי איכה תרעה
 בך ביק בחרים שלמה אהיה בעטיה על ערתי חבריך: אם
 ערתי לך היפה בנשים עאי לך בעקבי העאז ורע את גרתיך
 למשכנות הרעים: לסוסו בדרכי פרעה דמיתו
 חיות: טאו לחיך בתרים עוארך בחרוזים: תורי הלב מעשה לך עש
 סודות הלסוף: עי שהמלך במסעו נרדי סנו ריחון: ערוד המר דודי
 לו בוג שדי ילך אשכל הכפר דחיי לו בדרמי עו גדי: הנך יפה
 רשת הנך יפה עיניך יולם: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו
 כנה יקרות בתנו ארזים דהייטנו מרותים: אע והעלת השרון
 עושפת העמקים: כשושנה בין החוחים בין רעיתי בין הבנות: כתפוח
 עי היער בו דודי בין הבנים בעל המדות וישבתי ופריו מוזק לחמי:
 חמי אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכותי באש ישות רפואתי --
 חלום כי חולת אהבה אע ישמאלו תחת ראשי ויבינו תחבנני:

השבעתי אתכם
 ואם תעזרו אתי
 מלג על ההרים מקפץ על ההרים
 האילים היו זה עומד אחר בתלע משגח כח
 החרפים ענה דודי אמר לי קובע לך רעיתי
 הסתו עבר הגשם חלף הלך לו הנענים טראן בא
 וקול התור נשמע בארצנו התאנה חנטה פגה יהגפ
 ריח קומי לבי רעתי יפתי ולכי לך יונתי בחגוי ה
 הצדקה הר איני את מראיך השמייעני את קולך פו קורן
 ובמראיך נאווה אחזו לע שעלים שעלים קטות מחב
 ברימים וכרמינו סמיר: דודי לי דאני לו הרעה בשושנים: ער
 היום ונסו העללים סב דמה לך דודי לעגי או לעפר האילים אל חר
 בתי: עלי משכבי בלילות בקשותי את שאהבה נפשי בקשותי
 ה א מעזותי: אקומה נא ואסבכה בעיר בשוקים וברחבות
 אבקשה את שאהבה נפשי בקשותי ולא מעזותי: מעאני השמרים
 הטכפים בעיר את שאהבה נפשו באיתם: פמעט שעצרתו מהם
 על שמיצותי את שאהבה נפשי אחזתו ולא ארפנועד שהביאתו
 אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בעבאות
 או באילות השדה אם תעירוואם תעזרו את האהבה עד שתחפץ:
 מי זאת עליה בין המיבד בתי ברות עשו
 מקטרת מור ולבונה מפל אבקת רובל: הנה מטותי של שלמה ששים
 גדיים סביב לה מגברי ישראל: פלם אחזי חרב מלפני מלחמה
 איש חוצו על ירכו מפחד בלילות: אפה יתקעשה לו המלך

שמר יונת
 לבי
 הסתו

דאנשה
 פלם

קולך גשפיונותי יונת לקולך השמייעני טוב דימה ודמה לך עמך לך ויטו יונת לך גשפיו
 טוב דימה האלף לך ודימה לך שושנים שושנים כשאשנה כל מי שישלמידי לך וכן האומר שיר

יפה עיניך יונים מבער לעמתך ...
 גלשו מהר גלעד: שעך כערר הקצובות
 מן מתאימות ושכלה אין בהם: כחוט השני
 נאה כפלה הדמון רקודך מבשר לענותך במגדל
 לתלפיות אלף המגן תלי עליו כל שלטי הגפרים:
 בשם עפרים תאומי עליה הדועים בשושנים: עד שיפוח
 העללים אלך לי אל הד המור ואל בצעת הלבונה: כלך יפה
 וטעם אין בך: אתי מלבנוז בלה אתי מלבנוז
 מראש תשור מראש אמנה מראש שנה וחורמון ממעטת אלויות
 בהירי נמדים: לבנת אחותי בלה לבנתע באחד מעיניך באחד
 ענק מעורניך: מה יפו ודניך אחותי בלה מה טבו דדיך מיין ריח
 שמיך מכל בשמים: נפחת טפטה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמתך כדען לבנוז: גז נעול אחותי בלה גז נעול מען
 חנום: שלהיך פדים רמונים עם פלי מגדים כפרים עם נרדים: נרד
 נרפס קנה וקנמון עם כל יעני לבונה מר ואהליות עם כל ראש:
 בשמים: מפין געה באר שיש היים ונוחלים מן לבנוז: עוד: עפון
 ובוני תימן הפחחני יילן בשמין יבא דודי לגעני יאכל פרו מעדיו
 בנתן לגבי אחותי בלה אריתי מורענם בשמי אכלתי יעני עם דבשו:
 שלות יעני עם חלבי אכל רעם שמו ושכלו דחום:
 אני ושנה ובישר קול דודי דופק פתחי לו אחוז רעיתי יונת תפוח

באחד

תחת
 שם
 בן
 אור

ליוולדתך באותו ביום
 ואתה תצא אל הארץ
 אל גנת אדן
 ויהיה הגפן הנעו הרמנים לא ילכו
 עמי נדע שובי שובי השולחיות שובי שובי
 השלחיות כמחלת המהנים מהיפו פעמך בעלות
 השמן ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן שדרך אפנה
 אל חסד המיג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים שני שריך
 עפרים תאומי עביה עוארך כמגדל השן עינך ברכות כחש
 כל שער בת רבים אפך כנגדל הלבנו עופה פני דמשך ראשך
 עליו כדמל ורלת ראשך בארמון מלך אסור ברהטים מה יפית
 ומה עמת אחבה בתענות זאת קומתך דמתה לתמר ושריך
 לאשפלות אמרת אעלה בתמר אחזה בכנטינו ויהיו נא שריך
 כאשפלות והגפן וריח אפך בתענות וחפך כיון הטוב הולך לדודי
 למיטרים דובב שפתי ישנים אפי לדודי ועלי תשוקתו למה דודי
 נעא השדה נלנה בצפרים נשכימה לפרמים נראה אם פרוה הגפן
 פתח הסודר הנעו הרמנים שם אתו את דודי לך הדודאים נתנו
 ריח ועל פתחיו כל מגדים וריחים גם ישנים דודי עפנתי לך מי
 תנך כאח לו יונק שדי אמי אביצאך בחוש אשךך גם לא אשךך
 אנהגך אביצאך אל בית אמי תלמיני אשךך מיינה רקח מעטים
 דמני שבאלו תחת ראשי וימינו תחבקני השבעתי אותם בנות
 דודי שמה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתתפך
 מן האהבה מן המרבל מלך פקודת על ויהי עתה תנבוא עיר דודי

ויהי עתה תנבוא עיר דודי מן המרבל מלך פקודת על ויהי עתה תנבוא עיר דודי

ע כחותם של לכן כחותם
 אול קפאה דשפיה דשפיה
 צות את האהבה ונדרות לאישטפה
 בית באהבה בזה יבזו לו: אחות לנו קטנה
 מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה: אם חומה היא
 טירת כסף ואם דלת היא נעור עליה לוח ארז: אם חומה
 כמגדלת אי הייתו בעינו כמו צאת שלום: בדם היה לשלמה
 על המון נתן את הכתר לנעורים איש יביא בפריו אלק כסף: נדמו
 שלו לפע האלק לך שלמה ומאזנים לנעורים את פרוי: היו שבת בעצם
 חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברח דודו ושלמה לך לעצמו
 לעפר האילות על הרוב בשמים:

איכה

א איכה ישבה ביד העיר רצתי עם היתה כאלמנה רבותי בגים שרתי
 במדינות היתה למי: בכו תכבה בלילה ורימעותה על לחיה אין לה
 מטחם מכל אהביה כל רעה בגדו בה היו לה לאבים: גלתה יהודה
 מענו ומדב עבדה היא ישבה בגים לא מעאה פתח כל הרפיה
 השיגוה בין המערים: דרכי עיון אבלות כבלי צא מועד כל שערה
 שובמין כהנה נאמנים בנותיה נעוטה היא מד לה: היו עריה לראש
 איכה שלו כיהוה הוגה על רב פשעה שוליה הלכו שבי לפני עיר
 ויצא מן בתי עיון כל הדירה היו שדיה כאילים לא מעאו מדעה
 ילכו בלא כח לפני רודף: זכרה יושלם ימי עניה ומדודיה: כל
 נעמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עניה ביד ער ואין עוה לה

747

יתקן בדיק ובעלות חולה כמות ג' והוא נמות עיה כמות כבדי: טומנין מכאוב קומי יוני חסידו די אס
 יתקן מעבור תפול אנהיניו של גמל ולטוריו חס בסוף דין פתאיון כה מפת קרו סימניו טבע אים דכח מן כל
 נחמדיה בדיק על כו:

ויהי ביום ההוא יראה יהוה ודביעה
 בם כל עוצרו דרך הביטוי ודאן אם יש מלאכות
 אשר הונח יהוה ביום חרון אפו ממרום שלה
 כל שיש רשות להגלי השיבצו אחור צדוני שוממה כל -
 קד עול פשעו בידו ישתדלו עליו על עונותיו הנשאל בזה
 ויולא אובל קום: סלה כל אצירו ארבע בקרבו קרא עליו
 בחרו צד דרך ארבע לבתולה בת יהודה: על אלה את צומה עני עני
 מיספי לחק כמלע מנחה משיב נפשו היו בני שוממים כוצר אויב:
 פרשה עין צדיקה אין מנחם לה ענה יהוה לעקב סביביו ערו היתה
 יהוה לנשי מנחהם: עדין הוא יהוה כי פיהו מריתו שמעו נא כל שמע
 ויהו מלאותי בתולתי וכחורו הלכו בשבי: קראת למאהב המיה רמנו
 חזק חקם כמד גיט פי בקשו אבל לנו ישיבו את נפשם: דאה יהוה כי ער
 למע חסד כחו סופך לך בקרבי כי מלך מריתו מחוק שכלה חננה בבת
 יהוה: שלש כשנחה את און מנחם לו כל איבי שמעו דעתו ששלה חנה
 וישתובב אתום קראת ויהי מלך: תבא כל דעתם לפעך ועולל לבן פאס
 סלול לשל כל פשעים רבות אמתו אלפי דין
 יהוה יסב באפו ארץ אתם עין השליך משמים ארץ תפארת יסלול
 ויהוה יסלול ארץ אתם עין השליך משמים ארץ תפארת יסלול

ויהי ביום ההוא יראה יהוה ודביעה בם כל עוצרו דרך הביטוי ודאן אם יש מלאכות אשר הונח יהוה ביום חרון אפו ממרום שלה כל שיש רשות להגלי השיבצו אחור צדוני שוממה כל - קד עול פשעו בידו ישתדלו עליו על עונותיו הנשאל בזה ויולא אובל קום: סלה כל אצירו ארבע בקרבו קרא עליו בחרו צד דרך ארבע לבתולה בת יהודה: על אלה את צומה עני עני מיספי לחק כמלע מנחה משיב נפשו היו בני שוממים כוצר אויב: פרשה עין צדיקה אין מנחם לה ענה יהוה לעקב סביביו ערו היתה יהוה לנשי מנחהם: עדין הוא יהוה כי פיהו מריתו שמעו נא כל שמע ויהו מלאותי בתולתי וכחורו הלכו בשבי: קראת למאהב המיה רמנו חזק חקם כמד גיט פי בקשו אבל לנו ישיבו את נפשם: דאה יהוה כי ער למע חסד כחו סופך לך בקרבי כי מלך מריתו מחוק שכלה חננה בבת יהוה: שלש כשנחה את און מנחם לו כל איבי שמעו דעתו ששלה חנה וישתובב אתום קראת ויהי מלך: תבא כל דעתם לפעך ועולל לבן פאס סלול לשל כל פשעים רבות אמתו אלפי דין יהוה יסב באפו ארץ אתם עין השליך משמים ארץ תפארת יסלול ויהוה יסלול ארץ אתם עין השליך משמים ארץ תפארת יסלול

בית
באש להב
לחמדי עליון פאה
ישראל בלעבל ארמנות
ויומם בגו שבו שדות מעדן שפה יהוה
אפו מלך וכו' : ונח ארץ מזבחו נאר מקו
ארמנותיה קול נתנו בלית יהוה ביתם מועד
פת עיון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל החמה
טבעו בארץ שעריה אבד וסובר בריהיה מלכה וש
תודה גם נביאיה לא מעאו חיון מוהה : ישבו לאהאן
העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת
כלו ברמעות עני חמר מיון מעי נשפך לארץ ככדי על שבר בת
בעטף עולל ויונק ברחובות קריה : לאמתם יאמרו איה דגו ויין
בהתעטפם כחלל ברחובות עיר בהשתפך נפשם אל חוק אמתם :
מה אשודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוח לך ואנחמך בתולת
בת עיון כגדול בית שבדך מי ירפאלך : נביאך חיו לך שוא ותפל
ולאגלו על עונך להשיב שביתך ויחיו לך משאות שוא ומדופים :
כפקו עליך כפיה כל עבדי ירדך שדקו וינעו ראשם על בת ירושלם
הזאת העיר שיאמרו כלית יופי משוש לכל הארץ : פעו עליך פוהם
כל איבך שדקו ויחרקו שן אמרו בלעט אך יה היוט שקו ויטהו מיצאט
יאצנו עשה יהוה באשר יפס בעע אמרוט אשר עוה מימי קדם
הדם ולא חמל וישכח עליך אויב הים קדן עליך : יעען לבס אל

אשודך
שביתך

א 41

בתיולת כבסיך ירושלם בעיר בועלת כל חומותי כבוד הסגיר ביד ויהי שבי חומתונג ביניבוק
ויבן של יישל שמרי ארוכה חמתכת : לא חמלת ברוק עבולת הרגת :

א

ארני חומת צד עיון הוה
 אלוהים פה עיניך קומי רני בליל לראש
 פני ארני שאי אלו כפיך על נפש של לך העפוש
 חפוש דאה יהוה והביטה למי עוללת פה אם תא
 עלה טפוחים אם יהרג במיקדש ארני פהו תביא שפ
 צד היך בתולת זכחתי כפלו בחורב הדגת ביום אפך
 תקרה כיום מועד מגור במסביב ולא היה ביום אף יהוה
 אשר טפחת ורבותו ארני בלם

אני הגבר ראה עני בשגט ערדתי: ארני נהג וליך השך ולא אור
 אף ב ישוב יהפך ידו כל היום בלה צעדי ועודי שגד עעכמות
 פנה עלי ויהי ראשית לאח: במה שפלים הושיבני במית עולם
 גור פניו אלא אטא הגביד מישת: גם פה איעק ואשוע שתם תפלות
 גור דרני בגיית נתיבתי עוה: רוב ארבה הוא לו ארית במסתרים
 דרני סודי ויפשוהו שמעו שומם: דרך קשתו ייעיבני כמתיא לחץ
 הביא בל יחול צד אשפות: הידני שחוק לכל עמי נעונום כל היום
 השביעני בגד דרים הרופ לענה: ורגס פח עץ שני הלפני שני באפך

ותדעו ששילם נפשי נשית טובה ואמר אבד נעמי ותחלתני מיהוה
 דרני פניו ומדיל לענה וראשי יכוד תצבור ותשיח עלי נפשי
 ואל תשכח אל לב עלים אוחיל: חסדי יהוה פ לא תמט כי לא רחמינו
 אלוהים רבה אפוסתך: הלך יהוה אמרה נפשי עלפן אוחיל
 ואל תשכחן חסדי יהוה רב ויחיל ורובם להשוועת יחון
 ואל תשכחן חסדי יהוה רב ויחיל ורובם להשוועת יחון
 ואל תשכחן חסדי יהוה רב ויחיל ורובם להשוועת יחון

בְּיָמֵי חֶסֶד לֵךְ: כִּי לֹא עָטָה
תַּחַת רַגְלֶיךָ כָּל אֶרֶץ אֵרֶץ: לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט
עוֹת אֲדָם בְּרִיבּוֹ אֲדָעִי לֹא רָאִהּ: מִי זֶה אָמַר וְיִתְּהִי
עָלָיו לֹא תִנָּא הִרְעוֹתָ הַטּוֹב: מִדֵּי תִאֲוֹנָא אֲדָם
וְאָן: נַחֲפֵשֶׁה דְרַבִּינָא וְנַחֲקֵרָה וְנִשְׁוֹבָה עַד יְהוָה: נִשְׁא
פִּיִּי אֵל אֵל בְּשָׂמַיִם: נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמִדְרִינָא אֲתָנָה לֹא מִלְחָת:
וְנִבְאָרְךָ וְנִרְפָּעֵהּ הִרְגַת לֹא חֲמִלָת: סְפוֹתָהּ בְּעַד לֵךְ מִעֲבוֹר
חַי וּמֵאוֹס תִּשְׁוִימוֹנוּ בְּקִרְבַּת הָעַמִּים: עֵנִי עֵנִי פִיהֶם כָּל
אֲנִי בִינֵנוּ: פָּחַד וּפְחֹתָהּ הִיָּה לָנוּ הִשְׁאֹת וְהַשְׁבָּר: פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדֵּי עֵינֵי
עַל שִׁבְרֵי בֵּת עַמִּי: עֵינֵי נִצְרָה וְלֹא תִרְמָה מֵאִין הַפְּגוֹת: עַד יִשְׁקֹף
וְיִרְאֵה יְהוָה מִשְׁכָּלֵי: עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשׁוֹ מִמַּל בְּנוֹת עִירֵי: עַד
עַד וְנִכְעַפּוֹי אִיבֵי חֲנָס: עֲמַתָּו בְּבוֹר הַיֵּי וְיִדּוּ אֲבוֹ בֵּי: עַפּוֹ מַיִם
עַל רֵאשֵׁי אֲמִדוֹת נִצְרָתֵי: קִלְאוֹת שִׁמְךָ יְהוָה מִבוֹר תַּחֲתוֹת:
קוֹלוֹ שִׁמְעָה אֵל תִּעֲלֵם אִזְכֹּךְ לְרִחְמוֹתֵי לִשְׁוֹ עֲרֵי: קִרְבַּת בְּיוֹם אֲקִדְאָךְ
אֲמַרְתָּ אֵל תִּירָא: רַבּוֹת אֲדָעִי רִיבֵי נַפְשׁוֹ גְּאֵלֹת חַיִּי: רֵא אִתָּנָה יְהוָה
עוֹתָתֵי שְׁפֹטָה מִשְׁפָּטֵי: רֵא אִתָּנָה כָּל נַקְמָתָם כָּל מַחֲשַׁבּוֹתָם לִי:
שְׂמֵת חֲרַפְתָּם יְהוָה כָּל מַחֲשַׁבּוֹתָם עָלָי: שְׁפוֹתֵי קַמִּי הִגְדוֹנָם עַל כָּל
הַיּוֹם: שַׁבְּתָם וּקִימָתָם הַבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינָתָם: תִּשְׁיֵב לָהֶם גְּמוֹל יְהוָה
כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵי הֶם: תִּתֵּן לָהֶם מִגְּדַת לֵב תִּאֲלֹתֶךָ לָהֶם: תִּירְדֶּךָ בְּאֶרֶץ
וְתִשְׁמִידָם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה:
אִיבָה יוֹעַם יִהְיֶה שִׁמְעָה הַכְּתָם הַפּוֹב תִּשְׁתַּפְּלֵנוּ אֲבָעִי קִישׁ בְּרֵאשׁ
כָּל חוֹיֵנוֹת: בְּעֵי עֵיוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֵלָאִים בְּפִי אִיבָה נַחֲשָׁבוּ לְנַבְל
חֲרֵשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹעַר: גַּם תִּנְעֵן חֲלֵעוֹ שֵׁךְ הַנִּיקוֹן גְּרִיחָן בֵּת עַמִּי

בְּיָמֵי חֶסֶד לֵךְ: כִּי לֹא עָטָה

שד הסדסים לרני
 מאכלכם נאות משתובם אש...
 אשר כגלכם וחיבתכם אה ראשו למלך: ויאמר דניאל אל ה...
 מנחשיר הסדסים על דניאל חמה מישראל ועזריה: גם נא את עבדיך
 ימים עשרה ויתנו לנו מז הזה עים ונאכלה ומים ונשתה: ויראו לפניך
 מראינו ומדא: הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה
 עשה עם עבדיך: וישמע להם לדבר הזה ונפס ימים עשרה ומקצת
 ימים עש יה נראה מראיהם טוב וכריאוי בשר מן הילדים
 האכלים את פתבג המלך: ויהי המלצר נשא את פתבגם ויון משתיהם
 וסנו להם רקענים: והילדים האלה ארבעתם ניד להם האלה מדע
 והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון חלמות: ולמקצת
 הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שך הסדסים לפני נבוכדנצר
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה משאל ועזריה
 ויעמדו לפני המלך: וכל דבר חכמת בינה אשר בקשמהם המלך
 ימיצתם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו
 ויהי דניאל עד שנה אחת לכורש המלך: וישעט שתים
 למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות ותופעם רוחו ושנתו
 נהיתה עליו: ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולא שפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ויאמר להם
 המלך חלום חלמתו ותפעם רוחו לדעת את החלום: וידבר הכשדים
 למלך ארמיות מלכא לעלמיז חיי אמר חלמת לעבדיך ופסדא נהווא:

מן ושיה ועל וכלביון בטטאק...
 חלום ופסדא נהווא...

וּפְשֵׁרָהּ הוּא מִן הַמִּי
בִּלְתָּן וְנִבְלָבָה וְיִשְׂרָאֵל
עַתָּה תַעֲזֹב וְאֵלֶיךָ מִלְכָּא
מִלְכָּא וְאֵמַר מִן יַעֲיֵב יִלְעָא
דִּי עֵדְנָא אַתְּעֹז יִבְנֵן
דִּי אִידֵּא מִנֵּי מִלְכָּא דִּי
הוּן חִלְמִיא לֹא תִהוּר עֹנֵנֵי
הוּרָה הִיא דְתַבְּזֵן וְכִי
כְדִבָּה וְשִׁחִיטָה הַזְמִינֵן
לְמֵאמַר קְדָמִי עַד דִּי
עֵדְנָא יִשְׁתַּנָּא לְהוּן
חִלְמִיא אֲמַר לִי וְאֵי
דִּי פְשֵׁרָהּ תִּהְיוּנֵי
עַתָּה פְשֵׁרָהּ קָדָם
מִלְכָּא וְאֵמַר לֹא
אִיזֵר אֲנִישׁ עַל יְבִשְׁתָּא
דִּי מִלְכָּא וְכִלְאֵי חוּזָה
כֹּל קָבֵל דִּי כֹּל מִלֵּךְ
רַב וְשִׁלִּיט מִלָּה כְדִבָּה
לֹא שְׂאִיל לְכֹל חֲרָסָם
וְאִשְׁפָּ וְכִשְׂרֵי וְכִלְתָּהּ
דִּי מִלְכָּא שְׂמִיל קִירָה
וְאִחֲרֵן לֹא אִיזֵר דִּי
יְחֹנֵנֵי קָדָם מִלְכָּה
לְהוּן אֵלֶיךָ דִּי מְדוּרָהוּן
עִם בְּשֵׂרָא לֹא אִיזֵר
דִּי קָבֵל דִּי עַתָּה מִלְכָּא
בְּנֵי יִקְעֵן שְׂמִיא וְאֵמַר
לְהוּבְרָה לְכֹל חֲכִימֵי
בְּבֵל וְדִנְיָא לְהוּבְרָה
לְהוּבְרָה לְהוּבְרָה לְהוּבְרָה
בְּאִיזֵן דִּינִי אֵל הוֹרֵיב
עֵטָא וְטַעַם לְאִרְיוֹן
רַב עֲבָדִי דִּי מִלְכָּא
דִּי נִפְקֵן לְקַטְרֵי חֲכִימֵי
בְּבֵל עֵנֵה אֵמַר לְאִרְיוֹן
שְׁלִיטָא דִּי מִלְכָּא עַל
מָה דִּתָּא מִחֲחֻצְפָּה
מִן קָדָם מִלְכָּא אִלִּין
מִלְכָּא הוּדַע אִרְיוֹן
לְדִנְיָא לְדִנְיָא לְדִנְיָא
עַל זִבְעָה מִן מִלְכָּא
דִּי זִבְעָן לֵה וּפְשֵׁרָה
לְהוּזִיָּה לְמִלְכָּא אִרְיוֹן
דִּנְיָא לְבִיתֵיהּ אִזֵּל
וְהִתְנַעַה מִיִּשְׂרָאֵל
וְעִזְרִיָּה חֲבֵרָהּ
מִלְכָּא הוּדַע זִרְחִיָּין
לְמִכְנָעָה מִן קָדָם
אֵלֵה שְׂמִיא עַל לִרְיָה
דִּי לֹא יְהוּבְרָה
דִּינְיָא לְחֲבֵרָה עִם
שְׂאֵר חֲכִימֵי בְּבֵל
אִיזֵר לְדִנְיָא בְּחֻזָּא
דִּי לִילִיָּא רִזְאֵל גְּלוּ
אִרְיוֹן דִּנְיָא מִן
לְאֵלֵה שְׂמִיא עַתָּה
דִּנְיָא וְאֵמַר לְהוּזָּא
שְׂמִיא דִּי אֵלֵהָ מִבְּרֵךְ
מִן עֲלֵמָא וְעַד
עֲלֵמָא דִּי חֲפִמָּתָא
וְנִשְׁרֻטָּה דִּילָהּ הוּזָּא
וְהוּזָּא מִיָּה שְׂנָא
עֲדֵינָא וְזִמְנָא

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ישעיהו
ישעיהו
כז

מדענה

מִן מִלְכָּא דִּי חֲפִמָּתָא וְנִשְׁרֻטָּה דִּילָהּ הוּזָּא וְהוּזָּא מִיָּה שְׂנָא עֲדֵינָא וְזִמְנָא

לא השתדלתי
אריבא דסוד דהוה
אלה שמיא מלכותא חספה וחקרא יהב לך ובעל די דאריב
בנ אדנשא חיות כרא ועף שמיא יהב בידך והשילטוך בכלהון אנתון
הוא ראשה ויהבא וכתרך תקום מלכו אחרי ארע מנך ומלכו
תליתיא אחרי די פושא די תשלט בכל ארעא ומלכו רביעיה תהוי
תקיפה פפידלא כל קבל די פדולא מהדוך והשל כולא וכפר זלא די במ
מדענ כל אילין תדוך ותדע ודויה חזיתה רגליא דאעבעתא מנהון חסף
די פחור ומנהון פדול מלכו פליגה תהוי ומן נעבתא די פדולא להוא סה
כל קבל די חזיתה פדולא מערב בחסף טינא דאעבעתא רגליא מנהון
פדול ומנהון חסף מן קעת מלכותא תהוי תקיפה ומנה תהוא תליתיה
די חזיתה פדולא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אדנשא
זלא להון דבקון דנה עם דנה הא כלוי פדולא לא מתערב עם חספה
ובומהון די מלביא אינון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחב
ומלכותה לעם אחין לא תשתכך תדוך ותסיף כל אלון מלכותא והיא
תקום לעלמיה כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידך
והדוקת פדולא נחשא חספה בספא ודהבא אלה רב הווע למלכאמה
די להוא אחרי דנה ויעיב חלמא ומיהימן פשדה
באדין מלכא נכודנער כפל על אנפוהי ולדינאל סגד ומנה וניחוחין
אמר לנסבה לה ענה מלכא לדינאל ואמר מן קשט די אלהבון הוא
אלה אלהין ומדא מלכין וגלה רזון די יכלת למגלא דיא דנה אהן
מלכא לדינאל רבי ומתנן רבדון שגיאן יהב לה והשלמה על כל
מדינת פבל ורבסגנן על כל חפמיא בכל ודינאל בעא מן מלכא

והי
תהי גבון פליגה תקיפה בטר אריבא מלכותא בדין דנדין תשנא אנפוהי בדיגשין ענכוכי קיפישו
וי זוכין דנדין חספה של ויטון דקי

אהיה אדני מטות על
 חיות ברא להוא מדיך ועשבת
 מעבדך ושבעה עבדך וכלתך
 על אבילות אנשא ולמן די יעבא אנשה ו
 ד שיהו די אילנא בלכותך לך קימא מז די
 הו מלנא מלכי שפר עליך והטון ^{כס} כס
 הו תהוה ארכה לשלותך בלא מטא ^{כס} כס
 לקערה חזן תרי עשר על היכל מלכות די בכל
 מלנא ואמר הלא דא היא בכל רבתא די אנה בניתה
 בו שוקף חסע וליקד ^{כס} חסע ^{כס} חסע עת מלתא בלמא קלמן שמיא
 אמרין נבבדנך מלנא מלכותא ערות ממך ומן אנשא לך
 רון עם חיות ברא מדיך שבעה כותבין לך יטעמוא שבעה עבדן
 חלפון עלך שר די תטיע די שביט עליה במלכות אנשא ולמן די יעבא
 אנשה: בה שעתא מלתא שפת על נבוכדנעס ומן אנשא מדיך ועשבת
 בתרין יאכל ומסל שמיא גשמייה יעטבע ער די שעה כנשרי דבא
 וטפרוהי בעפרין ולקעת וימיה אנה נבוכדנעס ער
 שמיא נפלת ומנדי ער עלי יתעב ולעליה בדת ולהי עלמא שבת
 דת שלטניה שלטן עלם ומלכותיה עם דדמר וכל דארי ארעא
 חשיבין ומעביה עבד במל שמיא ודארי ארעא לא יתעב די
 יאמר לה מיה עבדות: בה זמנא מנדי ער יתעב עלתך
 שוב על וליה דברי הדבכני בעון ועל מלכות התקנת
 ה: ה: ה: נבוכדנעס משבח ומחזק ומחזק לבין
 והו שיהו ואתה ניה דין ודימה לבי ^{כס} כס

בלשא
 אלהים מלך שנתה בלשא
 הנה יהי הנפק נכסד נעל אבות
 מלכות ורבינו שנתה ולחנה
 מן הנה יהי בית אלהיה בירושלם ואשתיו
 שנתה ולחנה: אשתיו חמרא ושכחול אלהי
 חמרא אעא ואבנא: בה שעתה נפקו אעבשו
 מלכותא על גירא די כנל היכלא די מלכא ומלכא
 חתבה: ארין מלכא זוהי שנהו ורענהי כה לונק וקטנה
 משתין וארבתיה דא לדא נקשן: קרא מלכא בחיל להעלה
 פשהיא ורביא ענה מלכא ואמרי לחכימי פבל די כל אנש ורין
 כתבה דנה ופשהי יחונתי אלגנא ולבש והמונכא די דהבא על
 חלתו במלכותא שלש: ארין עללון כל חכמי מלכא ולא
 כהלון כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא: ארין מלכא בלשא
 שנה מתנהל ויהי שנתן עלוהו ורבינו משנת שין: מלכא
 לקבל מלו מלכא ורבינו לבית משתיה עללת ענת מלכתא דאמת
 מלכא לעלמין חיו אל יבהלך רעין ריון אל ישנתו: איתו גבר
 במלכותך די רוח אלהין קדישין בה ובזמני אפון מהירו ושכלתנו
 וחכמה בחכמת אלהין השתכחות פה ומלכא נכסד נעל אבון
 די למון אשפון פשהיאון גרין הקימה אבון מלכא: כל
 חירו ומטי עושכלתנו מפשהי חלמין וחמוית אחו ורין
 השתכחות פה גרין אל די מלכא שם שמוך בלשא
 ורין

כי יבא יום ויהי טובא דנ
 ולא כהלין פשר מלכא להחזיר אתה ש
 פשרין למפשר וקטרין למשדא בעון
 להור עותני ארגונא תלכש המינכא
 במלכותא תשלט:

אזאמר קדם מלכא מתנתך לך להון
 למלכותא וקדם למלכא ופשרא אהור ענה: אנתה מלכא
 מלכותא רבנא וקרא אהור לא יהב לבכוד עני
 ותאלי יהב לה כל שממלא אמיא ולישניא הורא עני
 קדמוהי די הור עבא הור קבל די הור עבא הור
 עבא הור מרס ודי הור עבא הור משפ: וכו' ב גה דוחה תקפת
 להוריה הנחת בין כרסא מלכותיה ויקלה הערין מנה: ומן בני אנשא
 ערין ולבכה עם חיונא שר ונת ערין א מדיר ע עבא כותורין
 יעמנה ומכל שמיא גמיה יעכע ערין ויערין שלונ
 עלוא במלכות אנשא ומן עני עבא יקום עליו
 כל שאני לא השפלות לבין כל די כל דנה ויען
 שמיא הור וממת ולמנשי ביתנה הימין קדימין
 שילוק ולהטך חמרא סגין סגון ולאלהי בספא
 פאלא אשא ואבשא די לא הדין ולא שמעין ולא
 ולא לא די נשמתך ברה וכל אהורין לה לא חידת:

די רוח זלקין בק בתל דין דמס קייטין שליט אלכא עילק בתל דין כסול

פרייה מלכותך ויהי בולמו יוסף
 מלכשו לרצאל ארצונא והמונלא די
 עלוהי די להווא שלוט תלתא במלכותא: בה
 א פשו דא
 פלגה חסיפ
 די יא קבל מלכותא כפר שעין שותין ות
 על מלכותא לאה שורפניא מזה וע
 כל מלכותא ותלא משהו סרכין תלתא די עאל חו
 ארצונא חסין יהבין להון שעמא ומלכא לאלהו כזק
 ארצונא על מלכותא שורפניא כל קבל די
 שיהו להו קמיהו על כל מלכותא: ארין סרכין
 ארצונא פניא: אלה לה שמהו לרצאל חסין מלכותא ומ
 על ושמהו: שמהו כל קבל די מהמן הוא ומל של
 ארצונא לאה: שמהו עלוהי: ארין צבר יא אלה אמרין די לא
 משהו לרצאל דינה כל עלה להן השכונא עלוהי בדת אלהו:
 ארצונא רפניא אלה הרצשו על מלכותא וכו אמרין לה
 על ארין חיו: ארעמן כל סרמ מלכותא סגניא
 די בר יא ופחותא לקימה קים מלכא לתקפה
 בעא בעומז כל אלה אנש עד יומין תלותן להן
 תרמא לגב אריותא: בען פלכא ותקים אמרא ותרישם
 לה שניא בדת מדי ופרס די לא תעדיא: כל קבל דינה

מלכא

די יא קבל מלכותא חסין לקימה קים מלכא לתקפה בעא בעומז כל אלה אנש עד יומין תלותן להן תרמא לגב אריותא: בען פלכא ותקים אמרא ותרישם לה שניא בדת מדי ופרס די לא תעדיא: כל קבל דינה

עלתה ויש לך אשה
 דין גבריא ארץ הדגשן והשכחן לדניאל
 בארץ קרבן ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא
 אמת וכל אנש דו יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין ונתון
 מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא
 סא פדת מדוי ופרט דו לא תעריא בארץ עט ואמרין קדם מלכא
 גניאל דו מן פנ גלותא דו יהודי לא שם עליך מלכא טעם ועל
 פדא דו די שמת וימנין ולתה ביומא בעה צטותה
 מלכא כדו מלחא שמע שגיא פאש עלוהו ועל דניאל שם כל
 לשיבותיה וער מעלו שמשא הוא משתדר לה עלותה
 בארץ גבריא ארץ הדגשן על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא
 דת למדי ופרט דו כל אסר וקום דו מלכא יה קום לא לה שניה
 מלכא אמר ווייתון לדניאל וימו לגבא דו אריותא ענה מלכא
 ואמר לדניאל אלהך דו אנתה פלח לה בתדירא הוא ישות
 אבן חיה ושמיית על פסגא וחחמא מלכא בעיקותיה
 צרבנוהי דו לא תשנא עבו צדיאלו ארין אול מלכא
 חות ודהון לא העל קדמוהי ושנתה נידת עלוהי בארץ
 ספר פרא יקום סגנת וכוונתה לה לגבא דו ארין
 חותה לגבא לדניאל בקל עעב דען ענה מלכא
 עבר אלתה סא אלהך דו אנתה פלח לה
 באריותא ענה מלכא

מלאכה
השבתה

בדור ממנה ששגגה ולי נאל אמר לו
דין מן גפא וכל חבל לא ושתתכח בה די המון בארון
היתנו גבריא אלך די אכלו קרעוהו די דניאל ולגוב אריו
פניהו ונשיהו ואלא מטול לאר עית גבא עד די שלטון בהון אר
עמיהון הדיקון: בארין דריוש כלפא לכל עממיה אמיא גליט
די ארין בכל ארעא שלמכון ושגא: מן קרמני שום טעם די בכל של
מלכותיהו דא עין ודחלון מן קרם אלהה די דניאל די הוא אלהא
וקים לעלמין ומלכותיה די לא תתחבל ושלטניה עד סופא: משיב ומי
ועבר ארעו ותמהו בשמיא ובארעא די שויב לדניאל מן יד אריות
ודניאל דנה העלה במלכות דריוש ובמלכות פורש פרסיה:
בשנת חזיה לבלא שער מלך בכל דניאל הלם חיה וחזו ראשה על כי
משפיה בארין חלמא כתב ראש מלך אמר: ענה דניאל ואמר חיה
הוית בחזו עמ לליא וארו ארבע רוחי שמיא מגוחו לי מארביא: וארבע
חיה רבדבו סלקו מן ימא שנין דא מן רא: קרמיתא באריו וגיפין די
נשר לה חיה הוית עד די מריטו גפיה ונשילת מן ארעא ועל רגלין בארש
וקימית ולבב אנשיהו לה: וארו חיות אמרו תענה דימיה לויב ולשטר
חיה קימית ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי אשר
שמיא: בארד דנה חיה הויתו ארו אחרי כנמד ולה גפין ארבע די עוף על
גב די וארבעה ראשין לחיותא ושלטון יהיב לה: בארד דנה חיה הוית
בחזו לילי: וארו חיה רביעיה דחילה דאומיתע ותקיפא יתירא שנין
די פדל לה רביעין אכלה ומדיקה ושאר אברגליה דפסא והיא מש

כתב
דין
פרסיה

במיא בתל ועל אמות פושגן מן קרמני שום טעם די כלדין שלטון וכו' שלטון וכו'
כדין בשנת חיה עד משתכל עני שמיא: הוקימית כדן קרמיתא ושלא קרמיתא זכרד

עבד הגדול וממנו
 על התמיד בפשעותיו
 ואשמעה אחרי קרוש מדבר ואמר
 דבר עד מתי החזון התמיד והפשע שנים
 ואמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש
 קרובי אתי אני רביאל את החזון ואבקשה
 פמדה אה גבר: ואשמע קול אדם בין אולי
 אל הבן להלוי את המרה: ויבא אל עמדו ובסוף
 פסע ויאמר אלי הבן בן אדם כי לכתבן החזון
 נדחמותי על פני ארעה ויגעני העממיני על עממיני: והוא
 את אשר יהיה באחריות הגעם פילמטער קץ: האל אשר
 על הקדושים מלפי מדוי ופרס: והעפיד השעיר מלך יון והקדו
 מה אשר בן עינו הוא המלך הראשון והנשפרת והנמסר
 ובעתותיה ארבע מלכות מגוי יעמיתה ולא צבחו ונבא הדין
 מלכותם שהתם הפשעים יעמד מלך ערפנים ומבין חידות: ועני
 במו ולא בלתי יעמיתה והעליה ועשה והשחית יעומים
 ועם קדושים וכלן והעליה מרמה בידו ולבבו וגויל ובשלה
 ושחית רבים יעמיו ובאפס יי ישבר: ומראה הערב
 חלקן ויחזקו סתם החזון כי לימים ימים ימים
 ויחזקו סתם החזון כי לימים ימים ימים

פ' ג' דין ויטעל חודש פמקען הודים קד של וכד' י' ימים לט'

... אשר היו צדי
ירושלם שבעים שנה ואת
והחננים בעים השק ואפר ואתפל
אפס אלנו האל הגדול והנורא שבד הפו
מעונתי חטאת ועינו והר שענו ומלדע
הא שמענוהו שברוך הנביאם אשר דברו
ואבתנו האל עם הארץ לך ארצי העדיקה
לאיש יהודה ולישבי ארצותיה ואלה
הארעות אשר היו חתם שם במשם אשר מעל
הפנים למלכים ולשריבו האבות אשר חטאו לך
הרחמים והם חתמו כרתו בו ולא שמעו בקול יהוה
בתורתיו אשר נהו לפניו עברו הנביאים וכל ישראל
את תורתו וסוד לבית שמוע בקולך ותהי עלינו האלה והשב
אשר בתורת משה עבד האלקים כיהנו ויקם את דבר
אשר דבר עלינו ועל שפסונו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה
אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר עשית בירושלם כאשר
נעבדת משה את כל הלענה הזאת צאה עלינו ולא תליס את פני
יהוה אלהינו לשוב מעצנו ולהשביל באמתך וישקך יהוה עלה עו
ויביאה עלינו כי עדיק יהוה אלהינו על כל מי ישיך אשר עשה לא
שמונו בך וצרה ארצי אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים

ביד

למאות כול ש... ובהרעות האל הגדול והנורא בדרך ואתפללה
בשנת הפנים ב... ירושלים ואלה סליחות בדרך הרחמים ואתה קד חס יוד בחד של כישור עת
ובל ישרו מחזיקים מקטיריים ויחזו

תלבוזא אל המלך
 סריס המלך שמד המלך
 ראייה ותלקח אסתר אל המלך
 ש העשירי הוא חרש טבת בשנת
 מן את אסתר מכל הנשים ותשא אחר ההלך
 ס כתר מלכות בראשה וימליכה
 ג' וללכל שרין ועבדין את משתה אשר היתה
 מן משאת פני המלך ובהן אסתר וכל המדב
 מלך אין אסתר מנת מולדתה כי לא ידעו ש
 זאת מאמר מרדכי אסתר עשה באשר נאמר באמנה
 אים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קנה בנתחומי ש
 מלך משמרי הסף ובקשו לשלח קרביץ או שורוש
 הדבר למרדכי ויאמר לאסתר המלכה ותאמר אל המלך
 בשם מרדכי ובקש הרב וימצא ויתלו שניהם על עץ השתב
 בספר דברי הימים לפני המלך
 אחר הדברים האלה גל המלך או שורוש את המלך בזה המזל
 האנג' וישא אוח וישם את כסאו מעל כל השמים וישב אוח ויכל
 עבדי המלך אשר בשער המלך ברעם ומשם יצא המלך אל
 לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמר מרדכי אל המלך

שנת ה'תש"ח
 בבל מלכות אהשור
 בשנת שתיים עשרה למלך אה
 ומוחזק ש' לחי' ש' שנים
 ויאמר המלך למלך אהשור
 כל העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שטח
 המלך אינם עשים ולמלך אהשור להציוס: אם
 לאפרם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול עליהם
 להביא אל בני המלך: ויאמר המלך את טבעתו מעל ידו
 המלך האהשור עיר יהודים: ויאמר המלך להמך הכסף
 והעם לעשותו כטוב בעיניך: ויקראו ספריו המלך בחדש
 בשלושה עשר יום בו יפתח בכל אשר ענה המלך אל אחשור
 המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה
 ומדינה ככתבה ועם ועם כל שונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
 בטענת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרעים אל כל מדינות המלך
 להשיבם להרג ולאפר את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ציוג
 אחד בשלושה עשר לחי' ש' שעם עשר הוא חריש ארר ושולם לבז:
 פתישגן הסתב להטנו דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות
 ששים ליום הזה יהרעים יעאו וחופים ביד המלך והדת נטנה

ויאמר המלך למלך אהשור
 כל העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שטח
 המלך אינם עשים ולמלך אהשור להציוס: אם
 לאפרם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול עליהם
 להביא אל בני המלך: ויאמר המלך את טבעתו מעל ידו
 המלך האהשור עיר יהודים: ויאמר המלך להמך הכסף
 והעם לעשותו כטוב בעיניך: ויקראו ספריו המלך בחדש
 בשלושה עשר יום בו יפתח בכל אשר ענה המלך אל אחשור
 המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה
 ומדינה ככתבה ועם ועם כל שונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
 בטענת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרעים אל כל מדינות המלך
 להשיבם להרג ולאפר את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ציוג
 אחד בשלושה עשר לחי' ש' שעם עשר הוא חריש ארר ושולם לבז:
 פתישגן הסתב להטנו דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות
 ששים ליום הזה יהרעים יעאו וחופים ביד המלך והדת נטנה

...ה מקומו
 ...שון ואפי
 ...לה ונתחלה
 ...מלך אשר העמיד לפניה ותעשה
 ...אל מרדכי אל החובה
 ...את כל אשר קנהו ואת פלטיה
 ...לשקול אל גנזי המלך ביהודים לאבדים: ואת
 ...לשמוע להשמדם נתנו לו להראות את אסתו
 ...אל המלך להוסיף לו ולבקש מלפניו על
 ...את רבי אסתר את רבי מרדכי ונתאמר אסתו להתך
 ...אל מרדכי: כל עבדי המלך ונעמי צוה המלך ויעים אשר כל
 ...אל המלך יבוא אל המלך ויער הפעמית אשר לא יקרא
 ...אל המלך את שרביט ההג והיו
 ...לבו א אל המלך שלושים יום: ויצדו למרדכי את
 ...אסתר

ויאמר מרדכי בילה שוב אל אסתר אל תדמי כנפשי המלכות המלך
 ...אם החרש תחרושי בעתה דאת רוח והעלה יעמוד
 ...ואת אחר ואת אבות אביך ואת בניו ומי ידע אם לעת בוא
 ...אסתר ותאמר אסתו להשיב אל מרדכי: לך כעם את כל היהו

... ויבן
...
... פתח פתח הלב
... מראה הן בן ויש
... אסתר והיא בראש השנה
... ומה שכתב על דוד המלך
... המלך טוב עיני המלך והמלך אל האשה
... המלך כבודו ויהי עשותו את דברי אסתר ויהי
... הנשמה אשר גשמה אסתר ויאמר המלך לאסתר
... ויאמר המלך ומה בקשתיך עד חצי המלכות
... ותאמר אסתר וקשתיך אם מצאתי חן בעיני המלך
... טוב לך ואלו עשות את בקשתי ויהי המלך והוא
... המלך אשר אסתר אעשה להם ומיחר אעשה בדברי המלך ויהי
... ההוא שכל המלכות לב וכר את המן את מלכו כי בשער המלך והוא
... ולא זע מינו ומלא המן על מראה המן ויתחזק המן ויהי אלהים
... ויהי את אהבין ואני יהי אשתי ויעפר להם המן את כבוד
... ויהי בן ויהי בן גדלו המלך ואת אשר בשאן על השמים
... המלך ויאמר המן אף לאהבי את אסתר המלכה עד המלך
... ויהי אתה אשר עשית כי אם אותי וכן למיחר אע קריתך עד
... המלך וכל זה אעשה לך מכל עת אשר אני ויהי אסתר המלכה

וּנְשַׁב שְׁסָ גַיִם שְׁלֹשָׁה וּבְיָמֵינוּ
 בְּפִתְאֹהֵינוּ עַל יַד מַרְמָזֵינוּ
 וְנִמְחָם יוֹדֵב בֶּן יִשְׂעָק וְעַד יְהוֹדֵב
 וּפְתַח כָּל הַמִּשְׁקָל בַּעֲתָהּ הָיָה

הַקְרִיבוּ עֹלוֹת לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּם שְׁנַיִם עָשָׂר
 תְּשַׁעִּים וְשֵׁשׁ כַּשֵּׁים שְׁנַעִים וְשִׁבְעָה עֶפְרַיִם חֲטָא
 עֹלָה לַיהוָה וַיִּזְנוּ אֶת דַּוִּי הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שָׂדֵר פְּנֵי הַר
 עַבְדֵי הַהָר וּנְשָׂאוּ אֶת הָעַם וְאֶת בֵּית הָאֱלֹהִים וּכְכֹלֹת אֵל
 הַשָּׁרִים לֵאמֹר לֹא נִבְדַּל הָעַם יִשְׂרָאֵל וְהַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם
 בְּתַעֲבֹתֵיהֶם לִכְנַעַנֵי הַחֹתִי הַפְּרָזִי הַיְבוּסִי הָעַמֹּנִי הַמִּדְיָנִי
 בִּישְׂאֹו מִבְּנֵי הָעַם לְהָם וּלְבְנֵיהֶם וְהַתְּעַרְבוּ דָעָה הַקּוֹשֵׁת
 וַיִּד הַשָּׂרִים וְהַסְּגָרִים הַיִּתְּבֵם בְּמַעֲלָהוֹת רֵא שְׁנָה וּכְשִׁנְעֵי
 קָדְעֵי אֶת בְּגָדֵי וּמַעֲלֵי וְאִמְרִיטוּ מִשְׁעַר רֵאשִׁי וְהָקִי
 וְאֵלֵי יִאֲסֹפוּ כָל חָדָר בְּיַד בְּרִי אֱלֹהֵינוּ שְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלֵם
 עַד לְמַנְחַת הָעַרְיָב וּכְמִנְחַת הָעַרְיָב קָמְתֵי מִתַּעֲנֵתִי וּבְקֹר
 וְאִכְרֵעָה עַל כְּרִי וְאִפְרֵשָׁה כְּפִי אֶלִיהוָה אֱלֹהֵי וְהָיָה
 וּכְכֹלֹתֵי לְהַרִים אֱלֹהֵי פֶנֶי אֲלֵיךְ כִּי עֲבֹדְנוּ רָבוּ לְמַעַלְלֵי
 גְדֹלָה עַד לְשָׁמַיִם בְּיַד אֲבוֹתֵנוּ אֲנַחְנוּ בְּאִשְׁמֵי גְדֹלָה
 וּבְעֹטְרֵינוּ כְּתָנוּ אֲנַחְנוּ מַלְכֵינוּ מִלְכֵינוּ בְּיַד מַלְכֵינוּ רָעוֹת
 וּבְצִוָּה וּבְצִוָּת פְּעַם כְּרִיִם הָיָה וְעֹתָה כְּמַעֲלֵי
 הָיָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלוּסָה וְלִי
 עֲבִיטֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְלִתְהַנֵּנוּ מִחַתּוֹת מַעֲלֵי
 לֹא עָבְדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְיִסְרֵנוּ מִחַסְדֵינוּ

לשם השוואת
 לשם השוואת

לשם השוואת
 לשם השוואת

ואלה תורת לנו גדוד ביהודה ובירושלם
 לנו אהרן וזאת כי עבדנו מעותך וזאת
 לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה
 הארץ צורה בתועבתה אשר מלאה נפח
 אהתם ועתה בעותיכם אל תתנו לבניהם ובעתיהם אל
 תבם ולא תרדשו שלמה וטובתם עד עולם למען תחזקו
 את טוב הארץ והרשותם לבבכם עד עולם ואהרן כל הצבא
 מעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשבת
 עונותינו לנו פליטה כזאת הנשוב להפר מעותך
 ונעמך התועבות האלה הלא תאנף בנו עד כלה לאין שארית
 אלהי ישראל עריק אותה כי נשארנו פליטה
 הנשאר לנו באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת
 וכהתזדרנו בבה ומתנפל לפני האלקים נקבעו
 קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה
 בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעירא אל מעלנו
 נביות מעמי הארץ ועתה יש מקרה לנשיא אל
 נביות מית לאהיה לחיות כל נשים ותנוקי כהת
 החורים במצות אלהינו וכתורה יעשה קום כי עליך
 ויקם עירא וישבע את שר
 לעשות כדבר ה' אשר אמר לך ה' וישבעו ויקם עירא
 וישבעו ויקם עירא וישבעו ויקם עירא
 על מעל הצולה ויעבדו קול
 ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו

לשע

יחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו

וע

והאעם אחיה:

ויהיו בני אונם ויהיו

בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: ויהיו בני אונם שמי וייע

ובני שמי נדב ואבושור: ושם אשת אבושור אביהל ותלד לו את

אפיס מוליד
בני

אחזן ואת מוליד: ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בני: ובני

אפיס ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אהלי: ובני ידע אחי שמי יתר

וינתנו וימת יתר לא בני: ובני יונתן פלת ויזא אלה היו בני ירחמאל:

ירחמאל
בני

ולא היה לששן בניס כי אם בנות ולששן עבד מערו ושמו ירחע: ויתן

ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: ועתי תלד את

נתן ונתן הוליד את עבד: ונתן הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עבד:

ועבד הוליד את יחזא ויחזא תלד את עזריה: ועזריה תלד את חלץ

וחלץ הוליד את אלעשה: ואלעשה הוליד את קסמי וקסמי הוליד

את שלום: ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד את אלושמע:

ובני מלכ אחי ירחמאל מישע בכור הוא אבן זוף ובני

מרשה אבן חברון: ובני חברון קרה ותפח ורקס ושמע: ושמע

הוליד את רחם אבן ירחעם ורחם הוליד את שמי: אבן שמי מעון

ומשן אבן בית עז: ושפה פלגש מלכ ילדה את חזן ואת מועא ואת

גזן וחזן הוליד את גז: ובני יחדי רגב וייתם ובישן ופלט ועיפח

ושעף: פלגש מלכ מעבה לדי שבד ואת תרחמה: ותלד שעף אבן

מורמסד את שוא אבן מכנע ואת גבעא ובת כלב עכמה: אלה היו

217

לירחמאל

בני

א

א

א

א

א

א

חצי

והמשנה

להם ונטופתי עבדתי

המשנה הער עבדתי

יש

והפריים ישבו ועבדתי עתים שמעתיים שוכתיים ה'מה הקיפם הבד

מחמת אביו צות רכב: זאלה היו בני הדין אשר נולדו לוי בן צפורה

הבכור אמנו לאחינעם הידרעאלות שני דניאל לאבנאל הכרמלית

השלישי לאבשלום בן מעבה בת תלמי מלך גשור הרביעי אורי

בן חגית: החמישי שפטיה לאבנאל הששון יורעם לעגלה אט

אשתו: ששה נולדו לו בחברון ויולך שבע שנים וששה חן שום

ושלשים ושלש שנה מלך: זאלה נולדו לו ביוזשלים

שמעא ושובב ונתן ושלמה: עמיאל וזבה

ואלו שמעא ואליאלט: ונגה ונפג: זאלה נולדו לו ביוזשלים

תשעה: כל בני ה' מלבד בני נגה ונפג: זאלה נולדו לו ביוזשלים

רחבעם אביה בן אסא בן יהאשפט בנו: ירם בן אחזיהו בנו ואש

בנו: אמעיהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בן חזקיהו בנו מנשה

בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים

השלישי עזקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו עזקיהו בנו

ובני יכניה אשר שאלותאל בנו: ובני רם ופזיה ושטא

הושמע וטביה: ובני פזיה הרביעי ממע: ובני משה

ושלמות אחותם: זחשיה ואהל: זאלה נולדו לו ביוזשלים

ובני חנניה פלטיה ושעיה בן רפת: בני ארז בנו עזקיהו בנו: זאלה נולדו לו ביוזשלים

והמשנה ונטופתי עבדתי ופריים ישבו ועבדתי עתים שמעתיים שוכתיים ה'מה הקיפם הבד מחמת אביו צות רכב: זאלה היו בני הדין אשר נולדו לוי בן צפורה הבכור אמנו לאחינעם הידרעאלות שני דניאל לאבנאל הכרמלית השלישי לאבשלום בן מעבה בת תלמי מלך גשור הרביעי אורי בן חגית: החמישי שפטיה לאבנאל הששון יורעם לעגלה אט אשתו: ששה נולדו לו בחברון ויולך שבע שנים וששה חן שום ושלשים ושלש שנה מלך: זאלה נולדו לו ביוזשלים שמעא ושובב ונתן ושלמה: עמיאל וזבה ואלו שמעא ואליאלט: ונגה ונפג: זאלה נולדו לו ביוזשלים תשעה: כל בני ה' מלבד בני נגה ונפג: זאלה נולדו לו ביוזשלים רחבעם אביה בן אסא בן יהאשפט בנו: ירם בן אחזיהו בנו ואש בנו: אמעיהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בן חזקיהו בנו מנשה בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי עזקיהו הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו עזקיהו בנו ובני יכניה אשר שאלותאל בנו: ובני רם ופזיה ושטא הושמע וטביה: ובני פזיה הרביעי ממע: ובני משה ושלמות אחותם: זחשיה ואהל: זאלה נולדו לו ביוזשלים ובני חנניה פלטיה ושעיה בן רפת: בני ארז בנו עזקיהו בנו: זאלה נולדו לו ביוזשלים

וּבְרָמָה
לְבָנוֹ
מִנְעָמָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁבַּע בְּעֶרְעֵר וְעַד נָשָׂא
 יִשְׁבַּע עַד לְבָנָא מְדַבְרָה לִמְזֵן הַנְּהַד פְּרָת לִי מִקְנֵיהֶם רִבֹּן בֵּן
 וְבִימֵי שְׂאוֹל עָשׂוּ מִלְחָמָה עִם הַהֲגָרָאִים וַיִּפְּלוּ בְיָדָם וַיִּשְׁבּוּ
 עַל כָּל פְּנֵי מִזְרַח לְגַלְעָד: וְבֵנֵי גַד לְנֶגְדָם יִשְׁבּוּ בְּ
 הַבָּשָׁן עַד סֹלְכָה: וְיֵאֵל הַרְאֵשׁ וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וַיַּעֲנֵי וְשֹׁפֵט
 דְּאֵחֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם מִיכָאֵל וּמִשְׁלֹם וְשַׁבְעֵי יוֹדֵי יַעֲקֹב וְיִתְּוֹעֵבֵי
 שִׁבְעָה: אֵלֶּה בְנֵי אֲבִיחִיל בֶּן תוֹרוֹ בֶּן יִרְחֵם בֶּן עֲדֵי בֶן מִיכָאֵל
 יִשׁוּ שֵׁה בֶּן יְחִוִּי בֶּן בּוֹדִי: יִשָּׁר בֶּן עֲבִיחֵי בֶּן גִּבְרָאֵשׁ בֵּית אֲבוֹתָם:
 וַיִּשְׁבּוּ בְּגַלְעָד בְּבָשָׁן וּבְנֵי מִשְׁנֵי מִשְׁנֵי שִׁדְרֵי עַל מִזְרַח לְבָנֵי
 הַתְּחִיטֵי בִימֵי יוֹתָם מִדֶּךָ יְהוֹדָה בְּיָמֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וְעַד
 דְּאֹבֹן וְגַדִּי וְחַעֲוֵי שִׁבְעֵי מִנְשֵׁה מִבְּנֵי חֵיל אַנְשֵׁיִם שְׂאֵי מִגֹּו וְחֹרֵב וְדוֹרֵב
 קִשְׁתָּא וְלַמּוֹדֵי מִלְחָמָה אֲבִיחֵי מִדְּבַר עַד אֶלְהָ שִׁבְעֵי מֵאוֹת וְשִׁשְׁיָם וְשִׁשְׁ
 עֶבְרָא: וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם הַהֲגָרָאִים וְכָל שְׁעֵמָהֶם כִּי לְאֱלֹהִים וַעֲקָן
 בְּמִלְחָמָה וְנִשְׁרַד לְהֵט כִּי בְּמַחֲוֹבוֹ: וַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵיהֶם גְּמִלוּהֶם חֲמִישִׁים
 אֶלְף וְעָאן מֵאֲתֵיבֵי וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וְחֲמָרִים אֶלְפִים תִּפְּשׁ אֲדִים מֵאֵה
 אֶלְף כִּי חֲלָיִים דְּבִים נִפְלוּ כִּי מֵהֲאֱלֹהִים וְהַמִּלְחָמָה וַיִּשְׁבּוּ תְּחִיבֵיהֶם עַד
 הַגְּזִיָּה: וְבֵנֵי חַעֲוֵי שִׁבְעֵי מִנְשֵׁה וַיִּשְׁבּוּ בְּהַרְדֵּן מִבָּשָׁן עַד בְּעַל הַדְּמֹן
 וְשַׁעֲרֵי נַחֲשׁוֹת הַמָּה רִבֹּן: וְאֵלֶּה רְאֵשׁ בֵּית אֲבוֹתָם וַעֲפֵר וַיַּשְׁעוּ דְּאֱלֹהֵי

וְיִתְּוֹעֵבֵי וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה
 וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה

מִבְּנֵי יִתְּוֹעֵבֵי וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה
 וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה

בית
אבי
אבי
אבי

וְהַחֲבוּרָה הָיְתָה לְעַד עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 עַל קִדְמוֹת עֲמֻרָם יְעָהָר וְחֲבֵרֹן וְיִצְחָאֵל
 וּבְבֵי אֶהֱרֹן נֶלְכַּב וְאַבְיָהוּא אֶלְעִזִּיר וְאַתְמוֹרִי אֶלְעִזִּיר
 אֶת פִּינְחָס פִּינְחָס הוֹלִיד אֶת אֲבִישַׁלְעִידָה וְשׁוֹרֵהוֹלִיד אֶת בְּנֵי
 הוֹלִיד אֶת עֲזִי: וְעֲזִי הוֹלִיד אֶת זְרַחְיָה וְזְרַחְיָה הוֹלִיד אֶת מְרִיָּה:
 הוֹלִיד אֶת אֲמֵרָה וְאֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת אַחִיטּוֹב: וְאַחִיטּוֹב הוֹלִיד
 אֶת עֲדִיק וְעֲדִיק הוֹלִיד אֶת אֶעֱקָן הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה...
 וְעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת יוֹחָנָן וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת בְּבִית
 אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַיִם וְעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת אֲמֵרָה הוֹלִיד אֶת
 אַחִיטּוֹב: וְאַחִיטּוֹב הוֹלִיד אֶת עֲדִיק הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה הוֹלִיד
 אֶת חֲלֹקִיָּה וְחֲלֹקִיָּה הוֹלִיד אֶת שִׁי וְשִׁי הוֹלִיד אֶת שְׂרִיָּה וְשְׂרִיָּה הוֹלִיד
 אֶת יְהוֹעֲזֵק וְיְהוֹעֲזֵק הָקָה בְּהַגְלֹת יְהוָה אֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בִּירֵבּוֹד נְאֻמִּי:
 בְּנֵי לֵוִי גֵרְשָׁם קָהָר וְרֵי: וְרֵי שְׁמֹת בְּנֵי גֵרְשָׁם לְבִנֵי וְשִׁמְעִי:
 וּבְנֵי קָהָר עֲמֻרָם וְיְעָהָר וְחֲבֵרֹן וְעֲזִי אֵל: בְּנֵי מֵרִי מַחֲלוֹ וְמִשִׁי וְאַלְהָה מִשְׁפָּחוֹת
 חֲלוֹי לְאַבְטֵיחָם: לְגֵרְשָׁם לְבִנֵי בְנֵי יִחִתָּבֵנִי יִחִתָּבֵנִי זִמְהָ בֵּן: יוֹאָח בֵּן עֲדִיק בְּנֵי הָיָה
 בְּנֵי וְאַתְרֵי בֵּן: בְּנֵי קָהָר עֲמֻרָב בְּנֵי קָהָר בֵּן אֲסוּר בֵּן: אֶלְקָנָה בֵּן וְאַבְיָסָף
 בֵּן וְאַסִּיר בֵּן: תַּחַת בֵּן אֲוִי אֵל בֵּן עֲזִיָּה בֵּן וְשִׁאֹל בֵּן: וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמֻשִׁי
 וְאַחִימֹת: אֶלְקָנָה בֵּן אֶלְקָנָה עוֹפַי בֵּן וְנָחֹת בֵּן: אֶלִי אֵב בֵּן יִרְחָם בֵּן אֶלְקָסוֹ
 בֵּן אֲבִי שְׁמֹת אֵל הַחֲבוּרָה וְשֵׁנִי וְאַבְיָהוּא בְּנֵי מֵרִי מַחֲלוֹ לְבִנֵי בֵּן שְׁמֻעִי בְּנֵי עִזָּה

14

וְהַצְנִיחַ אֶת
 יְהוָה בְּן אֱלֹהֵי
 יְהוָה בְּן יוֹסֵף בְּן עֲדָיָה
 בְּן יַעֲקֹב בְּן קַהֲלָב בְּן לֵוִי
 בְּן יִשְׂרָאֵל: וְאֶחָיו אֲסָף בְּן בִּרְכֹהוּ בְּן שִׁבְעָא:
 בְּן מִיכָאֵל בְּן בַּעֲשִׂיָה בְּן מַלְפִּיָה: בְּן אֲחִיעֶזֶר בְּן זִדְדָה בְּן עֲדִיָה בְּן אִיתָן:
 זַמְרָה בְּן שֹׁמֵר: בְּן יִחְזַקְיָה בְּן גִּרְשָׁם בְּן לֵוִי: וּבְנֵי מִרְיָם אֲחִיהֶם עַל-
 הַשְּׂמֵאוֹל אִיתָן בְּן קִישִׁי בְּן מִשֵׁי בְּן עֲזַרְיָה בְּן חֶשְׁבִּיָה בְּן אֲמִיעִיָה בְּן-
 חִלְקִיָה: בְּן אֲסָף בְּן מִרְיָם בְּן לֵוִי: וְאֲחֵיהֶם
 הַלְוִיִּם טַנּוּנִים וְהָאֲהֲרֹן וּבְנָיו מִקְטֹרֶתִים
 עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת וְעַל כָּל לִלְבָב מִלֵּאזְרָה קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים וְלַסֹּפֵר
 עַל יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר עִוָּה עֲלֵיהֶם הָאֱלֹהִים:
 וְאֵלֶּה בְנֵי אֶהְרָן אֲלֵעֲזָר בְּנֵי פִינְחָס בֶּטֹן אֲבִישׁוּעַ בְּנֵי בְקִיבֶטֶן עֲזִיבֶטֶן וְרוּחִיהֶם
 בְּנֵי מִרְיֹת בֶּטֹן אֲמִרָה בֶּטֹן אֲחִיטֹב בֶּטֹן עֲדִיק בֶּטֹן אֲחִימֵעַץ בֶּטֹן:
 וְאֵלֶּה כְּשֵׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם בְּגִבְלוֹם לִבְנֵי אֶהְרֹן לְמִשְׁפַּחֹת הַקְּהֹלֹת כִּי לְהֵט
 הָיָה הַקְּהֹל: וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ:
 וְאֶת שָׂדֵה הָעֵינֹר וְאֶת חֵמְרֵיהָ נָתַן לְכֹלֵב בֶּן יְפֻנֵה: וְלִבְנֵי אֶהְרֹן נָתַן אֶת
 עֲרֵי הַמִּקְלָט אֶת חֲבֵרוֹן וְאֶת לִבְטָה וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ וְאֶת יִתְרָה וְאֶת אֲשֶׁתֶּנּוּעַ
 וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ: וְאֶת חִילוֹ וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ וְאֶת דְּבִיר וְאֶת מִקְרָשֵׁיהָ: וְאֶת
 עֲשָׂן וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ וְהָיָה בֵּית שֹׁמֵר וְאֶת מִגְרָשֵׁיהָ: וְהַמִּשְׁפָּחָה בְּנֵי־

עבודתם בשל ויהיו משמיעם מלכד כהן השם: קל ישודר כימן המסודר והשם המסודר והשם ורדית בבלי שלבני
 עבודתם בשל כן חסנים חיל והחלוקת לשל עים:

עשר:

וממטה נפתלי

למשפחותם ממטה

שנים עשר: ויתעב

ויתעב בגלל ממטה בני יהודה וממטה בני בנימין

את הערים האלה אשר יקראו אתם בשמות: וממשפחות בני

קהת ויהי ערי גבול ממטה אפרים: ויתעב את עיר המקלט את

שכם ואת מגרשיה ברי און ואת מגרשיה נאח ואת יקמעם

ואת מגרשיה ואת בות ואת מגרשיה ואת מגרשיה

ואת גתרמון ואת מגרשיה ואת ענר ואת

מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה ואת קהת החתמים:

לבע גרשום ממשפחת חעי מטה מנשה ואת מגרשיה

ואת עשתרות ואת מגרשיה: וממטה יששכר את קדיש ואת מגרשיה

את ריבת ואת מגרשיה: ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענמ ואת

מגרשיה: וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת

מגרשיה: ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה:

וממטה נפתלי את קדיש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה

ואת קרותים ואת מגרשיה: לבע מדרו הנותרים ממטה זבולן את

רמוט ואת מגרשיה את תעור ואת מגרשיה: ומעבד לירדן ירחו

למזרח הירדן ממטה ראובן את בער במדבר ואת מגרשיה ואת יהעל

מדינת הערים פולג וזממ מכי שאלג ליקחת דובדי ומ קורין שנים שנים חוק מוג אהיה כעמון נפתלי
בן סימון קורין שלוש שנים את גבול כעמון שני דעיר וברק תבורי לבע גבול מדין גיסאום מדין:

I ישוב
 77
 ויבא אל יחמי ויבשם ושמאל
 ראשונה לבית אבותם לתלע גבורי חל לתלדותם מס
 מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות
 ובעני יודיה ובעני יודיה מיכאל ועובדיה
 ויואל וישיה חמשה ראשים כלם ועליהם לתולדותם
 לבית אבותם גדודי עבא מלחמה שלשים ושישה
 אלף כי הרבו נשים ובנים והאחותם לכל משפחות
 ישעיהו ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה
 לכל
 ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה
 אבותם גבורי חל עשרים ושנים אלף
 ושלשים וארבעה ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה
 ואלו עני ועמדי וירמות ואביה וענות ועלמות כל
 חלה בעני יודיה והת יחשם לתולדותם ראשי בית
 אבותם גבורי חל עשרים אלף וארבעה ובעני יודיה
 ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה
 ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה
 ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה

יעוד בדבר יעוד והת יעוד ויעוד גלעד גבורי חל עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה ובעני יודיה ובעני יודיה ובעני יודיה

לקח אשה לחפיו ולשפיה ושם אחיו עבה ושם
השני עלפחד ותהיינה לעלפחד בעות ותלך מעלה
אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שלש
ובנו אולם ורקס: ובנו אולם גדן אלה בעל עד בן מבח
בן מנשה: ואחותו המלכת ילדה את אישה ווד ואת
אביעזר ואת מחלה: ויהיו בני שמיילע אחיו ושכס
ולקחו ואנעם: ובני אפרים שותלח וברד בנ
ותחת בנ ואלו שותלח ושותלח
בנו ועזר ואלעד והיו בני אפרים בארץ פי
ידו לקחת את מקניהם: כל אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנחמו: ויבא אל אשתו ותחור ותלך בן
ויקרא את שמו ברועה פי ברועה היתה בכיות: ובנו
שארה ותבן את בית חורון התחונן ואתה עליון ואת
אזן שארה: ורפח בנ ורשף ותלח בנ ותחן בנ: לענן
בנ עמיהוד בנ אלישמע בנ ינון בנ יהושע בנ: ואחותם
אמושבתם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב
גדר ובנתיה ושכס ובנתיה ער עיה ובנתיה: ועל ידי

כיש
דחזי ליה
הסנית

ותהיינה ברבות ותהיינה נשיהם לעלפחד: שארה הלין בדין

בכיות
ק
73
וחובה
ק

ותיפלט
ד' אלהי ועשות

הלם אחיו עופח
וימנע ושלש ועמלו בע עופח סוח וחרגו ושוש וברי וימדה בער והוד
ושלש ושלשה ויחדו ובארא ובני ינה ופספה וארא ובע עלא ארח
הנאל ורעיא כל אלה בע אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי הולם

ראשי הנשיאים והתיחשם בעכא במלחמה מספרם אנשים עשרים
וששה אלקי ובימון הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלושי

נחה הרביעי ורטה החמישי ויגע בנים לבלע אחר וגרא ואביהוד
ואבישוע ובעמל ואלה בע אחור אלה הם
ראשי אבות לוי ונחמתי ונחמתי ואחיה וגי' הוא הגלם
הוליד את עיא ואת אחי' בשרה מואב מן שלח אתם
חושים ואת בערא נשיו ויוה' חור' אשורו את יובב ואת עביא ואת

מישא ואת מלכס ואת יעוש ואת שביה ואת מרמה אלה בני
ראשי אבות ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל ובע אלפעל
עבר ומשעם ושמרד הוא בנה את אונז ואת לר ובמניה וברעה ושמע
המה ראשי האבות ליושבי אלקו המה הבריוח את יושבי גת ואחיו

ששק וירמון וביה ועירד ועירד ומיכאל ושפא ווחא בע ברועה
ומיכאל ווחקי וחבר' וישמיה וירלו אה' ויובב בני אלפעל ויחוקם
ואבי' ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם
ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם ויחוקם

במניה ואלכיל מבין וירבית ויחוקם שום ומנה אלפעל הלק דין ויחוקם דין ומיכאל התיע ויחוקם
בין כתר הש

הגש רחמים ראשי אבות לויים בלשכות פטירים פיומים תילה עליהם
 במל אבה אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו ...
 בודו שלם: ובגבעון ישבו אבי גבעון ישאל ושם אשתו מעכה:
 ובנו הכבוד עבדיון ועד וקיש ובעל ונדב: וגדור ואחיו וזכריה ומקלות:
 ומקלות חולוד את שמאע ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
 ונדב חולוד את קיש וקיש חולוד את שאול: ושאל חולוד את הוננו
 ואת מלכני ששג ואת אבי נדב ואת אשב על: וכן יחוסנו מריב בעל ומרו
 בעל חולוד את מיכה: ובנו מיכה פיתו ומלך ותחרע ואחיו: ואחוז חולוד
 את יערה ויערה חולוד את עלמת ואת עומות ואת ומרו חמרו חולוד
 את מועא ומועא חולוד את בנעא ורפיה בנעא אלעשה בנעא אעל בע: --
 ולאעל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בנרו וישמעאל ושעריה --
 ועכריה וחנן אלה בע אעל: ופלשתים נלחמו בישראל וילם איש
 ישראל מפע פלשתים ויפלו חללים בהר גבע: ויירבקו פלשתים אחרי
 שאול ואחרי בען ויכנו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכני שוע
 בע שאול: ותכבד המלחמה על שאול וימעאחו המלרים בקשת ויחלם
 היורים: ויאמר שאול אל נשא כליו שלח הרבך ורקרני בה פז יבאו --
 הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא פחד ויקח שאול
 את הרב ויפל עליה ויירא נשא כליו כימת שאול ויפל גם הוא על החרב
 וימת: וימת שאול ושלושת בעו וכל ביתו יחרו מתו: ויראו כל איש
 ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובעו ויעזבו ערוהם וינסו --
 ויבאו פלשתים וישבו בהם: ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשת
 את החללים וימעאו את שאול ואת כבו נפלים בהר גבע ויפשיכוהו
 וישאו את ראשו ואת כלו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את --

ויהי מלך בן ירמיהו בן ירמיהו

ועור וקוש וצע
המה נגד אחיהם

וקוש הוליד את שאול וישאל את יהונתן ואת מלכי שוע ודג
אבינדב ואת אשבבעל: ובו יהונתן קיב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
ובני מיכה פיתון ומלך ודארע ואחיו ואחיו הוליד את יהועדה ויהועדה
הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מועא: ומועא
הוליד את בנימין ופס בנ אלעשה בנ אעל בנ: ולאעל ששה בנים ואלה
שמועם עזריקם בברו ושמועאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני
אעל: ובני עשק אחיו אול: ואלה שמות בני ישראל: ויהיו
בני אולם אנשים גבורי חיל דרכו ק: ובני בנימין מאה
וחמשים כל אלה מפני בנימין: וכל ישראל התיישו והנס
כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגדול לכל במעלם: והיו שבים
באשונים אשר באחותם בעריהם ישראל הלהנים הלויים
והלויים: ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימין ומן בני אפרים
ומנשה ושות בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימין בעפרץ בן יהודה:
ומן השולוני עשיה הבכור ובניו: ומן בני זרח יעאל ואחיהם שש מאות
הנשעים: ומן בני בנימין מלוא בן משלם בן הודיה בן העטרה: ויבעה בן
ירחם ואלה בן עזי בן מלרי ומשלם בן שפטיה בן יעאל בן יבעה ואחיהם
לתלדונם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות
לצות אבתיהם: ומן הלהנים ירעיה ויהוירוב ויכין ועזריה בן

בנימין בת הדי
וקין בנימין

קד שמות ואף המה בתי שמות ואף הם: אשבבעל הלין דין וחס יודי והנס בתובים בדין וכל ימול ויקוב
מלכי ישראל ויהודה וכל ישראל יתם יתמותו והיקים וילין סיעו: הגל ב דין וחס מאשר ויחורק:

חלקיה בן משולם בן עזרא בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלוהים סדיה
בן ירחם בן פשהוד בן מלמה למעשה בן עזראל בן יהודה בן משולם בן
גמליה בן אמר יהוהיהם ראשים לכת אבותם אלה ושבע מאות וש
אשיש גפתי חיל מלאכת עבדת בית האלוהים ומן הלויים שמעיה בן חשבו
בן עזריקם בן חשביה מן בני מרדי ובקבקר חדש וגלל ומתנה בן מיכה
בן זכרי בן אסף ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותן ובדכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחפזי נכופתי והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחיה
ואחיהם שלום הראשי ועד הנה בשער המלך מהרחה הגדה השערים
למחנות בני לוי ושלום בן קרא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו ...
הקדחים על מלאכת העבודה שמריו הסופים לאהל ואבותיהם על מחכה
יהוה שמריו המבוא ופיחום בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו
זכריה בן משלמה שער פתח לאהל מועד בלם הברורים לשערים ...
בספים מאתים ושנים פשר הגמה בחצרותיהם התיחשם הגמה יסד דוד
ושמאל הראה באמונתם והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית
האהל למשמרות לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה עפוטה ונגבו
ואחיהם בחצרותיהם לבוא לשבעת הימים מעות אל עות עם אלה כי באמנה
המה ארבעת גבדי השערים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האערות
בית האלוהים וסביבות בית האלוהים לינו כי עליהם משמרת והם על
המפתח ולבקר לבקר ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר
ועיאומו ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלות והיון והג
והש... וכל זונה הבשמוס ומן בני
באמונה על מעשה ההבנות
לחזון שבת שגזת ואלה

בן קובן וחזון אלקנה למחלקות וכו' וכו'

וארדיו אל...
 רויך בפס...
 מלאה ש...
 ויעילה ו...
 מצ השלו...
 חנה בעמק...
 ותאו רויך ויאמר מוי יסודי מיום מבואר בית לחם אשר בשער
 ויבקעו השלושה במחנה פשוטים ויש אבנים מבואר בית לחם אשר
 בשער וישאו ויבאו אל ה' לא אבה רויך לשחוקם וינסך אתם
 ליהוה ויאמר חלילה לו מאת ה' מעשות זאת האם האשים האלה אפ
 אשתה בנפשותם כי בנפשותם בראום ולא אבה לשחוקם אלה עשו
 שלשת הגבורים: ומבשי אחיו ואב הוא היה ראש השלושה והוא אשר
 את חניות על שלש מאות חלל ולא שמ בשלושה ימין שלושה בשנים
 גבד ויהי להם לשדוש השלושה לאבא בעה ביה וידע בקי
 איש חיל רב פעלים מן קבע אל הוא הבה את שני אחיו מאב והוא רד
 והבה את הארי בתוך הבור ביום השלב והוא הבה את האיש המיד אשר
 מדה למש באמה וביד המיד חניה עניד ארביס וירד אל יובל בפי
 ויגל את החנית מיד המיד והיה עשה צמח כן יהוה
 ולשם בשלושה גבורים ימנה שנינו נכד איה חיל השלושה
 לאבא וישומה רויך על משמעות תבורה ויבא אל ארי ויאמר
 אלחם בך ויהי בית לחם: שמתה הרויך חיל עורא

ששית

ולו

שאלו: ומו בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל
 אנשי שמות לבית אבותם: ומחעי מטה מנשה שמונה עשר אלף
 אשר נקבו בשמות לבוא להמלוך את דוד: ומבני יששכר יודעי
 ביסה לעתים לרעת מה יעשה וישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם
 על פיהם: מזבולן יוצאי עבא עדו מלחמה בכל כלי מלחמה חמישים
 אלף ויעודי בלא לבוב: ומנפתלי שרים אלף ועמם בענה
 וחניות שלשים ושבעה אלף: ומן הדנו עדו מלחמה
 עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ומאשר יוצאי עבא לערך
 מלחמה ארבעים אלף: ומעבד לירדן מן הראובני והגדי והעמי
 שבת מנשה בכל כלי עבא מלחמה מאה ועשרים אלף: בלאלה אנשי
 מלחמה עדו מכרכה בלב שלם באו חברונה להמלוך את דוד
 על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמלוך את דוד: ויהיו
 שם עם דוד ימים שלשה אכלים ושתיים פה הכינו להם אחיהם: וגם
 הקדובים מליהם עד יששכר וזבולן ונפתלי מביאים להם בחמורם
 ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבילים ועמוקים ויין ושמן
 ובקר ועאן לרב פי שמחה בישראל:
 ויען דוד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ויאמר דוד לכל קהל
 ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרעה נשלחה על אחיכם
 הנשארים בכל ארצות ישראל ועמם הכהנים והלוים בעדי מגר שיהם
 ויקבעו אלינו: וצמחה את ארץ אלהינו אלינו כי לא ארשטרו בני שאלו:
 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישד הדבר בעיני כל העם: ויקהל דוד
 את כל ישראל מן שיחור מערים ועד לב א חמת להביא את ארון
 האלהים מקרית יערים: ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים

סארת

והנמשל יקחון וישיבון ויהיו ימים ימים ויהיו ימים ימים

אשר ליהודיה לה עלות משמ את ארון האלהים יהוה יושיה הכרובים
 אשר נקרא שם: וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית
 אבונת ועד ורחיו נהגים בעגלה: ורויך וכל ישראל משחקים לפני
 האלהים בגל עז ובשירים ובבנרות ובנבלים ובתופים ובמעלותם ובחנצרות:
 וביא שר גדל פדן וישלח עיניו לאחז את הארון פי שמנו הבדך:
 ויחר אף יהוה בעדא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם
 לפני האלהים ויחר לדויך כי פרץ יהוה פרץ בעדא ויקרא למקום
 ההוא פרץ עניא עד היום הזה: ויידא דויך את האלהים ביום ההוא לאמר
 הויך אביא אלי את ארון האלהים ולא הסיר דויך את הארון אליו אל
 עיר דניך ויטוהו אל בית עבד אדם הגת: וישב ארון האלהים עט בונ
 עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם והאז
 כל אשר לו: וישלח חירם מלך ער מלאכים אל דויך ועני ארון
 וחרשו קור וחרשו ענים לבנות לו בית: וידע כי הכינו יהוה למלך
 על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל:
 ויקח דויך עוף נשים ברו שלם ויולד ער דויך עוד בצנס ובנות: ואלה
 שמות הילודים אשר היו לו ברו שלם שמוע ושובב נרו ושלמה: ויבחר
 ואלושוע ואלפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלושמע ובעל ידע ואלופלט:
 וישמעו פלשתים כי נמשח דויך למלך על כל ישראל וישל
 כל פלשתים לבקש את דויך וישמע דויך ויעאלפניהם: ופלשתים באו
 ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דויך באלהים לאמר האעלה על פלשתים
 ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עליה ונתתים בידך: וישל בעל פרעים ויבם
 שמו דויך ויאמר דויך פ אללהים את אויבי בירי כפרק מים על כן
 ילאו שם המקום ההוא: כל פרעים: ויעיבו שם את אלהיהם ויאמר

חורב

פלשתים

ויסיפו עוד פלשתים ויפשוטו בעמק יושאל
 תלדם מבטל הבכאים: ויהי כשמעך את קול הענייה בראשי הבכאים
 אז תנא במלחמה כי יעא האלהים לפעך להכות את מחנה פלשתים ויעש
 דויך כאשר נהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מבצעון ועד גדדה: ויעא
 שם דויך בכל הארעות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים ויעש לו בתים בעיר
 דויך ויבן מקום לארון האלהים ויטלו אהל: אז אמר דויך לא לשאת את
 ארון האלהים כי אם הלויים בלבם כחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשחוט
 עד עולם: ויקהל דויך את כל ישראל אל ירושלים להעלות
 את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: ויאסף דויך את בני אהרן ואת
 הלויים: לבע קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: לבע מריו עשרה
 השר ואחיו מאתים ועשרים: לבע גישום ואל השר ואחיו מאה
 ושלשים: לבע אליעזר שמעיה השר ואחיו שמונים: לבע חברון
 אליאל השר ואחיו שמונים: לבע עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה
 ענים עשר: ויקרא דויך לעדוק ולאביתר הכהנים וללויים
 ויעוה ויאל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי
 ישן אתם ואחייכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל
 שנה לא אתם פרץ יהוה אלהיכם בנו כי לא דרם
 ענים והלויים להעלות את א. ויהוה אלהי
 האלהים כאשר עוה משה כדבר יהוה
 ויאמר דויך ליעדי הלויים להעמיד את
 ידו נבלים וכנרות וכלי נגינה משמיעים להרים

בקול לשמחה ויעמידו הלויים את הימין בו ויזאו אהיו אע
 בזכר יהו ומו בני מדרי אחיהם איתנו בו קושיהו ועמהם יהם
 המשנים זכרוהו בן ועדיאל ושמורמיות ויהיאל וענ אלואב ובענח
 ומעשיהו ומתניהו ואליפל הו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים
 והמשדרים היב אסף ואיתנו במעלות נחשת להשמיע: וזכריה ועדיאל
 ושמורמיות ויהיאל וענ אלואב ומעשיהו ובניהו בנבליט על עלמות
 ומתניהו ואליפל הו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל וענ הו בכנזות על
 השמיעות לנח: ולכניהו שר הלויים במשא יסד ^{לז} ^{לז} כי מבין הוא:
 זכריה ואלקנה שערים לארון: ושבעיהו וישפט ומתנאל ועמסו וזכריהו
 ונחשו ואליעזר הכהנים מחנערים בחעצרות לפני ארון האלהים ועבד
 אדם ויהיה שערים לארון: ויהי דוד ויקני ישראל ושרי האלפים החלבים
 והעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה
 ויהי בעד ר' הלויים את הלויים נשא ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים
 ושבעה אילים: ודוד כמבל במעיל בוש וכל הלויים הנשאים את הארון
 והמשדרים וזכריהו ושר המשדרים ועל דוד אפוד צד: וכלי ש
 בעלים את הלויים: תהוה בתרועה ובקול שופר ובחעצרות ובמיתר
 כמשמיעים בעלותם ובנרות: ויהי ארון ברית יהוה באר
 בת עיאל נשקפה בעד ההלח ותרא את המלך
 לו בלעו: ויב או את ארון האלהים
 אשר נטה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים וכל
 העלו והשלמים ויבליך את העם בשם יהוה ויהי
 מאיש ויעבדו: ויהי כבוד ארון המשדרים

בני יעקב שלמות הראש: בנ חברון ירהו הראש אמריה השני יחזאל
השלושי ויקמעם הרביעי בני עמאל מיכה הראש וישיה השני
בני מדרי מחלו ומושי בני כיהלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו
בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מושי מחלו ועזר וידמות
שלושה אלה בני לוי לבנות אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם בני מספר
שמוות לגבלתם עשה המלאכה לעבודת בית יהוה מבן עשרים שנה
ומעלה: כי אמר דוד הדין יהוה אלהי ישראל לעמו וישכון בימשולם עד
לעולם וגם ללויים אהרן לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבודתו מצדבתי
לעזר האההנים הנם מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם
לד בני אהרן לעבודת בית יהוה על הח עדות ועל הלשכות ועל טהרות
לכל קדש ומעשה עבודת בית האלהים וללחם המערכת ולסלת למענה
ולרקוקי המיעות ולמחבת ולמדבבת ולכל משורה ומדה: ולעמד במקד
בבקר להודות להלל להזה וכן לערב: ולכל העלות עלות יהוה לשבתות
ולחודשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה ושמרו
את משמרת אהל פוער ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן
אחיהם לעבודת בית יהוה: ולבני אהרן מחלקותם בע אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים
לא היו להם ויבהט אלעזר ואיתמר: ויחלקם דוד וצדוק מזבני אלעזר
ואחוימלך מזבני איתמר לפקותם בעבודתם: וימעאו בני אלעזר רבים
לראשי הגברים מזבני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות
ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגזילות אלה
עם אלה כיהיו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר וזבני איתמר:
ויכתבם שמיניה בנ נתנאל המזבני: ויחלקם המזבני השנים:

וערוך הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בות
 אב אחד אחו לאל עיר ואחד אחו לאתמר: ויעא הגורל
 הראשון לקחום לידעיה השני לחרם השלישי לשערים
 הרבעו למלכה החמישי למימון הששי לחקוק השב עי לאבוה
 השביעי לישוע השמיני לשכניהו העשירי לחלשיב עשת עשר
 לעים שנים עשר: לחמה שלשה עשר: לטעבא ארבעה עשר
 לבגה חמשה עשר לאמור ששה עשר: לחזיק שבעה עשר
 להמך שמנה עשר: לפתחיה תשעה עשר: לשיקאל העשירי
 לבין אחו נעשרים: לשול שנים עשרים: לטבא שלשים
 ועשרים: למענות ארבע עשרים: אלה פקודות לעבדו
 לבוא לבות יהוה כמשפטם ביד אהרן הכהן כאשר עותו יהוה אלהי
 ישראל: לבני לוי הנותרים לבני עמי שובאל לבני שובאל
 יהודה: לרחבימו לבני החמיתו ראשי שנה: לנהרו שלמית לבני
 שלמית גרות: ובני יהוה אמריהו השני יהודיא השלישי יקמעס
 הרביעי: בני עזאל בעכה לבני מיכה שמור: לחי מלכה ישוע
 לבני ישנה הכריתו: בני מדרי מחלי ומושי בני יעזיהו בני: בני מדרי
 ליעזיהו בני שנה ונכור ועבדיו: למחלי אלעזר ולא היה לו בנים קיש
 בני קיש ירחמאל ובני מושי מחלי ועזר ויריממות אלה בני הלוים בות
 אבותיהם: ויפילו גם הם גוללות לעמדת אחיהם בני אהרן לפע דיוך המך
 וערוך ואחימלך הראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראשי לעמדת
 אחיו הקטן: ויב ושרי העבא לעבדו לבני אסף והימך והימך
 הנבאים בבני דוד ויב עליהם ויהו מיספלים אנשי מלאכה לעמדת
 לבני אסף וכו' ויב ויב עליהם ויהו מיספלים אנשי מלאכה לעמדת

מחור קטן
עץ קטן

מחור קטן
עץ קטן

מחור קטן
עץ קטן

אהבת יהוה את עמו
 וישל אל אשר עשה
 לו חסד כד יודע שכל
 ילכו ויהי שלחתי איש חכם
 בשם בנות דין ואביו איש עדי יודע

בנים ובענים בארצות בתולה
 יחשבת אשר ינתן לו
 ה החסד והשערים
 נכרות עעים מז
 תה תעלה אותם
 ונשים הגירים
 וימצאו מאה
 שבעים אלף
 אות מנעחיה
 ברושלת בהר
 עם דויד בגרן

שנת ארבע למלכותו
 ארץ אמות במידה
 שדיום: זה האולם אשר על
 פני הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבוה מאה ועשרים
 ויעפון מפעמיה זהב טהור: ואת הבית יעפון חפה עץ ברושים
 ויחפון זהב טוב ויעל עליו תנאים ושרת: ויעץ את הבית אבן
 יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: ויחף את הבית הקורות הספים

יהב וכל
 בכרמול
 גח
 ויחף את
 ככל ערב
 חפץ אשר
 אלף
 עם אלף
 את העם
 זה אשר נראה

ה יבוסו: ויחל לבס
 זה הוסד שלמיה לצנות

ובכסף ובעצים ובבזבז ובכרמול ו... בכיכוי פי ועדה: מה שבת בבסי' כל מלאכה בן אשה
 שכן דקדים לייבן ועתה ואיערות: ואלה הוסד עז ויעש שרשרת גברי דכי ואת הבית שנתן ויחף חב
 ויחפון זהב והילות הליו חפץ דז וכל יחף:

ראשי האבות ושו
 לכל דבר המולקוה
 האמות עשרים וא
 ישבעם בן זכריאל
 הראש לכל שריהי
 דודי האחותי וכמו
 אלף
 ראש ועל חלקו עשר
 ועל השלשים ומחלקו
 משה אל אחי יצחק
 אלף: החישי חורש השר עמהות היתה ועל מח
 עשרים וארבעה אלף: שישו לחורש השישו עיראבן עקש
 ועל מחלקו עשרים וארבע אלף: השביעי לחורש השביעי חר
 הפונה מן בני אפריים ועל
 לחורש השמיני סביו חורשיו ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלף: התשיעי לחורש התשיעי אביעזר הענתותו לבנימין ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף: העשירי לחורש העשירי מהריו
 הנטופותו לחרחו ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: עשתי עשר
 לעשתי עשר הריש בניה הפרעתני מן בני אפריים ועל מחלקו ..
 עשרים וארבעה אלף: השנים עשר לשנים עשר החורש חלדו ..
 הנטופותו לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף:
 ועל שבטו ושראל לראובנו נגד אלועזר בן זכרי לשמעון שפמיהו
 בן מעשה: ללוי חשביה בן קמואל לאהרו עדוק: ליהודה אליהו

כתיבונה גכסני ממחוקה הדרך היא בשנה

דקדוקו ודמותו

קדש הקדשים ארבע

כשרים ויהפוך זהב טוב לכסף

לשקלים חמשים זהב וזהב

כרובים שנים מעשה עניני

אמנות עשרים כסף האחר

האחרת אמנות חמש

אמנות חמש מגילת

הכרוב האחר: כ

על רגליהם ופניה

זכרמיל וכוס וי

אמנות שלשים

ועש שרשרת

בשר שרות ויה

מה שמה אול ויק

הנחשת עשרים

ועש אתה

ככב וחמש באמה ק

ודמות בקרים דחת לו סבי

את הים סביב שנים טורים הכקר יעקום במעקותו: עמדי על שנים

עשר בקר שלשה פנים עפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים עגבה

ושלשה פנים מזרח ויהים עליהם מלמעלה וכל אהר"הם ביהם: ועבין

נפוח ושפתו במעשה שפת נחם פדה שושנה מחזיק פתים שלשת

לחקר הכרוב

כסף הכרוב

מש

ש

תכלת

ת עמוד

ז אמנות

ש דמ

ד מי

אלו בעי:

ובו ועשר אמ

שפתו אל שפתו

אם באמה יסב אותו סביב

סובבים אותו עשר באמה מקיפים

עמדי על שנים

עשר בקר שלשה פנים עפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים עגבה

ושלשה פנים מזרח ויהים עליהם מלמעלה וכל אהר"הם ביהם: ועבין

נפוח ושפתו במעשה שפת נחם פדה שושנה מחזיק פתים שלשת

כיסוי דק גבי

השאל

כסף האחד קד דק ביה האחר: שרשרת של שנים עשר שרשרת דבד שן כל מה שמאול בדק ופני שור ואחר מה שמאול ואל יעקום בדק הדין ודולג הדין של

מזרחי וזמשה וזמשה
ללחיה לכהנים
ששכנתו ויתן בהיכל חמש מימין וחמש
לחנות עשרה וינה שהיכל חמש מימין וחמש
מזרחי וזמשה וזמשה
ועש הער הפהנים והעדר
ולחנות לעולה ולחנותיהם יפחו נחשת ואת הימנית מימין
קרימה ממול נקבה ויעש חולם את הסירות ואת העינים ואת
היכל ויניח לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה
העמורים שנים והגלות הכבודות על ראש העמורים
השכנות שנים לכבוד את שתי גלות הפתחות אשר על ראש
ס' ואת הרמנים ארו ואת לשון בנות שנים טורים
שבעה האחות לפסות ויגל נאשר על פע
והאות המכסה עשה המכנות את הים
הבקר שנים עשר ה' ה'ועים ואת
ואת כל כליהם עשו למה לבית יהוה
מרוק ובכר הירדן רמה בין סכות ובין
ועש שלמה כל הכלים האר גאר כי לא נחקר משקל
ועש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים ואת המנרות ונריותיהם
לבעלים כמשפט לפני הדביר הזהב סגור והפרה והערות והמלקחיים
זהב הוא מכלות זהב והמזמרות והמזדקקות והכפות והמחרתת זהב
סגור ופתח הכית דלתותיו הפנימיות לקויש הקדשים ודלתו הבית להיכל
זהב ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ונבא שלמה

את קרשי הוי"ו אבן
 בארבעות ביה האלהים
 ויהי קהל שלמה את וקני ישראל ויהי
 האבות לבני ישראל אל הושלם לה עלות
 היא עון ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בהנהגת
 ויבאו כל וקני ישראל וישאו הלוי את הארון ויעלו את הארון
 מושר ואת כל כל הקדש אשר באהל העלו אתם הסהנים הלויים
 שלמה וכל עדת ישראל הנערים עשו לפע הארון מוצתים
 אשר לא יספרו ולא ימנע מריב ויביאו רמנים את ארון במיות
 במקום אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל ויחזקו הכרובים
 הכרובים פרשיו על מקום ין ויכסו הכרובים על
 על ברין מלמע פני הדביר והא
 הלוחות אשר ט ממעדים
 הנמצאים התקדי לאסף להימן לידות
 וכנורות עמדים מזרח למזבחה ועמחם כהנים למאה ועשרים מחע
 בהעדרות ויהי כאחד למחע ערים ולמישרים להשמייע קול אחד
 להלל ולהרות ליהוה וכהרים קול בהעדרות ובמעלותם ובכלי השיר
 ובהלל ליהוה כי טוב כל עולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה יולא יכלו
 הכהנים לעמוד לשירות מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
 האלהים: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון

לידותן בחס והלויים והמישוררים:

מסלות
לפנים בארץ יהודה
אשר שאלה מלכד אשר הכי
א ועבדיה :
ויהי משקל
שש מאות ושישים ושיש ככדיו זהב :
מביאים וכל מלכו ערב ופחות הארץ מביאים זה
המלך שלמה מאתים ענה זהב שחוט שש מאות
הענה האחת ושלש מאות ענה זהב שחוט של
המגן האחת ויתנם המלך בבית ער הלבנון :
שן גדול ויעפרו זהב טהור : ושיש מעלות לכסא וכבש
מאחזים וירות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עם
הידות : ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה
נעשה כן לכל ממלכה : וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
יער הלבנון זהב סגור איז כסף נחש בימי שלמה למאומה כי אנו
למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה
אניות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות
תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים והכנס : ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה : וכל מלכי הארץ מצק שים אתפנו

ושיש ככדיו זהב ושיש שנים תרעו ושיש...
והכנס כדק המלך והכנסים...

נתן כשקמים א
שלמה ומכל האלעות וש
הלאהם כתובים על דברי נתן הנבי
ות דבריו החיה על ירבעם בן נבט: וימק
ישראל ארבעים שנה: וישוב שלמה עם א
יו דמלך בעת תחמו:
שכם בארץ ישראל להמליך אתו: והיו כשמע
א במערים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם
וויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל ירבעם
הקשה את עלגו ועמיה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו
ר נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו
העם: ויועץ המלך ויחבעם את הזקנים אשר היו עמדיהם
שלמה אביו בהיותו חי לאמר: אין אתם נועצים להשיב לעב היתה
וידברו אליו לאמר: אם תהיה לטוב להעם הנה ודעותם ודברת
אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ויעיב את עעת הזקנים
אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גידלו אתו העמדם לפניו ויאמר
אלהם מה אתם נועצים תשיב דבר את העם הנה אשר דברו אלי לאמר
הקל מן העל אשר גידו אביך עלינו וידברו את הילדים אשר גידלו אתו

וידברו אליו לאמר: אם תהיה לטוב להעם הנה ודעותם ודברת

וְאֵלֶּיךָ אֵלֹהֵינוּ אֲנִיךָ הַנְּסוּד אֶת עַלְיֵנוּ
 וְעַתָּה אֲבִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנִּי אֲבִי וְעַתָּה אֲבִי יְיָ
 וְאֵלֶּיךָ אֵלֹהֵינוּ אֲנִיךָ הַנְּסוּד אֶת עַלְיֵנוּ
 בְּעַם וְכָל הָעַם אֵל רַחֵם עִם בְּיוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים וְעַתָּה אֲבִיךָ קִשְׁוֹ וְיַעֲזֹב הַמֶּלֶךְ
 וְעַתָּה הַזְּקִינִים וְיִדְבֹר אֱלֹהֵינוּ כְּעֵצַת הַיְהוּדִים לֵאמֹר אֲכַבֹּד
 וְאֵלֶּיךָ אֵלֹהֵינוּ אֲנִיךָ הַנְּסוּד אֶת עַלְיֵנוּ וְאֵלֶּיךָ אֵלֹהֵינוּ
 הַמֶּלֶךְ אֵל הָעַם כִּי הִיְתָה נִסְבָּה מֵעַם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הַקִּים יְהוָה אֶת
 דְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֲחִיהוּ הַשִּׁילֹנִי אֵל יִרְבְּעָם בֶּן נֶכְטִי וְכָל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא
 שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעַם אֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר מִהֲלֵנוּ חֵלֶק בְּדוּוּךָ וְלֹא
 נִחַדָּה בְּכֹן יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל עֲתָה רֵאֵה בְּיַד דְּוִיד וְיִלְךְ כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְאֲחֵיהֶם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים בְּעַד יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רַחֲבֵעָם
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעָם אֶת הַדְּרִים אֲשֶׁר עַל הַרְמֵס וַיִּדְגְּמוּ בֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲבוֹ
 וַיִּמָּוֶת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמִדְבַר לְעֵם יְרוּשָׁלַם
 וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דְּוִיד עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא רַחֲבֵעָם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְחֵל
 אֶת בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאֵת וְשִׁמוֹנִים אֶלֶף בַּחֹר עֲשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם
 עִם יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמַּמְלָכָה לְרַחֲבֵעָם וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵל
 שְׂמִיעִיהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲמִיר אֵל רַחֲבֵעָם בֶּן שִׁלְמִי מֶלֶךְ יְהוּדָה
 וְאֵל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה לֵאמֹר וְלֹא תִלְחַמוּ
 עִם אַחֵיכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּימֵאתִי כֹהִי הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבַר
 יְהוָה וַיָּשִׁבוּ מִלְחָמָה אֵל יִרְבְּעָם וַיָּשָׁב רַחֲבֵעָם בִּירוּשָׁלַם וַיִּבֶן עֲדִים
 לְמַעוֹר בִּיהוּדָה וַיִּבֶן אֶת בֵּית לֶחֶם וְאֶת עֵיטָם וְאֶת תְּקוּעֵי וְאֶת בֵּית עוֹר
 וְאֶת שׁוּבוֹ וְאֶת עֲדֵלָם וְאֶת גֵּת וְאֶת מִרְשָׁה וְאֶת זֵיט וְאֶת אֲדוּרִים וְאֶת לְכִישׁ

רַחֲבֵעָם בְּיַד נֶכְטִי

Ch. 10.

ואת עירקה ואת ערעה ואת איה
 מערות: ויחיק את המערות ויתן בהם
 עיר ועיר ענות ורמזים ויחיקם להדבה מאד ויהי
 והלויים אשר בכל ישראל התיעבו עליו מכל צד
 מגרשיהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלם: כי הינחם יכ
 מכהו ליהוה ויעמד לוכהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר
 ואחריהם מפל שבטו ישראל הנתנים את לבבם לבקש אתיה
 ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: ויהיו את
 יהודה ויאמרו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כיהלכו בדרך
 ושלמה לשנים שלוש: ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן
 אביהיל בת אלואב בן ישי: ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת
 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת
 זיא ואת שלמית: ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא וילגשים ששים וילד עשרים
 ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה
 לנגד באתיו כי להמלוכו: ויצד ויפרץ מכל בנות לכל ארעות יהודה ובנימן
 לכל ערי המערות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים: ויהי פהכין סמ
 מלכות רחבעם וכחיקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו:
 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מערים על ירושלם
 כי מעלו ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר ליעם
 אשר באו עמו ממערים לוכים ספיים ובושים: וילכד את ערי המערות
 אשר ליהודה ויבא עיר ירושלם: ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
 ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם פה אמר

מערים כול דקרוק לבנות וקיימת עליו מערת כח ויחיק של ושאר מערות כח: ישראל דמי לה יהודה גדין
 וכו' שירושלם וכו' אחיע כחכע

ואתם כיד שישק ויכנעו שר
 וזכר אות יהוה כי נכנעו היה דבר
 כנענו לא אשחותם ונתתי להם כמעט לפלוגת
 ביד שישק כי חיו לו לעבדים וידעו
 בודת ממלכות הארצות ויעל שישק מלך
 בירושלם ויקח את אערות בית יהוה ואת אערות בית
 אתה כל לקח ויקח את מגני היהב אשר עשה שלמה ויעש
 רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקוד על יד שריו הרעים
 פתח בית המלך ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרעים
 והשבום אל תא הרעים ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא
 להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים ויתחזק
 המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
 במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשומו
 את שמו שם מכל שבט ישראל ושם אמו נעמה העמנית ויעש הדע
 כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה ודבריו רחבעם הראשונים
 והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החיה לה
 להתחש ומלחמת רחבעם וירבעם כל הימים וישכך רחבעם עם
 אצותיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו
 בשנת שמונה עשרה למלך רבעם וימלך אביה על יהודה שלוש
 שנים מלך בירושלם ושם אמו מוכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה
 היתה בין אביה וכין רבעם ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי
 מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה
 בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל ויקם אביה מעל

והשבע הימים דין המלך של הדין חל יודי תת ובהמת כול לקח נכנעו כמר נכנעו בין אביה וכין רבעם ד
 רחל כל ימי גבור דחיי ובגבורי גערך עמסיה וי שבר

להר עמדים אשר בהר אפרים
 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל
 לעולם לו ולבניו בדות מלה: ויקם ירבעם בן נבט
 וימרד על אדניו: ויזבחו עליו אנשים ריקים בני ברע
 רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזה
 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דין
 המון רב ועמכם עגלו להב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: והו
 את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ורצעו לשון כהנים כעמי הארץ
 כל הבא למלא דין בפר בן בקר ואילם שבעה היה כהן ללא אלהים:
 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים
 במלאכות: ומקטרים ליהוה עלות בקר בבקר ובערב בערב וקטרת
 סמים ומערכת לחם על השלחן הטוהר ומנורת הזהב וכרותיה לבער:
 בערב כי שמדים אנחנו את משרתת יהוה אלהינו ואתם עבדתם אתו:
 והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחזקתיה התלויה להרוע עלובם
 בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אב
 הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם:
 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויעקו ליהוה והכהנים
 מחזקתים בחזקתיה וירעו איש יהודה ויהו בהרוע איש יהודה
 והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: וינאסו בני
 ישראל מפני יהודה ויהתנם אלהים בידם: ויכו בהם אביה ועמו מכה
 רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ויבנעו בני
 ישראל בענתהו יאמינו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם:
 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו עדים את בית אל ואת בטתיה

...יהיו ג' ג' פסוקי שבע ונחמו אתה:

ויהי כסף וזהב מאויערות בית יהודה ובית
 ארם הישב ברדמשח: ברית ביני ובינך
 כדרך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא
 אל ויעלה מעליו: וישמעבן הדרך אל המלך אסא וישלח את
 החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אביל
 ואת כל מסכנות ערי נפתלי: ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות
 בית הרמה וישבת את מלאכתו: ואסא המלך לקח את כל
 יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עינוה אשר בנה בעשא ויבן בהם
 את גבע ואת המעפה: ובעת ההיא בא חנני הדאה אל אסא
 מלך יהודה ויאמר אליו בה שענך על מלך ארם ולא נשענת על יהודה
 אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: הלא הכושים והלובים היו
 לחיל לרוב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובה שענך על יהודה נתנם בידך:
 כי יהוה עיניו משוטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו
 נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויבעם אסא אל הדאה
 ויתנהו בית המהפכת כי בועף עמו על זאת וירעץ אסא מן העם בעת
 ההיא: והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר
 המלכים ליהודה וישדאל ויהלא אסא בשנת שלוש ותשע למלכותו
 בגליון שי למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי בדפאים: וישב
 אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ויקברו בן בריתו
 אשר ברתו ויעיר דוד וישכבוהו מאסב אשר מלא בשמים וזנים
 מרקחים בשנת שבע וישדפו לו שרפה גדולה עד למאד:

דוד דן ומלכין הפר ביותן דין וישיב

וימלך יהושפט בנו החתן
 ובעת ההוא נע בים בארץ יהודה
 ויהי היום עם יהושפט כו הלך בדרכי דוד
 ויבנים בני לאהי אביו דרש ופמעותיו הלך ולא כ
 יהוה את הממלכה בורו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויבנים
 לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה ועור הסיר את הבמות ואת האש
 ובשנת שלוש למלכו שלח לשיריו לכן חיל לעבדוהו
 ולנתקאל ולמכיהו ללמד בערי יהודה ועמהם הלויים שמעיהו ומס
 וזכריהו ועשהאל ושמירמות ויחזקון ואדניה וטוביהו וטוב ארניה
 הלויים ועמהם אלוישביע ויהורם הכהנים וילמדו ביהודה ועמהם ספר
 תורת יהוה וטובו בכל ערי יהודה ולמדו בעם: ניהי פחד יהוה על כל מב
 ממלכות הארעות אשר סביבות יהודה ולא לחמו עם יהושפט: ומן
 פלשתיים הביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים
 לועזים שבעת אלפים ושבע מאות ותשיס שבעת אלפים ושבע
 מאות: ויהי יהושפט הלך ויגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות
 ויבן בירניות ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל
 ושלום ואלה המלכות לביט אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר
 ויבן גבורי חיל שלש מאות אלף: ועל ידו יהונתן אשר ועמו מאותים
 ושמואל אלף: ועל ידו עמיסייה בן זכרי המתגמב ליהוה ועמו מאותים אלף
 גבור חיל: ומן בנימו גבור חיל אליזע ועמו נשקו קשת ומג מאותים
 אלף: ועל ידו יהוהבד ועמו מאה ושמונים אלף חלועי עבא
 אלהים ועל ידו חנה מלכך אשר נתן המלך בערי המבער בכל
 יהודה: ויהי ליהושפט עשר וכבוד הרב ויתחתן

ועוב ודעיהב ניה ויהושפט עשר וכבוד הרב ויתחתן

ויזכור לו יחזק כחזק
 ואלה רמות גלעד ויאמר אחאב מלך
 ויהוה הנלך עמו רמות גלעד ויאמר לו
 בלך במלחמה ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
 וס את דבר יהוה ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע
 ש ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחזל וי
 ו עלה ויתן האלהים ביד המלך ויאמר יהושפט האין פה נביא
 עוד ונדרשה מאתו ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש
 חד לדרוש אתיהוה מאתנו ואנני שנאתיהו כי איננו מתנבא עליו לטוב
 כי כל ימיו לדעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך
 בן ויקרא מלך ישראל אל מרים אחד ויאמר משה מיכיהו בן ימלא ויאמר
 ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים
 וישבים בגד פתח שער שמדיו וכל הנביאים מתנבאים לפני דם ויעש
 לו עדיקים בן כנענה קרע בגדו ויאמר כה אמר יהוה כאלה תנגח את ארע
 עד כלותם וכל הנביאים נמאים כן לאמר עלה רמת גלעד והעלה
 יהוה ביד המלך והמלך אך אשר חלף לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר
 דברי הנביאים פה אחי טוב אל המלך ויהי נא דבר באחד מהם
 טוב ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר ויהוה
 אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם
 אחזל ויאמר עלו והעליהו ויעתנו בידכם ויאמר אליו המלך עד כמה
 פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אליו רק אמת תעש יהוה ויאמר
 ראיתי את כל ישראל נפאעים על ההרים כעאז אשר ויאמר יהושפט
 יהוה לאלה ישבו איש לביתו בשלום ויאמר מלך ישראל אל יהושפט

סכיון

והנביאים

דבר יל המלך וכל הנביאים דהנבא רמת גלעד וכל דבר מיכאל רמת גלעד ויהוה הנלך עמו רמות גלעד ויאמר אחאב מלך
 בלך במלחמה ויאמר יהושפט אל מלך ישראל וס את דבר יהוה ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע ש ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחזל וי
 ו עלה ויתן האלהים ביד המלך ויאמר יהושפט האין פה נביא עוד ונדרשה מאתו ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש חד לדרוש אתיהוה מאתנו ואנני שנאתיהו כי איננו מתנבא עליו לטוב כי כל ימיו לדעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך בן ויקרא מלך ישראל אל מרים אחד ויאמר משה מיכיהו בן ימלא ויאמר ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגד פתח שער שמדיו וכל הנביאים מתנבאים לפני דם ויעש לו עדיקים בן כנענה קרע בגדו ויאמר כה אמר יהוה כאלה תנגח את ארע עד כלותם וכל הנביאים נמאים כן לאמר עלה רמת גלעד והעלה יהוה ביד המלך והמלך אך אשר חלף לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר דברי הנביאים פה אחי טוב אל המלך ויהי נא דבר באחד מהם טוב ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר ויהוה אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחזל ויאמר עלו והעליהו ויעתנו בידכם ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אליו רק אמת תעש יהוה ויאמר ראיתי את כל ישראל נפאעים על ההרים כעאז אשר ויאמר יהושפט יהוה לאלה ישבו איש לביתו בשלום ויאמר מלך ישראל אל יהושפט

מלך אמרתי אלהי לא יתגבא
שמי שכל יהוה ראיתי אתה יהוה יש
לשמואל ויאמר יהוה מי יפתה את
לעזר ויאמר יהוה ככה ויהי אמר
משה ויאמר אעפ"י אמר יהוה אליו כמה ויאמר
יהוה שקר כל נביאיך אמר תפתה וגם תוכל עא ועשה
נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
עדין יהוה בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איהו הדרך עב
יהוה מאתך לדבר אתך ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר
חדתי בחדר להחצא ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבוהו אל
אמון שר העיר ואל יואש בן המלך ויאמרתם כה אמר המלך שימו
בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שוב בשלום ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי יאמר שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד ויאמר מלך יש
ישראל אל יהושפט הותחפש זבוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך אדם עוה את שרי הרבב אשר לו
לאמר לוא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו
ויהי בראות שרי הרבב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא טוב
על ילחחם ויושען יהושפט ויהוה עזרו ויסייגם אלהים ממט ויהי כראות
שרי הרבב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחרין ויאוש משך בקשת
לחמו ויך את מלך ישראל בין הרבבים ובין השליו ויאמר לרפכ הפך
יך והועלתו מן המחנה כי החליתי ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך
ישראל היה מעמוד במרכבה ככה אדם שר הערב וימת לעת צוא

ויאמר מיכיהו מלך ישראל בל דבא נפועים ודומ דין קל חס על ימינו ושלמו דין ויפא גרין ויעל ודמי עוה
מפא דרע עליך גרין ועיה דומס ומעלות ויתחפש ויבא יתן

92
 בני עמון מואב והר שיעור הבאים
 מואב על ישיבי הר שיעור להחרים
 שיעור עזרו אוש ברעה למשחית יהודה
 בר ויפלו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארעה ואין
 יהושפט ועמו לבו את שללם וימעאו בהם לרב וכוש
 חמדות וינצלו להם לאיו משא ויהיו ימים שלשה בודים
 כל כירב הוא ובוים הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו
 על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום
 שבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם
 בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם ויבאו ירושלם בנכלים ובכנרות
 ובהערות אל בית יהוה ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארעות
 בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל ותשקט מלכות יהושפט
 וינח לו אלהיו מסביב וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים
 וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 עזובה בת שלחי וילך בדרך אביו אמא ולא סר ממנה לעשות הישר
 בעיני יהוה אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם לאלהי
 אבותיהם ויתר דברי יהושפט הלאשנים והאחרנים הנם כתובים
 בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכו ישראל ואחריו בן
 אתחבד יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע
 לעשות ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות
 בעציון גברי ויתנבא אליעזר בן דריו ממדשה על יהושפט לאמר
 כהותחבדך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא
 עזרו ללכת אל תרשיש וישפכ יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבתיו

יהודה

שם ביבן את יי דין קריא את שם המקום ההוא דין בכיכוי ועוד העם דין דבן דין הבמות ויעוד העם
 ב דין בכינו משחיתים מערות ב דין ואת הבתון ויהי לבם

בשר דניך וימלך יהורם בנו ו
ויחזאל רבד יהו ועדרוהו ומיכאל ו
ישואל ויתן להם אציהם מתלת רבות לבס
מעדות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם והוא
ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אח
משדיו ישראל בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ו
מלך בירושלם וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחז
בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא אבה יהוה
להשתות את בית דוד למען הכרית אשר ברית לדוד וכאשר אב
לתת לו נר ולבניו כל הימים: בזמן פשע יהורם מותחת יד יהודה ו
וימליכו עליוהם מלך: ויעבד יהורם עם שדיו וכל הרעב עמו ויהי קם
לילה ויך את יהורם הטובב אליו ואת שדיו הרעב ופשע יהורם מותחת
יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעלת ההיא מותחת ידו כי עזב
את יהוה אלהי אבתיו: גם הוא עשה כמות בהרי יהודה ויזן את יסביו
ירושלם ויפח את יהודה ויבא אלס מכתב מאליהו
הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אבין תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אבין וכדרכי אסא מלך יהודה ותלך בדרך מלכו
ישראל ותזנה את יהודה ואת ירושלם כהינות בית אחאב
וגם את אחיק בית אבין הטובים ממך הרגת הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובכנעך ובנשיך ובכל רכושך ואתה בחליוס רבים
במחלה מעיך עד יעאו מעיך מן החלו ימים על ימים ויער יהוה על
יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים ויעלו ביהודה
ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיה ולא

מכונן בדין ואת תבלין ויתן להם אחרי כל ימות דין נגפו אשר הכין קד ואחריו:

ואת נגפן יהוה במי נזל לחו
 נעצות הקץ לימים שנים יצאו מעיו
 ואל אעשו לו עמו שרפה כשרפת אבותיו
 במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא
 בעור דוד ולא בקבוצת המלכים: ומליכו יושב בירושלם
 ען הקטן תחתיו פי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים
 מלך אחי יהו בן יהורם מלך יהודה:

בעים ושנים שנה אחי יהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם
 שתליה בת עמדי: גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו
 הרשיע: ויעש הרע בעיני יהוה בבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי
 מות אביו למשחות לו: גם בעעתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך -
 ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמיו את יורם:
 וישב להתרפא בזרעאל מן המכוס אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזה אל
 מלך ארם ועזרי יהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב
 בזרעאל כי חלה הוא: ומאלהים היתה תבוטת אחי יהו לבוא אל יורם
 ובבאו יעא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את
 בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימעה את שרי יהודה
 ובני אחי אחי יהו משרתים לאחיהו ויהרגם: ויבקש את אחי יהו -
 וילכדהו והוא מתחבא בשמדיו ויבאהו אל יהוא וימיתהו ויקבריהו
 פי אמרד בן יהושפט הוא אשר רדש את יחזקאל לבבו ואין לבית
 אחי יהו לעזר כח למלמה:
 כימות בנה ותקם ותידד את כל דרע המלכה לבית יהודה ותקח
 יחזבעת בת המלך את יואש בן אחי יהו והגבע אותו מתוך בני המלך

ליון מדפא בבילא ומחרי ויהיו ימי חורבן כפי אחויה אמעיה ומיון ומיתתו כפי אביו יעליהו סודו
 ושנים וימיתהו כפי

ונתתן אתו ואת כל
 בית המלך ואת כל
 עמליו ואת כל אשר יהיה עמו
 ויהי אתם בבית המלך
 ושאלוה מלכות על הארץ
 ובשנה השביעית התחילק והוירע ויקח את שדי המאון
 ידחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עבד ואת מעסיהו
 ואת אלישפט בן זכרו עמנו בכרית ויסכו ביהודה ויקבעו את
 עמל ערו והודה וראשי האבות לשר אל דיבאן אל יהושלם ויש
 הקהל בריות בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימ
 המלך דבר יהוה על בני דויד וזה הדבר אשר תעשו השלושיות מבית
 באי השבת לכהנים ללוים לשערי הספים והשלושית בבית המלך
 והשלושית בשער היסוד וכל העם בחצרות ביתו וזהו יבוא בית המלך
 כי אם הכהנים והמשוררים ללוים המה יבאו כי קרש המה וכל העם שמרו
 משמדת יהוה והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בדרו והבא אל
 הבית וזמתו והיו את המלך בבאו ובעצתו ויעשו הלוים וכל יהודה בכל
 אשר ענה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יועאי
 השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות ויתן יהוידע רבון לשור
 המאונת את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד
 אשר בית האלהים ויעמד את כל העם ואיש שלחו בדרו מכתף הבית
 הימנית ער כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב
 ויעצאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו
 וימשחוהו יהוידע ובכרו ויאמרו יהי המלך
 ותשמע עתליהו את קול העם הרעים והמהללים את המלך ותבא אל

ים חתניו דין וכל שני וימשחוהו הדין ודינל דין נחם

העם בית יהודה ותרצה והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשירים
 והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמחה ותקיע בחצצרות ומלשונות
 כלי השיר ומודיעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קטר קטר
 ויצא יהוידיע הכהן את שרי המאות מקודי החיל ויאמר אל המלך
 הוציא אותה אל מבית השדרות והביא אהרזה יומת בחרב כי אמר הכהן
 לא תגמלה בית יהודה וישמינו לה ידים ותכבא אל מבוא שער הסוס
 בית המלך וימיתוה שם ויכרת יהוידיע בריות בניו ובין כל העם ובין
 המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כל העם בית הבעל ויתעוהו ואת מחסותיו
 ואת עלמיו שברו ואת מיתון כהן הבעל הדגול לפני המזבחות וישם יהוידיע
 פקדונו בית יהודה כד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות
 על בית יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידו דוד ויעבדו
 השופעים על שערי בית יהודה ולא בוא טמא לכל דבר ויקח את שרי
 המאות ואת האדירים ואת הגמולים בעם ואת כל עם הארץ וידיד את
 המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך
 בסף הממלכה וישמחו כל עם הארץ והניד שקטה ואת עתליהו
 ונזבחרב ק שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם
 ואת אמו עבדה מבאר שבע ויעש ראש הישר בעני יהודה בלימי יהודע
 וישאלו הנדיע נשים שנים יולד בנים ובנות ויהי אחרי
 ימים עם לב יאיש לחוש את בית יהודה ויקבץ את הכהנים והלויים
 והם באו לעי יהודה וקבעו ממל ישראל כסף לחזק את בית
 אל ויבנו בית שנה גשטו ואתם המהרובים ולא מהרו הלויים ויהי
 המלך ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא
 משה עבד יהודה והקהל ישראל

העדרות כי שם יהוה העדש עת כנה פדעו את בית האלהים וגם כל
קדשו בית יהוה פשו לבעלים ויאמר המלך ויששכר ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה ויתנו קול בהודיה ובידו שלם להביא אליהו משא
משח עבד האלהים על ישראל במדבר וישמחו כל השדים וכל העם
ויבאו וישלכו לארון עד לכה ויהי בעת ביאת הארון אל פקודת
המלך ביד הלויים וכל אותם ברכו וקראו ויאמר המלך ופקוד כהן הדואש
ויערו את הארון וישאוהו ושיבדו אל מקדושה עשו ליום ביום ויאספו
כסף לרב ויתנו המלך ויהודיע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה
ויהיו שכריום חיעבים וחרשים לחהש בית יהוה ונס לחורשי בית יהוה
להיקח את בית יהוה ויעשו עשיית אכה ותעל ארובה למלאכה
וילביחו את בית האלהים על ניתכתי ויאמרו וכלל נותם הווא
המלך ויהודיע את שאר הכהן ויעשו כלם לבית יהוה כל ישראל
וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו בעלים עלות בבית יהוה דמיה פליים יהוה
וייקח יהודיע וישב ויבית בית יהוה ויבית שים
במותו ויקברהו בעד דויד עם המלכים כי עשה בו בך ויאמר
האלהים וביתו ואחרי כמות יהודיע בא שם יהוה
למלך או שמע המלך אליהם ושמחו את בית יהוה ויהי המלך יהוה
ויעבדו את האששים ואת העצבים והיו קצף עג הודו ויהיו
באשנותם ואת ישראל בחרם נכאים להשיב אליהם ויהיו במולא
האשנים ויהוה אלהים לבשה את זכריה בן יהוורע הכהן ויעמוד בעל
לעם ויאמר להם כה אמר האלהים לכם אתם עבדיכם את מעות יהוה
ולאתנולוחו כי עבדתם את יהוה ויעבדו אלהים ויהיו ויהיו
אין כמעות המלך בחצר בית יהוה ולא יביתו

גלה בכסף וישלמו וכלות

5

2 Chron 25

אפרים עיר שער המזרח ודבשון
 תכל הכלים הנמצאים בבית האלוהים עם
 נבות המלך ואת בני התעריבות וישב שמרון
 וחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחר מות יואש בן
 מלך ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברו אמציהו הישן
 וינס הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישל אל ומצת
 סר אמציהו מאחרי הוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
 שה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם וישארו על הסוסים
 קברו אתו עם אבותיו בעיר יהודה ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
 והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו והוא בנה
 את אילנות וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבותיו
 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו והמשים ושתים שנה מלך בירושלם
 ושם אבני כיליה מן ירושלם ויעש הישר בעיני הוה ככל
 אשר עשה אמציהו אביו ויהי לדרש אלהים בימי זכר והו המציק
 בראת האלהים ובימי דרשו את הוה העליחו האלהים ויעא וילחם
 בפלשתים ויפליץ את חומות גת ואת חומות יבנה ואת חומות אשדוד
 ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים ויעזרו האלהים על פלשתים
 ועל הערביים הישבים בגור בעל המעונות ויתנו העמונים מנחה
 לעזיהו וילך שמו עד לבוא מערים כי החזיק עז למעלה ויבן עזיהו
 מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הצא ועל המקצוע ויחזקם
 ויבן מגדלים במדבר ויחעב ברות רבים כי מקנה רבה היה לו וכשפלה
 תמישור אכרים וכרמים בהרים ובמדמל כי אהב אדמה הוה
 והו לעזיהו חיל עשה מלחמה וועא עבא לגלוד במספר פקדנתו בוד

יכניה

יכניה

עיר אדם נאבע זל עמי אדם מלכי ישראל גרד אמציהו אתו חיקה : בנ- בעל היתק כמנת ו פול
 עזר הוה גלמפי בעל על ירושלי :

וער בית יהודה העליון ו...
 ובהרועים בנה ביהדות
 מן והחזק עליהם ויתנו ל...
 ועשרת אלפים כרים חזנים
 השיבולו בני עמון ובשנה השנית
 וישית ויתחזק יותם כיהכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר
 וותם וכל מלחמותיו ודרכיו הנם כחופש על ספר מלכו ישראל
 הויה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכותו שש עשרה שנה מלך
 בירושלם וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימק
 אחד בני תחתיו:
 בן עשרים שנה אחד במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא
 עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם
 מסכות עשה לבעלים: והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו
 באש כתועבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזכח
 ויקטר בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענ: ויתעלו יהוה אלהיו
 כיד מלך אדם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דומשק
 וגם כיד מלך ישראל נתנו ויך בו מכה גדולה:
 ויהרג פקח בן מלחיה מאה ועשרים אלק ביום אחד הכל בעת היל
 בעיבם את יהוה אלהי אבותם: ויהרגיכריגכור אפרים
 את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הכית ואת אלקנה משנה
 המלך: וישבו בני ישראל מאחייהם מאתם אלק נשים ו...
 בנות וגם שלל רב בידו מהם ויביאו את השלל לשבתי...
 ואל יהוה עזר סמו ויעא לפני העלמה אל שמתיו ויאמר להם

חס כיה במלך שנת עם מוק לפניו ויהוה כדק ויתחזק יותם כיהכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר
 וותם וכל מלחמותיו ודרכיו הנם כחופש על ספר מלכו ישראל

בזמנת יהוה אלהי אבותיכם
על לשמים הגיע ועלה בן
לעבדים ולשפחות לכם הלא
הייתם ונתה שמעו והשיבו הש

חרון אף יהוה עליכם ויקמו אנשים מרא
בן יהוחנן בדכוחו בן משלמות ויחזקיהו בן שלום ועמשא בן חזקיהו
הכאים מן העבא ויהי להם לאתבואו את השביה הנפילת
עלינו אתם אלהי המסיף על חטאתינו ועל אשמותינו כירש
אשמה לנו וחר אף על ישראל ויעיב החלוץ את השביה ואת
הרעה לפע השמים וכל הקהל ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו
הלבשו מן השלל הלבשו וינעלו ויאכלום
בכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמדים
ועל אחיהם וישוכו שמרו

בעת ההה שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזור לו עוד ארובים
באו ויכו ביהודה וישבו שבי ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב
ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות יאת שוכו ובעתה
ואת תמנה ובעתה ואת גמח ואת בנתיה וישבו שם כי הכניע יהוה
את יהודה בעביר אהר מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומיעול מעל ביהוה
ועליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויער לו ולא חזקו כי חלק אחז את
יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו ובעת
ההה יסק למיעול ביהודה היא המלך אחז ויזבח לאלהי דרמשק המכים
כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם איבה ועזרתי
ם היו לו להכשיר ולכל ישראל ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקעץ

בזמן יחזקיהו
וסיג של ועל ידו
בזמן יחזקיהו

ויעשו לו מבחוחים
 ויהיה בנמות לקטר לאלהוים
 תר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרים
 יהודה וישראל וישלכ אהו עם אבותיו ויקח
 ויהבי אהו לקברו מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בם
 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ויעשרים ותשע
 מלך יהושלם ושם אמו אביה בת זכרון ויעש הישר בעיניו
 ככל אשר עשה דויד אביו הנא בשם יהוה אלהיו לכלו כחיה
 הדי אשוו פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם ויטת התהנהים דאורי
 הלנים ויאספם לרחוב המזרח ויאמר להם שביעתי הלנים עתה התקשו
 וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והויעיאו את חצבת מן פתחיהם
 מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעיבדו ויסבסבו מן
 ממשכו יהוה ויתנו ערף גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקשות
 לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל ויהי קצת יהוה על
 יהודה וירושלם ויתנם לרעה לשמיה ולשדקה כאשר אתם ראים
 בעיניכם והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על
 יאת עתה עם לבבי לברת ברית ליהוה אלהי ישראל וישב מלען הרון
 אפו בע עתה אל תשלו כי בכס בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות
 לו משרתים ומקדשים ויקמו הלויים מחדתו עמשי וידו
 בן עזריהו מן בני הקהת ומן בני מררי קישיהו עבדי ועזריהו בן חלל
 ומן הגוישני יואח בן זמיה ועזריהו בן חלל ומן בני אליעזר שני
 ויעזאל ומן בני אסף זכריהו ולתנחום ומן בני חלל וישעיהו
 ומן בני ידיותו שמעיה ויעזאל ויאספ את אחיהם ויחזקו ויבאו

וישנה

ויאל

ויבאנו ירושלם כלה הכהנים של חזק בעליונו ויבאנו סל ויסט גזק דוהר זמיה ויעזר דק מען
 גברי עז חזקין ייחול יחול בלעז

ויהי כהן המלך ביום ההוא ו
 יהיה לטהור ויוציאו את כל
 חמור בית יהוה ויקבלוה ליום ההוא
 ויהיו ראשון לקדוש וביום שמו
 ויהיו ליום שמוכה וביום ששה
 ויהיו ליום אל חיקיהו המלך ויאמרו טהורנו או
 מזבח העולה ואת כל בלין רמת שלחן המערכות ואת כל בלין ואת
 כל הכלים אשר היו המלך אהו במלכותו במעלו הכנו והקדשט
 והנס לפני מזבח יהוה
 העיר ויעל בית יהוה ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה ובבשים
 שבעה ועפרי עיים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל
 המלך ויאמרו לכה אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה וישחטו
 ובקר ויקבלו הכהנים את דמם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים והקרן
 היום המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו היום המזבחה ויעשו את ע
 שפרי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם וישחטו
 הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לפני כל ישראל
 אמר המלך העלה והחטאו ויאמרו את הלויים בית יהוה במעלותם בני
 בנבלים ובכרות במענות דויד ונר חיה המלך ונתנו הנביא כבוד יהוה
 עוה ביד נביאיו ויעמדו הלויים כמלי דויד והכהנים בהעצרות
 ויאמרו חזקיהו להעלות על המזבחה ובעת החל העולה החל שור
 בית יהוה ויעל דויד וכל ישראל וכל הקהל מעתה היום
 וישחטו הכל עד לכלות העולות ויאמרו

2 Chron 29, 30

ויהיו ליום שמוכה וביום ששה ויהיו ליום אל חיקיהו המלך ויאמרו טהורנו או